

வகுப்பில்
லக்கம்.

பெயரட்டவணை.		பக்கம்	குச்சம்	பாடல்.
இ				
க	இத்தனைமலர்களாலிரண்டாவதுகுச்சம்முடிவு	௭௨	௨	௭௫
உ	இத்தனைமலர்களால்முதற்குச்சம்முடிவுபெ ...	௭௪	௧	௭௬
ந	இத்தனைமலர்களால்முன்றாவதுகுச்சம்முடிவு	௭௫	௩	௭௭
ச	இந்நூலாகிபமாலையையின்னார்க்கண்டவாமென	௭	௦	௭௮
ரு	இரசாபாசத்துக்கிலக்கியம்...	௭௨	௧	௭௯
௭	இரண்டாவதுகுச்சம்	௭௫	௨	௮௦
௭	இலகுமானநாயகிக்கிலக்கியம்...	௭௬	௧	௮௧
அ	இலகுமானநிவர்த்திக்கிலக்கியம்	௭௭	௧	௮௨
க	இலக்கிதைக்கிலக்கியம்	௭௮	௧	௮௩
க௦	இலக்கிதையினிலக்கணம்...	௭௯	௧	௮௪
க௧	இன்னுஞ்சிலநாயகிகளவருமாறு	௮௦	௨	௮௫
உ				
க	உத்தமநாயகிக்கிலக்கியம்...	௭௨	௧	௮௬
உ	உத்தமவைசிகனிலக்கணம்	௭௩	௩	௮௭
ந	உத்தமவைசிகனுக்கிலக்கியம்	௭௪	௩	௮௮
ச	உத்தமாதிரிசுணநாயகிகளின் பேதமுமிலக்கணமு	௭௫	௧	௮௯
ரு	உத்தமவேகத்துக்கிலக்கியம்...	௭௬	௩	௯௦
௭	உபபதிக்கிலக்கியம்	௭௭	௩	௯௧
௭	உபபதியினிலக்கணம்	௭௮	௩	௯௨
அ	உபாலம்பனம்...	௭௯	௨	௯௩
க	உற்கண்டைக்கிலக்கியம்	௮௦	௩	௯௪
௭				
க	௭தார்த்ததெரிசனத்துக்கிலக்கியம்	௮௧	௩	௯௫
௮				
க	௮கசய்யான்னியோன்னிய இலக்கணம்	௮௩	௧	௯௬
உ	௮கசய்யான்னியோன்னிய இலக்கியம்...	௮௪	௧	௯௭
க				
க	கண்முதையினிலக்கண முநகுணங்களும்	௮௫	௨	௯௮
உ	கயிலாசநாதரதுதி	௮௬	௦	௯௯
ந	கலதார்த்தரிதையினிலக்கண முந் குணங்களும்...	௮௭	௨	௧௦௦
ச	கன்னிதைக்கிலக்கியம்	௮௮	௧	௧௦௧

வகுப்பு லக்கம்.	பெயர்	குச்சம்	பாடல்
கா			
க	காயகவுன்மத்தத்தக்கிலக்கியம்	கக	நக
கி			
க	கிரியாவிதத்தைக்கிலக்கியம்...	உச	கச
கு			
க	குணகீர்த்தனைக்கிலக்கியம்	அக	நக
உ	குததைக்கிலக்கியம்	உக	கக
ந	குத்தையினிலக்கணம்	உக	கக
ச	குத்தையின்பெற்றுகள்	உக	கக
ரு	குருமானநாயகிக்கிலக்கியம்...	உக	கக
சு	குருமானகிவாத்திச்சிலக்கியம்...	சக	கக
எ	குலடைக்கிலக்கியம்...	உக	கக
அ	குலடையினிலக்கணம்	உக	கக
சு			
க	சகிராபிவையப்பரிசுத்தல்...	எக	உக
உ	சகிராபிவையப்பரிசுத்தல்...	எக	உக
ந	சுடதைக்கிலக்கியம்...	கக	உக
ச	சுடபெருகளுவ்வினிலக்கணங்களும்	கக	உக
ரு	சுடலெக்கணம்	எக	நக
சு	சுடலெக்கணம்	எக	நக
எ	சுந்திரகாபிசாரிகை	எக	நக
அ	சுமாரச்சரபதிகையினிலக்கணமுங்குணங்களும்	சுந	உக
க	சும்போகிவகாரத்தினிலக்கணம்	சுந	உக
க	சும்போகிவகாரத்தினிலக்கணம்	அக	நக
ச	சுரஸ்வதிதுதி	அக	நக
கஉ	சுவுந்தரியகருவிதைக்கிலக்கியம்	சு	க
சா			
க	சாகசினைக்கிலக்கியம்	உஅ	க
உ	சாகசினையினிலக்கணம்	உஅ	க
ந	சாததுவினோதயத்துக்கிலக்கியம்	அக	நக
ச	சாததுவினோதயவிலக்கணம்	அஅ	நக
ரு	சாமானியாகண்டிதை	ருக	உக
சு	சாமானியாகண்டிதை	ருக	உக
எ	சாமானியாகண்டிதை	ருக	உக

வகுப்பி லக்கம்.	பெயரட்டவனை.	பக்கம்.	குச்சம்.	பாடல்.
அ	சாமானி பாசுவாதினபதிகை	அ௭	௨	* ௭
க	சாமானிபாபிசாரிகை	அ௮	௨	சுசு
க௧	சாமானியாபிரவச்சற்பதிகை	அ௭	௨	அ௦
க௧	சாமானியாபுரோடிதபதிகை... ..	அ௧	௨	அ௮
க௨	சாமானியாவாசகச்ச்சிகை	அ௧	௨	க௮
க௮	சாமானியாவிப்பிரலததை	அ௧	௨	௨௮
க௧	சாமானியாவிரகோரகண்டதை	அ௨	௨	க௧
க௮	சாமானியைக்கிலக்கியம்	அ	௧	௧௮
க௧	சாமானியையினிலக்கணம்	௭	௧	௧௮
க௭	சாமானியையினுப்பிரிவு	௮௦	௧	௧௦
சு				
க	சுங்காரபேதம்... ..	அ௧	௮	சு௮
௨	சுட்டைசு	௭௧	௨	௭௦
௮	சுத்திரதேரிசனத்துக்கிலக்கியம்	௧௭	௮	௧௮
௧	சுந்தைக்கிலக்கியம்	௧௨	௮	௮௧
௮	சுறப்புப்பாயிரம்	௧௦	௦	௦
சு				
க	சுதவனைஸ்வர்துதி	௧	௦	௨
௨	சுப்பிரமண்ணியர்துதி	௮	௦	௮
௮	சுரதப்பிரியைக்கிலக்கியம்	௧௧	௧	௨௧
௧	சுரதப்பிரியையினிலக்கணம்	௧௧	௧	௧௧
௮	சுரதானந்தமோகிதைக்கிலக்கியம்	௧௮	௮	௨௨
௧	சுரதானந்தமோகிதையினிலக்கணம்	௧௧	௧	௧௧
௭	சுவாதீனபதிகையினிலக்கணமுதற்குணங்களும்	௧௮	௨	௨
அ	சுவீயைக்கிலக்கியம்	௭	௧	௮
௧	சுவீயையினிலக்கணம்	௮	௧	௨
௧௦	சுவீயையின்பதங்களும்	அ	௧	௭
சே				
௧	சேடகனிலக்கணம்	அ௧	௮	௮௮
௨	சேடகனிலக்கியம்	அ௮	௮	௧௧
௮	சேட்டாகனிட்டாதிபேதங்களுமிலக்கணங்களும்	௧௧	௧	௮௭
௧	சோத்தல்	௭௨	௨	௭௧

வகுப்பு லகம்.	பெயரட்ட வேண.	பக்கம்.	குச்சம்.	பாடல்.
	சொ			
க	சொர்னும்பிசைத்ததி	௨	௦	ச
௨	சொற்பனதெரிசன துதுக்கிலங்கியம்	௬௪	௩	சுசு
	ஞ			
க	ஞாதயவ்வணைச்சிலக்கியம்	௧௦	௧	கக
௨	ஞாதயவ்வணையிலக்கணம்	௧	௧	க
	த			
க	தசாவததைகளினிலக்கணம்	௧௧	௩	௩௦
௨	தசாவததைகளினபெயர்	௧௧	௩	சுசு
௩	தட்சிணனிலக்கணம்	௧௪	௩	ச
௪	தட்சிணனிலக்கியம்	௧௫	௩	சு
	தி			
க	திரிவிதமானங்குணமுண்டாவதற்குள்பாணம்	௩௧	௧	சுசு
௨	திரிவிதமானநிவர்த்தநியிலக்கணம்	௪௧	௧	அஅ
௩	திருட்டனிலக்கணம்	௪௫	௩	௪
௪	திருட்டனிலக்கியம்	௪௫	௩	அ
௫	திருத்தாதிபேதங்குணநிலக்கணங்களும்	௩௩	௧	சுசு
௬	திருத்தாதிருத்தாநாடகநிலக்கியம்	௩௫	௧	௪௨
௭	திருத்தாநாயகநிலக்கியம்	௩௪	௧	௪௦
அ	திவாபிசாரிகை	௧௩	௨	௫௧
௧	திவ்வியாதிநாயகபேதம்	அ௫	௩	௩௩
௧௦	திவ்வியாதிபேதங்குணநிலக்கணங்களும்	௩௫	௧	௪௩
௧௧	திவ்வியாதிபேதமுன்றற்குமிலக்கியம்	௩௬	௧	௪௪
௧௨	திவ்வியாதிவ்வியாநாயகநிலக்கியம்...	அ௬	௩	௩௬
௧௩	திவ்வியாதிவ்வியாநாயகநிலக்கியம்.	௩௭	௧	௪௭
௧௪	திவ்வியாநாயகநிலக்கியம்	அ௭	௩	௩௪
௧௫	திவ்வியாநாயகநிலக்கியம்	௩௬	௧	௪௫
	தி			
க	திராசேட்டைகளின்டைசுருகநிலக்கியம்	௧௧	௧	௩௩
௨	திராதிபேதங்கள்	௧௫	௧	௨௩
௩	திராதிராசேட்டைகளின்டைசுருகநிலக்கியம்	௨௦	௧	௩௫
	தூ			
க	தூதியினதிலக்கணமுநுணங்களும் ...	௬௧	௨	௬௪
	தெ			
க	தெரிசனபேதங்குணநிலக்கணங்களும் ...	௬௬	௩	௬௩

பெயரட்டவணை.

பக்கம்.
குச்சம்.
பாடல்.

தொ

க தொழிலால்வியங்கியத்தக்கிலக்கிபம் ... எள ந கந

ந

க நருமசசிலர்சளினிலக்கணம் ... அசு ந நஅ

உ நருமசசிலர்சளின்பேதம் ... அசு ந நஎ

ந நவோடைசளினகுணங்கள் ... கக க கந

ச நவோடைக்கிலக்கியும் ... கஉ க கச

ரு நவோடையினிலக்கணம் ... கக க கஉ

நா

க நாயகர்களிலக்கணாரம்பம் ... எந ந க

உ நாயகார்பேதம் ... எந ந உ

ந நாயகார்பாசனிலக்கணம் ... அந ந உஅ

ச நாயகார்பாசனிலக்கியம் ... அச ந ந0

ரு நாயகிகளின்விந்நொகை ... சுச ௨ ரு௨

சு நாயகிராயகனைப்பரிசுசித்தல் ... எக ௨ எ௨

நா

க நூல்... ... சு க க

உ நூற்பெயர்க்காரணம் ... ச 0 அ

ப

க பதிகம்... ... ரு 0 கக

உ பதிக்கிலக்கியம் ... எந ந ந

ந பதியினிலக்கணம் ... எந ந ௨

ச பதியின்பேதம் ... எந ந ௨

ரு பதினறுவிந்நாயகிகள்வருமாறு ... நக க சுக

சு பரகியாகண்டிதை ... ருசு ௨ ந0

எ பரகியாகலகாரந்தரிதை ... ருஅ ௨ நசு

அ பரகியாசமாக்கச்சம்பதிகை ... சுஅ ௨ சுரு

க பரகியாசவாதினப்பதிகை ... சஎ ௨ சு

க0 பரகியாபிசாரிகை ... சுஉ ௨ சஅ

கக பரகியாபிரவச்சம்பதிகை ... சுசு ௨ ருக

க௨ பரகியாபுரோடிதபதிகை ... சு0 ௨ ச௨

க௩ பரகியாபேதங்குறவ் விலக்கணங்களும் ... உக க நசு

க௪ பரகியாவரசுகச்சுகை ... சுக ௨ க௨

வகுப்பிலுக்கம்.	பெயரட்டவணை.					பக்கம்.	குச்சம்.	பாடல்.
கடு	பரகியாநிப்பிரலத்தை...	...	...	...	...	௫௪	௨	௨௪
சக	பரகியாவீரகோற்கண்டிதை...	...	...	...	...	௫௧	௨	௧௮
க௭	பரகிடைக்கிலக்கியம்...	...	...	...	...	௭	௧	௫
௧௮	பரகிடைவினிலக்கணம்...	...	...	...	...	௭	௧	௪
௧௯	பரகியையினுட்பிரிவுகள்...	...	...	...	...	௨௨	௧	௩௧
௨௦	பரிசுசகலலக்கணம்...	...	...	...	...	௮௪	௩	௩௧
௨௩	பரிசுசகலலக்கிலக்கியம்...	...	...	...	...	௮௪	௩	௩௨
௨௨	பரோடைக்கிலக்கியம்...	...	...	...	...	௨௧	௧	௩௮
பா								
௧	பாயிரம்...	...	...	...	...	௧	௦	௦
பி								
௧	பிரகற்பைக்கிலக்கியம்...	...	...	...	...	௧௪	௧	௨௦
௨	பிரகற்பையினிலக்கணம்...	...	...	...	...	௧௪	௧	௧௧
௩	பிரகற்பையினுட்பிரிவு...	...	...	...	...	௧௪	௧	௧௧
௪	பிரத்பாசுதாக்கிலக்கியம்...	...	...	...	...	௨௧	௧	௫௭
௫	பிரத்பாசுதாயினிலக்கணம்...	...	...	...	...	௨௮	௧	௫௪
௬	பிரபுதிராதிராயகிகளினிலக்கணம்...	...	...	...	...	௧௭	௧	௨௮
௭	பிரபுதிரைக்கிலக்கியம்...	...	...	...	...	௧௮	௧	௨௧
௮	பிரபுதிராதிரைக்கிலக்கியம்...	...	...	...	...	௧௮	௧	௩௧
௯	பிரபுடாகண்டிதை...	...	...	...	...	௫௫	௨	௨௧
௧௦	பிரபுடாகலகாந்திரிதை...	...	...	...	...	௫௮	௨	௩௫
௧௧	பிரபுடாசுமகச்சுறபதிகை...	...	...	...	...	௬௮	௨	௬௪
௧௨	பிரபுடாசுவாதீனபதிகை...	...	...	...	...	௪௬	௨	௫
௧௩	பிரபுடாதீனாக்கிலக்கியம்...	...	...	...	...	௧௮	௧	௩௦
௧௪	பிரபுடாபிசாரிகை...	...	...	...	...	௬௨	௨	௪௭
௧௫	பிரபுடாபிரவச்சுறபதிகை...	...	...	...	...	௬௬	௨	௫௮
௧௬	பிரபுடாபுரோதபதிகை...	...	...	...	...	௬௦	௨	௪௧
௧௭	பிரபுடாவாசுசுசிகை...	...	...	...	...	௪௧	௨	௧௧
௧௮	பிரபுடாவிப்பிரலத்தை...	...	...	...	...	௫௩	௨	௨௩
௧௯	பிரபுடாவிரகோற்கண்டிதை...	...	...	...	...	௫௧	௨	௧௭
௨௦	பிரவச்சுறபதிகையினிலக்கணமுங்குணங்களும்.	...	...	...	...	௬௫	௨	௫௫
௨௧	பிரேமகருவிதாநாயகிக்கிலக்கியம்...	...	...	...	...	௩௮	௧	௮௧
௨௨	பிரேமாநாககியத்தினிலக்கணம்...	...	...	...	...	௪௩	௧	௧௩
௨௩	பிரேமாநாககியத்துக்கிலக்கியம்...	...	...	...	...	௪௪	௧	௧௫

பெயர்ந்தவனை.

၂၅

க	பீடமாத் தசவிங்காணம்	அசு	ந	நஅ
உ	பீடமாசு தசனுக்கிலக்கியம் ..	அஎ	ந	நக

4

க	பிரோடிதநாயர்பெருங்கள்	...	...	...	அ	உ	உ
உ	பிரோடிதநாயரநிலக்கணம்				அ	க	உ
ந	பிரோடிதபதிக்கையினிலசரணமுருணங்கனும்				ரு	க	உ
ச	பிரோடிதபதிக்கிலக்கியம்				அ	உ	உ
டு	பிரோடிதவுப்பதிக்கிலக்கியம்				அ	உ	உ
க	பிரோடிதவைச்சினுக்கிலக்கியம்	...	...	...	அ	உ	உ

61

க பெரியநாயகியம்மைததி ... .. ஈ 0 ௩

LD

க	மத்தியமாநாயகிக் கிலக்கியம்	...	...	௩௩	க	௬௬
உ	மத்தியமாநவசிக் கிலக்கணம்	...	...	௮௦	௩	௬௬
௩	மத்தியமாநவசிக் கிலக்கணம்	...	...	௮௦	௩	௨௦
௪	மத்தியமாநவசிக் கிலக்கணம்	...	...	௮௦	௩	௨௦
௫	மத்தியமாநவசிக் கிலக்கணம்	...	...	௮௦	௩	௨௦
௬	மத்தியமாநவசிக் கிலக்கணம்	...	...	௮௦	௩	௨௦
௭	மத்தியமாநவசிக் கிலக்கணம்	...	...	௮௦	௩	௨௦
௮	மத்தியமாநவசிக் கிலக்கணம்	...	...	௮௦	௩	௨௦
௯	மத்தியமாநவசிக் கிலக்கணம்	...	...	௮௦	௩	௨௦
௧௦	மத்தியமாநவசிக் கிலக்கணம்	...	...	௮௦	௩	௨௦
௧௧	மத்தியமாநவசிக் கிலக்கணம்	...	...	௮௦	௩	௨௦
௧௨	மத்தியமாநவசிக் கிலக்கணம்	...	...	௮௦	௩	௨௦
௧௩	மத்தியமாநவசிக் கிலக்கணம்	...	...	௮௦	௩	௨௦
௧௪	மத்தியமாநவசிக் கிலக்கணம்	...	...	௮௦	௩	௨௦
௧௫	மத்தியமாநவசிக் கிலக்கணம்	...	...	௮௦	௩	௨௦
௧௬	மத்தியமாநவசிக் கிலக்கணம்	...	...	௮௦	௩	௨௦
௧௭	மத்தியமாநவசிக் கிலக்கணம்	...	...	௮௦	௩	௨௦
௧௮	மத்தியமாநவசிக் கிலக்கணம்	...	...	௮௦	௩	௨௦
௧௯	மத்தியமாநவசிக் கிலக்கணம்	...	...	௮௦	௩	௨௦
௨௦	மத்தியமாநவசிக் கிலக்கணம்	...	...	௮௦	௩	௨௦

வகுப்பி லக்கம்.	பெயரட்டவனை.	பக்கம்.	குச்சம்.	பாடல்.
உக	மத்திடையினிலக்கணம்	கஉ	க	கக
உஉ	மத்திடையின்குணங்கள்	கஉ	க	கக
மா				
க	மானவதியின்பேதங்கள்	கக	க	அக
உ	மானிக்கிலக்கியம்	எஎ	க	கக
க	மானியினிலக்கணம்	எக	க	க0
மி				
க	மிருதிக்கிலக்கியம்	கக	க	கக
மு				
க	முதிதைக்கிலக்கியம்... ..	உஅ	க	கக
உ	முதிதையினிலக்கணம்	உஅ	க	கக
க	முத்தாகண்டிதை	கக	உ	உக
உ	முத்தாகலகாந்திரிதை	கக	உ	கக
க	முத்தாசமாகச்சற்பதிகை	கக	உ	கக
க	முத்தாசுவாதினபதிகை	கக	உ	கக
க	முத்தாபிசாரிகை	கக	உ	கக
க	முத்தாபிரவச்சற்பதிகை	கக	உ	கக
க	முத்தாபரோடிதபதிகை	கக	உ	கக
க0	முத்தாவாசகச்சிதை	கஅ	உ	கக
கக	முத்தாவிப்பிரலத்தை	கக	உ	உக
கஉ	முத்தாவிரகோற்கண்டிதை	க0	உ	கக
கக	முத்தைக்கிலக்கியம்	க	க	அ
கச	முத்தையினிலக்கணம்	அ	க	எ
கரு	முத்தையின்பேதங்கள்	அ	க	எ
மு				
க	முன்னுவதுகுச்சம்	எக	க	க
வ				
க	வக்ரோத்திகருவிதையின்பேதங்களு பிலக்கணமு	கஅ	க	அ0
வா				
க	வாக்குவிதத்தைக்கிலக்கியம்	உச	க	சக
உ	வாசகச்சிதையினிலக்கணமுங்குணங்களும்	சஅ	உ	அ

வகுப்பு லக்கம்.	பெயரட்டவனை.	பக்கம்.	குச்சம்.	பாடல்.
ந ச	வாசகவுண்மத்ததாக்கிலக்கியம் ... வார்த்தையால்வியங்கியத்துக்கிலக்கியம் ...	கச எ	ந ந	கூ0 க2
வி				
க உ ந ச ரு க எ அ க க0 கக கஉ கந கச	விசுரத்தநவோடைக்கிலக்கியம் ... விசுரத்தநவோடையினிலக்கணம் ... விடனிலக்கணம் ... விடனுக்கிலக்கியம் ... விதத்தையினிலக்கணமும் பேதங்களுமும் ... விதூடகனிலக்கணம் ... விதூடகனுக்கிலக்கியம் ... விராயசுரதுதிராப்பு ... விப்பிரலத்தையினிலக்கணமுங்குணங்களுமும் ... விப்பிரலம்பசின்காரத்தினிலக்கணம் ... விப்பிரலம்பசின்காரத்துக்கிலக்கியம் ... வியரதிக்கிலக்கியம் ... விரகந்தெரிவித்தல் ... விரகோற்கண்டிதையினிலக்கணமுங்குணங்களுமும்	கஉ கக அசு அஎ உச அசு அஅ க ருஉ க0 க0 க0 க0 எக ரு0	க க ந ந ந ந ந 0 உ ந ந ந ந உ உ	கரு கஉ நஅ ச0 சச நஅ சஉ க உ0 சஎ சஅ சக எந கச
வை				
க உ ந	வைசிகனாயகபேதம் ... வைசிகனிலக்கணம் ... வைசிகனுக்கிலக்கியம் ...	எக எஅ எக	ந ந ந	கஎ கச கச
பெயரட்டவனை				
முற்றம்.				

பிழைதிருத்தல்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தல்.
க	கஉ	பிரகாசிக்கின்ற ...	பிரகாசித்த ...
௫	கூ	தருளும்...	தருளிய...
எ	உக	புருடர்...	புருடர்...
கூ	அ	முத்தா...	முத்தா
கஉ	அ	இவளை...	இவள்...
கச	உச	யனுபவிக்கும் ...	யனுபவிக்கவும்...
கரு	கூ.0	பேதங்களை...	அப்பேதங்களை ...
ககூ	உக	மத்தியதீரா ...	மத்தியதீரா...
கஅ	உஎ	யெடுத்தோங்கக் ...	யெடுத்தோங்கிக்...
உக	உச	நிறமிகுந் ..	நிறமிகுநத...
உஉ	உஎ	தொகுபப்பட்ட ...	தொகுக்கப்பட்ட...
உரு	உச	சிசுப்...	சிசுப்...
உகூ	ககூ	அல்லவா...	தல்லவா...
உக	கஎ	குறுகிட ...	குறுக்கிட்ட ...
ககூ	உகூ		வேறு.
கூச	கூ.0	பணிச்...	பணிச்...
கூரு	க.0	வெண்...	வெண்...
சச	கஅ	றுறை ...	றுறை... [தல்
ரு.0	உ.0	விட்டுப்போனது ...	நடுங்கல், விளையாடாதிருத்
ருச	உஉ	முறுவல் ..	முறுவல்...
ருஎ	கூ	சொ ..	சொல்...
கூ.0	கஅ	தானிய...	தாதிய ...
கூச	உஉ	டுணர்த்தாமன்றே...	டுணர்த்தாமன்றே...
எக	எ	ருருவுக்...	ருருவுந்...
எச	ககூ	ரிபல்பும் ...	ரிபல்பு...
அ.0	கக	மதிவித...	மதிவித...
அ.0	ககூ	மருவமான ...	பருவமானமன...
அ.கூ	ரு	வலைக்கட்...	வலைக்குட்...
அ.ச	உஅ	பென்னுளே...	பென்னுமின்னே ...
அ.ரு	கூ	நிகழ்...	நிகழ் ...
அ.ரு	அ	கூட்டத்திற் ...	கூட்டத்திற் ...
அ.கூ	க.0	துணை...	துணை ..
கூ.க	ககூ	வையிலியிவை...	வியையிலிவை ...
கூ.கூ	கஉ	சுகித்த ...	சுகித்த ...
கூ.கூ	ககூ	றளக...	றளக...
கூ.எ	ககூ	ளிமை...	ளிமை ...
கூ.எ	கஅ	நான்றெறி ...	நான்றெறி ...

பிழைதிருத்தல் முற்றும்.

உ

சிவமயம்.

சிங்காரராமஞ்சரி

சிறப்புப்பாயிரம்.

—o—o—o—

இந்தாலுக்கு உரையெழிதியவரால்

இயற்றியது.

விருத்தக்.

திருமருவுநாயகிகனையகர்களியுல்பலவுந்தெரிவித்தற்கு
வருமொருசிங்காரராமஞ்சரிநூல்வடகலையுள்வழங்குமாற்றா
லருமையுளதெவருமுணர்வதற்காதலாலதனையவனிமீது
விருதுபுனைதமிழாற்செய்தருள்கெனநன்னையர்சிலர்வேண்டமாதோ.

இதுவுமது.

சிகரசிவகிரிமுருகன் திருவருள்பெற்றேங்கு பெருஞ்செல்வன்செஞ்
சுகவனிதைநடனமிதி சுமுகனமுதினுமதுரன்னுளிக்கத்தக்க [சொற்
சகலவிதகவியுநொடி தனிப்பகருஞ்சண்டப்ரசண்டவாக்கி
புகழ்விசுவகுலதிலகன் புலவர்சிகாமணியெனுநற்புனிதசீலன். (உ)

இதுவுமது.

தடகிரணமணிமகுடதளசேதுபதிச முகந்தனிலனேக
திடவரிசைபெறுகனவான்முத்தையமாலீன்றசற்புத்திரசிலாக்கன்
மடல்வனசமலர்வாவிவளம்புடைகுழ்பழனிநகர்வளருங்கோமான்
கடலுலகெலாம்புகழ்மாம்பழக்கவிச்சிங்கக்குரிசில்கனிவுகூர்ந்தே(ரு)

சிறப்புப்பாபிரம்.

இதவுமது.

அருமைவிருத்தங்களினு லிலக்கணமுங்கூறித்துமைபாலவைகட
கேற்ற, பெருமையிலக்கியமு மமைந்திட வடதூன் முறைசிலிதும் பிற
ழாவண்ணம், பொருவ நுகங்காரசமஞ்சரியைதகொடுத்தமுறமுமபு
விகொண்டாட, மருவினியசேலங்காச சுகவனா தாணமிசைசகூட்டிவ
ளமபெற்றமுனே. (சு)

பாழையுரியிலி ருந்ரும,

ம ன ன - ஸ்ரீ,

இரத்தினகிரிக்கவிராயரவர்கள்

இய ல ர ய து.

வ்ருத்தம்.

பலகலையுமுணா தமிழ்மாமபடுக்கவிச சிவங்குரிசிலபாடிதந்த
நலனுயாசிங்காரசமஞ்சரியை யெல்லோருநயத்துநோக்கி [பு
யிலகுமதினுவளகருத்தை யெளிதினுடகொண்டிவ்வுணர்வியமுதுகொ
சிலாகனிவினொடுவேண்ட நன்மெனச சமமந் ருந்ருதி செனிககப்பெ
ற்றே. (ரு)

இதவுமது.

இருளகலச சிறுநாருணாநதிடப்பொருள் செயதுதவின னுலெந்த
ஞான்றுந், குருவருளா ததுணையெனவுடசொலுநேமன செங்குந்தாரு
லகிரீடி, திருமகளுறறிடுருடசிகாமணிச பாததிவாளளலசேலமுதூர்
முருவுமெழிமசுகவனமாலீனநெடுத்தமாரியப்பமதிவலோனே.

சிறப்புப்பாயிரம்.

இராமாயணபாரதப்ரசங்கியாகிய
சேலம் - இராமலிங்கசெட்டி யாரவர்கள்

இயற்றிய

இரட்டையடியாசிரியவிருத்தம்.

தடநதிப்பவளசசடாமகுடசுநவன
தயாநிதியையினிதுவாழ்ததிந்
தகுபழனிநகர்மாம்பழக்கவிசசிங்கத்
தமிழ்சசகரவாழ்தியிந்நள
வடகலைப்படியேவழுத்துசிங்காரரச
மஞ்சரிநயபாங்கதரு
வாய்த்திடத்தெளிவாசவளாமாரியப்பமதி
வலனிடுபொழிப்புறையுடன்
கடலிடத்தமுதெனக்காண்பனாகளயாவருங்
கைக்கொளசசேலமுதா
'கனயோகதனவைஸ்யபுலசிகாமணிகளுப
காராவரத்தகசிரோஷ்டா
திடபுலக்கோவிந்தசாமிமகராஜனுயா
சேலவவேங்கடராமவேள
செப்புமிவரிருவருஞ்சென்னையசேறறிமகிற்
சொத்தநிலைநாடடினரேறோ.

சேலம்,

ப - அங்கமுத்துமுதலியாரவர்கள்

இயற்றிய

நேரிசைடாசிரியப்பா.

சீர்புனைமடவா|| சிறப்பிலக்கணமுந்
தார்புனைமா||பத் தலைவர்களியல்பும்
வடகலையுணர்த்து மரபுவழாமற்
றிடமுதிர்ந்தமிழிற் செய்தருளென்னப்

சிறப்புப்பாயிரம்.

பற்பலர்வேண்ட பழனம்புடைசூழ்
பொற்பணிபழனா புரிவீற்றிருக்கும்
பிரபலவிஸ்வ ப்ரம்மகுலாதிபன்
சரஸ்வதிவிலாசன் சறசனானேசன்
பாதுதிசேது பதிசமுகத்திற்
பேர்திகழ்வரிசை பெற்றுளநிபுணன்
கல்விதேர்முத்தயசு கற்பகதருவருள்
செலவன்மாம்பழககவிசு சிங்கநன்னாவலன்
திசையெங்கணுமீ கிசைகொண்டாட
நிசசிங்கார ரசமஞ்செரியென்
ஞெருபாமாலை யொழுங்கிறொடுதது
மருவாராசேல மாநகாதழைக்குஞ்
சுகவனநாதர் துணைத்தாடகணிந்து
மிகவனைவாகுகும் விளக்கினனதற்குத்
தகவுளையெழுதித் தந்தனனெங்கள்
சுகவனவள்ளல் சுபுத்ரசிகாமணி
வீரியத்திறபொலி வேந்தர்சபாசெனு
மாரியபபப் பெயாமதிவலலோனே.

சிறப்புப்பாயிரம்

முற்றும்.

உ
சிவமயம்

சிங்கார ரச மஞ்சரி.

பாயிரம்

விநாயகாதுதி.

வீருத்தம்.

திருமேவுமபுவியுவப்பத்திகழவடநூற புலவா முன்னநெரிவித்திட்ட
மருமசிங்காரரசமஞ்சரியைச்செந்தமிழாலவகுத்தலசெய்யக
குருவாய்வநதன்பாமனககோயிலகுடிகொண்டருளிக் குறித்தவெலலா
ந, தருமோசுஞ்சரவதனத்தலைவன்மலர்காளினைக டலைமேலவை
ப்பாம்.

(இதன்பொருள்.) அழகியபூமியில் உயாநதோர் அனைவரும் கிழந்து அங்
குகரிக்குமபடி பிரகாசிக்கின்ற காவாண வித்துவான்களால் முன்னே யறிவிக்
கப்பட்டிருக்கின்ற மயக்கமில்லாத சிங்காரரசமஞ்சரியென்னுங் கிரந்தத்தைத்
தமிழாலமொழிபெயாதது நாம பாடலசெய்தற்பொருட்டு காரணகுருவாயத்
தோன்றி யடியாராமனககோயிலிற் குடிகொண்டு குறிக்கப்பட்டவைகளெல்
லாம் அவாக்குததருகின்ற ஒப்பற்ற யானைமுக விநாயகமூர்த்தியினது தாம்
மைமலாபோன்ற விரண்டு பாதங்களையும் எமது தலைமேலவைத்து வணங்
குவாம் என்றவாறு.

(க)

சுகவனேஸவராதுதி.

கோலநெடுமாடமின்னார் குழற்கூட்டுமகிற்புகைசூற் கொண்மூ
வென்ன, நீலமயிலவண்டிசைசுகுரெறிநடிக்கக்கனிமலர்தேனெகிழ்ந்
து தூவச், சாலநதிமணிகொழிக்கத்தருத்தலையாட்டிடக்குவளைதருக்கி
நோக்குளு, சேலநகர்தழைத்தோங்கத் திகழுகவனேசர் பொற்றாள்
சிற்தைசேர்ப்பாம்.

(இ - ள்.) அலங்கரிக்கப்பட்டு நெடியனவாயுள்ள மேன்மாட்டுக்களில்வசி
க்கின்ற பெண்கள் தமதுகூடலுக் கூட்டுகின்ற அகிற்புகையைச் சூற்றெண்ண
ட மேடமென்று நினைத்து நீலநிறத்தையுடைய மயிற்கூட்டங்கள் அங்கே வுண்

டினங்கள் பாடாரின்றவழியை யனுசரித்து நடனமா— அந்நடனத்திற்குத் தியாகமாக, கணிகளும் மலாகளுங்குழைந்து தமமிடத்துள்ள தேன்களைப்பொழியவும் நகிகள் நிரம்பவும் ரத்னங்களை அலைகளாகிய மைகளாலவாரி யிறைக்கவும் அச்சோலை விருகங்களைஎல்லாம் அதிசயித்துச் சிரகம்பிசஞ்செய்யவும் இவ்விதங்களை நீலோற்பலங்கள் சளிப்புறறு நோக்குவனபோல மலர்கின்ற வளமைசூழ்ந்த சேலமானகா தழைத்தோங்கும்படி அதனுடெழுந்தருளிப் சுகவனநாதரது பொனபோன்ற திருவடிகளையாம் மனத்திடைவிடாது திடாணிப்பாம் எ-று.

(உ)

கயிலாசநாதரதுதி.

நமதுதலத்தினுக் கிணைபொன்னகரோபார்த்திடல் வேண்டுமென்றெண்ணித், தமதுசெருககாணிமீது ததனமையெனுமபடிவீசும் புதடைவிரீண்டு, பமரமிசைத்திடவயங்குபபரிதியயர்வியாப்பதற்கோர் பந்தராகி, கமழமலர்ப்பொழிற்பழனிக்கயிலாசநாதரபதங் கருத்துள்ளவைப்பாம்.

(இ - ள்.) நமது தலமாகிய இந்நகரத்திற்கு அந்தத்தேவரகா இலையாகுமோ அதனை நாம் பார்த்தறியவேண்டுமென்று தமது சுருவத்தினால் தலையெடுத்துயாந்த தனமையென்று சொல்லும்படி ஆகாயமுகட்டை யளாவிரீண்டு வண்டினங்கள் அடாந்து கீழ்ப்பாடப் பிரகாசித்து நெடுநூலாளுகழன்று வருகின்ற சூரியன் சற்றே சிரமபரிகாரஞ் செய்வதற்குத் தகுந்த வெருந பந்தலபோன்று பரிமளிக்கும் புட்பங்களை யுடைத்தாகிய சோலைசூழ்ந்த பழனியமபதியில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற கயிலாசநாதரது திருவடிகளை மெய்து மனத்தின இருந்துவாம் எ-று.

(ரு)

சொரணம்புகதுதி.

தனதியலைமயிலெனவெண்டலைப்புழைபெற்றரவொடுங்கசசுடைக்கட்டு, சிவனசிலைதுதலையஞ்சித்திங்கள்புகயிழிகயர்மாள் றிரும்பிநாண, வனசமலர்வயற்சேல மாநகரிற்சுகவனர்பான் மகிழ்வுற்றோங்குங், கனவமுதகலசசுபகரதனசொர்ணம்பிகைதாள்கருதிவாழ்வாம்.

(இ - ள்.) தன்னுடையசாயலை மயிலென்று நினைத்து தனது நாயகர் ஆபரணமாகிய சாப்பங்கள் அவர் தரித்திருக்கும் மாலையாகிய வெண்டலைகளின் துவாரத்துள் ஒங்கவும் கோபித்துவள்கின்ற வில்லை நிகர்த்த நெற்றியைக்கண்டு நாமியைபுகோமெனறஞ்சி மூன்றும்பிறையானது அவருடைய சடாபாரமாகிய காட்டுக்குட்புகுந்து மறையவுங் கண்களுக்குத் தோற்றமானது மூகத்தைத் திருப்பிக்கொண்டு மெட்கப்பட்டவர தாமரைகள் புட்பிக்கின்ற

வாலானுமுத செல்மாசுகில் எழுந்தருளிய சுகவனநாதா இடப்பாகத்தில் மகிழவுகூர்ந்து வீற்றிருக்கின்ற கனத்தவமிரத குமபததையொத்துச் சுபகரமாக விளங்கிய தனக்களையுடைய சொரூம்பிகையினது திருவடிகளைத் தியானித்து வாழவுநிறுப்பாம் எ-று. (ச)

பெரியநாயகியம்மைதது.

ஒருமதனாகி துவரைநாமொளிக்கவரியிரட்டியு மிவ்வூர்மின்னுந்தம், பருவமிடறழகினையற்புமபெறுகிலேமினிபபற்பலதேவர்க்கு, மருமையினத்தொழிலுபுரிநதா இலுமுயர்வாமெனவிண்ணடர்பூகங்கண், மருவுவயற்றிருப்பழனி அளபெரியநாயகிதாள் வழுத்தலசெய்வாம்.

(இ - எ.) ஒரு மனமதனக்கு நாயிதவரை வெண்சாமரமாய் வீசினின்றும் இந்த ஐரிலுள்ள பெண்களினது பருவமான சமுத்திழைக்கைச் சிறிதும் பெற்றுக்கொள்கிலாம் ஆதலால் இனிப் பலதேவர்களுக்கும் அருமையோடு ம அந்த வெண்சாமரம் வீசுந்தொழிலைச் செயதேனும் உயரவேண்டுமென்று தேவலோகத்துக்கடுத்து நிற்பவைகளைப்போல் ஆகாயவரை நெருங்கிய கமுகவிருக்கங்களை வேலிப்பாற பொருநதுகின்ற வயல்குழந்த சிறப்பின்மிக்க பழனியம்பதியி லெழுந்தருளிய பெரிய நாயகியினது திருவடிகளைத் துதிப்பாம் எ-று. (ரு)

சுப்பிரமணியர்தது.

குழவிற்திதவந்தொலுங்கடன் கோடுமூலாநிறுவுடைந்துகுமிழிப்பாய்தேன், மழலைவரிவண்டிசைக்குமலாசகனைபுககடங்காமல் வழிநதுமேன்மேற், கழனிசெலதுகருமிளங்கயன்மகளிராயனவெழில்காட்டுஞ்செல்வப, பழனிமலைவளர்வடிவேற்பண்ணவன்பொற்பதநளினம்பணிதல்செய்வாம்.

(இ - எ.) உச்சியிற சந்திரப்பிறை தவழ்கின்றபோதெல்லாம் அதின்வளை 11 * இருகோடுகளு முழுவதினால ஆங்குள்ள தேன்கூடுக ளுடைந்து சத்தித்துப்பாய்கின்ற மதுவானது குசலையையும் புளளிசனையு முடையவண்டிசைபாடுகின்ற மலர்களே செந்நீர்க் கூனைகளிறபுகுந்து நிரம்பி ஆங்கடங்காமல் அதிகரித்து மேலேவழிந்து சார்பிறகுழந்த வயல்களிறபிரவேசிக்க அதனை யுண்ணுகின்ற கெண்டைமீன்கள் பெண்களினது கண்களைப்போற செருக்கிவிளையாடும் வளமைச் செல்வத்தாலுயர்ந்த பழனி யங்கிரியின்மீதுவளரும் குமரக்கடவுளினது பொலிவுபெற்ற திருவடிகளாகிய தாமரைமலர்களை நாம் தோத்திரஞ்செய்வாம் எ-று. (க்)

சரஸ்வதிதி.

படிசுமணிமாவினையும்பழமறைப்புத்தகமுமின்சொற்பகர்நலயா
மும், கொடியிடைபுமமுதகும்பக்குவிருடையுமிளகையுங் குமுதவா
யு, நெடியவருள்விழியுமதிநிகாமுகமுநினைபுமன்பர் நெஞ்சிறுறோன்
றி, வடிபனுவலுதவுகிழிவாணிபதம்பேணிநிதம்வரமபெறறுய்வாம.

(இ - ள்.) தனது கையிலேந்திய படிசுமணிவடதையும் புராதனவேல்
புத்தகத்தையும் இனிய சொற்களைச் சொல்லுகின்ற நல்லவினையினையும் கொ
டிபேற்றுவனட சிறிதையினையும் அமிரதகுமபததை யொத்தகருவிந்த தன
ங்களையும் புனரிப்பினையுங் குமுதமலாபோன வாயினையும் நெடிய கிருபா
நேத்திரங்களையுஞ் சந்திரனைநிதாதுக் முகததையுந் தியானிக்கின்ற அடியாரு
டைய மனத்தினகண்ணே தோன்றிநின்ற களங்கரகிதமான விதைகளைக்
கொடுத்தாக்கித்தின்ற தமிழ்மடந்தையாகிய நாமகளது கிருவடிக்கேவிருமபி
யெப்போதும்வனங்கி வரங்களைப்பெற்று வாழவுநிறுப்பாம் எ-று. (எ)

நூற்பெயராககாரணம்.

* மொழிபலவுமகரந்தமுதிர் பொருடே னலங்காரமுறைபுழுவாச
ங், கொழிவதையிற்பகுதிருசுமமனன சிற்சிலவோர்குசசமாக, வழு
விலவைமூன்றுடைத்தா யறிஞாமனவண்டுறத்தோன் றழகாவின்பம்,
வழிதருசிங்கார ரசமஞ்சரியென்றிந்நூலை வகுப்பர்மாதோ.

(இ - ள்.) பல்வகைச்சொற்களே மகரந்தம், முதிர்ந்த அவற்றின் பொரு
ளே மது, அலங்காரமே முறையிறபரிமளிக்கின்ற வாசனே, தெளிவுதங்கிய கவி
யே யிதழ், அக்கவிபலகூடிய பகுதியே மலா, அம்மலா சில கூடினொரு பூங்
கொத்தாக, அப்பூங்கொத்துகள் மூன்றுடைத்தாகி யறிஞாகனின் மனமாகிய
வண்டினங்கள் விரும்பியடைய ப்ரகாசிக்கின்றதோர் அழகினால் இந்நூலை
யினப்பேததம்பிவழிகின்ற சிங்கார ரசமஞ்சரியென்று பூவகிரந்த காததா
கள்சொல்வார்கள் எ-று. (அ)

இந்நூலாகியமாலையையினனாகு

அணிவோமெனல்.

இனியநடைநாளுமைந்தெஞ்ஞான்றுமலர்ந்துபுலர்வின்றிமேன்
மேற், களிவுதவியவங்குமிசசிங்காரரசமஞ்சரியைக் கலைஞர்வாழ்த்த
த், தனிவளமைபெறுசேலந் தனிற்சொர்னம்பிகையை யிடந்தழுவி
யோங்கும், புனிதசுகவனநாதர்பொன்னடியிற்புனை துழய்தம் பொரு
ட்டிமாதோ.

(இ - எ.) இனிதாசிய பனுவலநடையெனனும் நாராகுள்ளமைநது சதா காலமுாலாநது வாழிதலன்னி யனைவருக்கும் மனக்களிப்பைய தக்கரிக்கக்கொ மித்துப் பிரகாசிக்கும் இந்நதச் சிங்கார ரசமஞ்சரியை அறிஞர் துதிக்கவொப்ப றறவளமைபெற்ற சேலமாநகரி சொன்னுமபிகையை பிடப்பாகன்கொண்டு ஸீற்றிருநதருளும் பரிசுததகுண சுகவனநாதரது பொனபோன்ற திருவடிளின மேற சூட்டுவோம்யாம் வாழுகறபொருட்டு எ-று. (க)

அவைபடக்கம்.

உதித்தினமுதற்சிறிதுமுணர்வினறிவெம்மேற்கொண்டுமுலுமு மன், விதித்தபலகையுமிகவிரிததுணாசெய்நிடப் புகுந்தவிதமேயொ க்குங், கதித்தவடமொழிப்படி சிங்கார ரசமஞ்சரியைக் கடல்குழப்பாரி ற், துதித்ததமிழ்வலர்க்கெனாயா சொலவலெனத்தொடங்கியதோ ர்துணிவுதானே.

(இ - எ.) உயர்ந்த வடமொழிப்படி யிந்தச் சிங்கார ரசமஞ்சரியைக் கடல்குழந்த பூவுலகிற்றுதிபெற்ற சமிழ்விததுவானகளுக் கெதிரோ யான்பா டுவேனென்று சற்றும்பயமின்றித்தொடங்கிய வெனமனததுணிவானதுபிறந ததினமுத லிதுவனாபெவவளவும் அறிவினறிப் பயித்தியததையுமேற்கொண டிவருந்தகின்றவோ ஊமனானவன முன்னோகளால் விதிக்கப்பட்ட பலக லைகையு மெடுத்தெவாக்கம புலப்படமிகவும் விவரித்துச் சொல்வதற்குப்புகு நதவிதததையே பொத்திருக்கும் எ-று. (க0)

ப தி க ம்.

தொகுத்தபலநாயகிகளிலக்கணமுஞ்சகிருணமுந்தாதிபண்பு மிகுத்தவிதநாயகர்பேதமுநருமச்சிவர்களின்வேறுபாடும் பகுத்துளசாத்துவிசுமுஞ் சம்போகமொடுவிப்பிரலம்பத்தின்கூற்றும் வகுத்ததசாவத்தைதெரிசனமுமற்றையவுமுணர்த்தவருமிந்தாலே.

(இ - எ.) இததுணையொனத தொசையிடப்பட்ட நாயகிகளின் இலக் கணமுஞ் சகியினது இலக்கணமுந் தாதியினது இலக்கணமும்மிகுந்த கூறுபா டுகளையுடைய நாயகர்களினது இலக்கணமும் நருமச்சிவாசனினது இலக்கண் மும் பகுக்கப்பட்ட சாத்துவிகோதய விலக்கணமுஞ் சம்போகசிங்கார விலக் கணமும் விப்பிரலம்பசிங்கார விலக்கணமுந் தசாவத்தைகளின் இலக்கணமு டு தெரிசனங்களின் இலக்கணமும் இவைபோன்ற மறறையவறதின் இலக்கண மும் அறிவிக்கவருமிந்ததால் எ-று. (கக)

பாயிரம் முற்றிற்று.

ஆட்சையுள் - கக.

சி ங் க ர ர ச ம ஞ் ச ரி.

நூ ல்.

விருத்தம்.

சுருதிபுகழ்சேலமதிற்சுயம்புவடிவாயெழுந்தகவனேசர்
திருவருள்கொடினிதுமுடித்திடத்தொடங்குமிநூலிற்றெரிவிக்கின்ற
பொருவரியிங்காரப்புதியசுவைக்கிருப்பிடமாய்ப்பொலியாநிற்போ
ரருமையுளநாயகிகளாமவர்தமிலக்கணமுன்னறைதுமாதோ.

(இ - ள்.) வேதங்களாற் புசுழப்பட்ட சேலமானகரிற் சுயம்புவடிவா யெ
ழுந்தருளிய சுவனநாதாது திருவருள்கொண்டு இனிதாக முடிக்கலாமெ
னத் தொடங்குகின்ற இந்நூலாலறிவிக்க, ஏழ் ஒப்பிலாத புதுமையுள்ள சிங்கார
மசத்திற்கு இருப்பிடமாய்ப் பிரகாசிப்பவர்கள் அருமையுடைய நாயகிகளே
யாம் ஆசலாலவாகனினது இலக்கணத்தை முதலிலயாம எடுத்துச்சொல்லு
வோம் - று.

(க)

திரிவிதநாயகிகளின் பெயரும் சுலியாநாயகியி னிலக்கணமும்.

ஆவல்கூர்சுவீயைபரகீயைசாமானியையென்றறிவிக்கின்ற
மூவரானாயகிகளவர்தமில்வேட்டவனிடத்தேமுழுதுமன்பா
யேவல்கோணாதவற்குற்றிடல்சீலம்பொறுமைவஞ்சமின்மையின்ன
மேவவாழ்சுற்புடையமெல்லியலேசுவீயைமற்றும்விரிப்பாமன்றே.

(இ - ள்.) நாயகிகள் (விருப்பமிருந்த) சுவீயையும், பரகீயையும், சாமா
னியையும், என அறிவிக்கின்ற மூவராவா. அவாகளிற சுவீயையெனனும் நா
யகியானவள் விதிப்படி மணஞ்செய்துகொண்ட கணவனிடத்தே சதாகா
லரும் பிரியமுடையவளாய அவனால் ஏவப்பட்ட ஏவல்களை வெறுப்பினிற்
செய்தலும், ஆசாரமும், பொறுமையுங், குடிமல்லலாமையும் இவைபோன்ற
சற்குணங்கள் பலவும் பொருந்தவாழ்கின்ற பதிவிரதையாகிய பெண்ணே
யாம் - று.

சுவீயை, பரகீயை, சாமானியை யென்னும் பெயர்களை வடநூலார் ஸ்வி
ய்யா, பரகிய்யா, சாமான்யா என்பர்.

(உ)

சுவியாராயகிக் கிலக்கிடம்

சகியைநோக்கி நாயகன் சொல்லியது.

கட்டைக் கலித்தறை

சீலம்பொறுமைபுகழ்வாயநநிவினைவோநெமாழா
காலம்புரிபுண்ணியமே! நுநுகெரணெனாகநினைபா
நொலந்தனிலவரபெறமேனமறறோதமைநடுவனே
மாலன்பினைத்துஞ்சுகவனநாதாவனாயனங்கே

(இ - ள்.) திருமாலன்புகூர்ந்து நுகுகுஞ் சுகவனநாதருடைய மலை, சார்பிற்குடும் பெண்ணே யென்று நடப முன்னோ பலரும் டூரெகாலாத் செயதிருந்த புண்ணி மெல்லாக் கொண்டு நெருங்கிய ஆசாரமும், பொறுமையும், புச்சும், வாய்ந்து சீவினபென்பன எல்லாம் நீங்கி எனக்கு மன்னவியாய இரங்குலகந்தைக்காய்ந பெறநிற்குகின்றேன் இனி மறுமலமாதயாக கனவிறும் விருமபுச்சுவேன விருமபமாட்டேனென்று. (௩)

பரகிய சாமானியபகனின் இலக்கணம்.

மணம்புரிந்துநொண்டவனைம்மந்தபுரபு நடாசகோமனகதேவேணடி
யிணங்குகினறகுழலநடையேநினைழேபபரகியையிவாபோலாது
பணங்கவாநதுசுகந்தகுநிப்படிபலாக் கங்காட்டிமுறைபற்றுநீதி
தணந்திருந்தபொதுமடநதைநானேசாமானியயாளுநாறறுங்காலே.

(இ - ள்.) பரகிபையானவள கலயானஞ்செயதுகொண்ட சணவனை லட்டிப பரபுருடாக்ளை மனததந்த்காரி வருச்சுமரக நடக்கின்ற நாயகியே பாம. சாமானியபானவள மேறசொன்ன சுவியை பரகியைகளை போலாரமல் பலரிடத்தும் பணங்களைக் கவாந்து அபபணத்திற்குத் தகப்படி அவர வாசகுச்சுத்தைக்காட்டி முறையும், அன்பும், நீதியுந்தவாந்து எல்லோர்க்கும் பொறுவாயிருக்கின்ற நாயகியேபாமை என்று. (௪)

பரகியாராயகிக் கிலக்கிடம்.

சகியைநோக்கி நாயகிசொல்லியது.

நதிகககாமாமபொழின்மனமதன்புசைக்குநலவிடமங்
குதித்திளமாநுதமின்மணநலகுமுறாவகமஞ்
சதிராதுத்துளித்தநதிககெனசெயவேனவனன்மயங்க
விதித்தன்னையெனவேதனசுகவனாவெறபின்மின்னே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதருடைய மலைசார்பில் வசிக்கின்ற சகியே அந்த ஆறநங்கலையிலுள்ள மாளுசோலை மனமதனைப் பூசிக்கத்தகுந்த நலவிடமே,

அங்கே இளந்தென்றலானது எப்போதும் இனியவாசனைகளைக் கொண்டுவந்து கொடுக்கும், 'அச்சொலையில் இப்போது பிரவேசிப்பதற்குத் தடையாக மேசங்கள்தான் தடையாகின்றன, இதற்கு நானென்ன செயவேன், அந்த நாயகன் மயலில் யான் அகப்பட்டு இப்படிவருந்த மஹாபாவியான பிரமதேவனெனச் சிருஷ்டித்தானே' -ஐ.

(௫)

சாமானியநாயகிசு நிலக்கிரமம்.

தலைவனமனத்தொடு சொல்லியது.

அரைப்பணங்காட்டியநேகம்பணம்பிறராதகவர்வாந்தரைக்கணென்றுள்ளதனதிருமாப்பைத்தனமுணர்த்தவிதைத்தந்தோயுமிவளைசகண்டாலெவாப் பவல்லார் நிதைத்துயின்றோனயனபோற்றுஞ்சுகவனாசேலத்தினே.

(இ - ள்.) பூமியில் யாம் அரைப்பணத்தை ஒருவருக்குக் கொடுத்து விடாமற் காட்டியே பிறாசனால அநேகம் பணங்களைக் கொள்ளையிடுகின்றோம் எனத் தன்மனத்திலே தான் சொண்டிருக்கும் இறுமாப்பைத் தனது முலைகள் அன்னியர்க்குப் புலப்படுத்த மபடி எடலிற் பள்ளிகொண்ட திருமாலும் பிரமனாக் துதிக்குஞ் சுகவனநாதா எழுந்தருளிய சேலமாநகரில் வாசனைதங்கிய தடாகத்திலே நீராடிகொண்டிருக்கும் இந்த நாயகியைக்கண்டால் இவளது மேகசலையைக் கட்டாது தரும்பவல்லவாயார் ஒருவருமில்லை -ஐ.

பணமென்பது நாகபடம். அப்படித்திறமும் அலகுலுக்குஞ் சமானமாதலால் அரையினிடதுள்ள அலகுலே அரைப்பணமென்றார். முலைகளிறுமாந்திருப்பதையலபே அதபோல வேசைமனமு மிறுமாந்திருப்ப தியலபேயாதலால் மனத்திறுமாப்பைத் தனமுணர்த்தவென்றார் எனவே தனங்களிறுமாந்திருந்தனவென்றாயிற்று.

(௬)

சுவீயாநாயகியின் பேதங்களும், முததையி னிலக்கணமும்,

அம்முதையைந் பேதங்களும்.

எடுத்துரைத்தசுவீயைமுத்தைமத்தியை நற்பிரசற்பையெனமுபபேதம், அடுத்திறற்குமுத்தைபுதிதாகவரும் யவ்வனத்தாளனையமாது, தொடுத்தணர்த்தினஞ்ஞாதயவ்வனையினெடுகிளபத்துணைப்பொற்கொங்கை, வடுத்தரத்துவிழிஞாத யவ்வனையென்றிருபேதமருவமுன்றே.

(இ - ள்.) மேலே யெடுத்துச்சொல்லிய சுவீயாநாயகியானவள் முத்தையென்றும், மத்தியையென்றும், பிரசற்பையென்றும் திரிவிதபேதங்களைப்

பெற்று நிற்பன. அப்பொழுதில் முததையென்பவன் துதனமாகத் தோன்
றும் யவ்வனதையுடையான். இன்னுந்தொடுத்த தறிவிக்கப்படுகின் அம்முத
லாத அஞ்ஞாத யவ்வனையெனும் (கனபாசுமிநாத இருமுலைகளையும் மாவ
டுவைவென்ற கண்களையுமுடைய) ஞாதயவ்வனை யெனும் இரண்டு பேதந்
களைப் பொருந்தவன் எ-று.

முதலாத, முதலிய, பிரதமபை, அஞ்ஞாதயவ்வனை, ஞாதயவ்வனை யெ
னும் பெயர்களை வடநூலார், முதலா, மதயா, பரகலபா அல்லது ப்ரவடா,
அஞ்ஞாத யவ்வனா, ஞாதயவ்வனா எனலாம். (எ)

முதலாநாயகந் திலகமியம்.

திலகவனதலையினது நலம்புனைந்துணாதாள்.

முதல்புரியவ்வனச் சொல்லுபுதிதினமலரவதி
விதமபெறுவண்டிரண்டொருநகண்டேனெத்திலிததசொறசன
னதமபுகுமனவனவன்மா முடியொத்தநகில்கவிகை
விநதநமுவிற்று முசமிசகுகவனர்வெற்பினட்கே.

(இ-ள.) சுகவனநாதரன் மலைச்சாரலிலிருக்கின்ற இந்நாயகிக்குக் கண்
கள் இரண்டும் இவள சரீரமாகிய நிலத்தில் மனமதனால் உண்டாக்கப்பட்ட
யவ்வனமெனஞ்ஞேசலை இப்போது புத்தகமலர அம்மலர்க்கறி சஞ்சரிக்கு
ம இரண்டு வண்டிகளை யொத்திருந்தன. சொறகள் அச்சொலையில் துளிக்குந்
தேனையொத்திருந்தன. முலைகள் தன்ன நந்தனவனம் புத்திததெனனங்
களிப்பிடுகி அடைப்பாரத்தகொண்டு நிறஞ்ம் மனமதனுடைய கிரீடத்தை
யொத்திருந்தன. முகம் அம்மனமதன்ன ஆலயமாகிய சந்திரவிம்பத்தி னழ
கைப்பெறுதப் பிரகாசித்தது எ-று. (அ)

அஞ்ஞாதயவ்வனை ஞாதயவ்வன்களின

இலகக்ணமு மயருடபிரிவு.

உணர்சொபுமவஞ்ஞாத யவ்வனயவ்வனமடுத்ததுணராப்பேதை
வனாரிகருமுலைஞ்ஞாதயவ்வனைமறந்ததுணர்வாள் வருமின்னோர்க்குள்
விரையளகநவோடையென்றும் விசுரத்தநவோடையென்றும் விரிந்து
நுழ்ந்த, திரையுலகிலிருபேதத்தெரிவையருண்டவரியல்பைத்தெரிவி
ப்போமால்

(இ - ள்.) மேலேசொல்லிய அஞ்ஞாதயவ்வனை யென்பவள் தனக்கு தூ
தனமாக யவ்வனம்வந்த தனமையை யறியாதிருக்கின்ற நாயகியே யாம்.
(மலையையிகாதத முலைகளையுடைய) ஞாதயவ்வனையென்பவள் தனக்குவந்த

யவ்வனத்தனமையை யறிந்துகொண்ட நாயகியேயாம். இவ்விருவாக்குள னும் (வாசனைப்பொருந்திய கூந்தலையுடைய) நவோடையெனநும விசாரத்தா லோடையென்றுஞ் சொல்லப்படடு விரிந்து சமுதகம்ஞ்சுழந்த பூமியின கண ணே யிருவிதப்பேத நாயகிகளுண்டு அவர்களுடைய இலக்சணங்களை யிணித் தெரிவிப்போம் எ-று.

நவோடை, விசாரத்தநவோடையென நும்பயாக்கீ! வடநூலார் நவோ டா, விஸ்ரந்தவோடாவென்பா. (௧௮)

அஞ்ஞாதயவனா நாயகிக்கலககியம்

சுவிச்சுடாறு.

சுலபுழங்கிறின் றுவப்பாறசெவிச்செனாசைதன் கண்ணக் கா
ரலரோவெனத்தொடுமங்கவுரோமவணியையசசை
வலமோவென்றேவிலககுங்கடிபாரமநிந்தவனகை
மெலவேவினவுஞ்சகியையசசுகவனாவெற்பணங்கே

(இ - எ.) சுகவனநாதா மலேசசாராபிவிருக்கும் இரந்த நாயகி கூடாகத்த லே நீராடிக் களாயேறிநிற்குமபோது கவிப்பினுல காதுவரை வியாபித்து அ சைநதுகொண்டிருக்குந் தனது கண்களை நீலாறபலுட்பவகளாவென்று கைகளால், தொடுவள பின் தனது சரீரத்திறேனறிய வுரோமபந்தியை அந நீரிலுள்ள பாசிதாடோவென்று நகங்களால் தளளுவன், அன்றியுந் தனக்கு நூதனமாகக் கடித்தங்கனத்திருந்த தனமையைக்குறித்து இதுவெனன கார ணமென்று சகியை விசாரிப்பள் எ-று. (௧௮)

ஞாநயவனா நாயகிக்கலககியம்.

தலைவி சகியை வினாவுதல்.

நயம்பொலீசேலநகாவாழ்சுகவனநாயகஞாந
சுயம்புலடிவிற்பருத்தவென்கொங்கைத்துணையினியெவ்
வியம்புணைபுண்ணியவானுகிராறநிலேமேறபிறைகொண்
டியம்புமமழாத்தியின்னந்தமுற்றமபெறுமேந்திழையே.

(இ - எ.) ஆபாணங்களை யேந்தியபெண்ணே ! எனது தனங்களிரண் டும் நனம்மிக்குந் தேசலமாநகரில் எழுந்தருளிய சுகவனநாதனெனும் பர மேசுவரருடைய சொருபமாகிய இலிங்கவடிவைப்போற பருத்தத் தொன்று கின்றன, இவை யினியெந்தபெருமைதங்கிய புண்ணியவானது கைக்க இரோ கையாகிய சந்திரப்பிறையைத் தமது தலைமேற்கொண்டு மேலேசொல்லிய மூர்த்தியினது உழுகு முழுவதையும்பெறும் நீ சொலவாய எ-று. (௧௯)

நீலவாடைவிநாயகநீலவாடைகளின்

இலகசணம்.

சகிமுதலோபரிதாசத்தாலவருவெட்கமும்பயமுந்தான்மேற்கொ
ண்டி, சகியெனுநாயன்கரத்தொழிற்றிசையாணவோடையந்தசா
முற்சியின்ம், நெகிழ்தருபுடலரமளினேர்த்துமங்கசங்கோசநீங்காப்பே
தை, விநிதகலாமறிவானவிகரத்தநவோடையெனவிநிபபர்நல்லோ.

(இ - ள்.) நவோடைபென்பவள பாக்ளி முகலானவாகனசெய்யும் பரி
தாசத்தாலுண்டாகின்ற வெட்கத்தையாம கலவியெப்படி யிருக்குமோவென்ற
பயத்தையும் மேலகொண்டவனாய் அங்கு ரீங்குனாகிய தன்ன நாயகனுடைய
சுரத்ததுற குடனபடாமல் தந்தளிக்குன்ற நாயகியேயாம். (முறைப்படிநின்ற
நத சாசாரணையொத்த முகத்தையுடைய) விசுரத்தநவோடையென்பவள் அந்
தநவோடைபோற றுத்தளிக்காமல் விரிந்த பூமெத்தைமேற புருடன கிட்டப
பந்தனும் அங்கசகிசோச முடையவளாயிருக்கின்ற நாயகியேயா மென்று
சொல்வருயாந்தார எ-று.

எனவேநாயகன் சரிபித்திற பங்ககவுஞ் சமமதில்லாமற றத்தளிக்கின
றவரின் நவோடை. நாயகனுடனபடுதும் அங்கசகிகோச நீங்காதிருப்பவ
ளே விகரத்தநவோடை யென்றாயிற்று. (கஉ)

அணகிககடரிய

நீலவாடைகளின் குணங்கள்.

விலகாதமனுபெருவெட்கத்தாலுளக்குயிப்பைவெளியாக்காமை
பலபேகநூதனவாபரண்களின்மேன்மேறபடருமாசை
மலாகோபசமையமதினமநூரவமுதெனுமிநூவார்த்தையின்ன
குலகீதிகளேக்காககுங்குவளைவிநிநவோடைகளினகுணங்களாகமே.

(இ - ள்.) தமமைவிட்டு நீங்காதிருக்கின்ற பெரியவெட்கத்தினாலே தம
று மனக்குறிப்பைச்சகி முதலோக்கு வெளியிடாதிருக்கையும் நூதன நூத
னமாகப் பலவித ஆபரணத்தினிடத்தே யுண்டாகும் விருப்பமும், கோபந்
தோன்றியசமயத்தில் இனிதத அமுதத்தைப்பொத்த மிருதுவார்த்தையும் இ
வைபொலவனபிறவுந் (சுலவொழுக்கத்தைக் காப்பாற்றுக் குவளைமலர்போ
ன்ற நேத்திரங்கையுடைய) நவோடை விகரத்தநவோடையென்னும் நாயகி
களின் குணங்களாம் எ-று. (கங)

திங்கடா ராமஞ்சரி.

நெவோடாநாயகசதிலக்கியம்.

நாயகனகருத்த.

வரத்தாற்பிடிக்கி னும்பூவனைசேர்க்கி னுங்கட்டி மென்ன
வரத்தாலனைகரி னுநதான்புறஞ்செலவுடன் ஷீராயு
தரத்தாலிரதஞ்சித்ராநமைகரிற்றழுவீடலாம
வரத்தாலுயருஞ்சுகவனர் வெற்பினிமமாநீனையே.

(இ - ள்.) இலனை யானகையாறபிடித்தாலும் பலவநதமாகப் பூமெததை
மேற் சோததினனும் மாப்பிறகட்டியனைத சுத தழுவினனும் அவதரில் ஒன்றி
னும் பிரியமினி யென்னை விட்டுத்தப்பி வெளியிறபோவதற்கே வினாகினற
னள, சாமாத்நியத்தினுற பாராசதனைத சித்ராநமற கையிலமைக்கக் கூடுமா
யின வரககளாலுயர்ந்த சுகவனநாசா மலேச்சாராபி விநகநாயகியைப் புணர
லாம ள்-று. (கரு)

விகரத்தநெவோடாநாயகசதிலக்கியம்.

நாயகனகருத்த.

உற்றொருகைகொடைக்குள்வைத்துடைமுடிபுட்டகி
மற்றொருகையின்முலைமுடிக்கண்வடிவாள்புதைந்துச
சொற்றொடர்குடுஞ்சுகவனர்வெற்புகருககெனவப்
பொற்றொடியென்னருகிற்படுத்தாளுடல்புரித்தகே.

(இ - ள்.) அனபர் பலசொறகளாற் குறுகுகும் பாமாலேகனைத் தரிக்கின்
றசுகவனநாதர் மலேச்சாராபிற் பொனனாசெய்த வளைகளை யணியுமநக நாயகி
சம்மதித்தவள்போல் ஒருகையைத் தனது தொடைகளிற் பிணைத்துச் செலே
முடியைப் பலமாக அநதக கைகளுட்க்கி மற்றொருகையால் முலைகளைமறை
த்து கூரியவாள்போன்ற கண்களை மூமக்கொண்டு விரைவா யென்னருகிலவ
நது படுத்தாள் அப்போதே யெனது தேகம் பூரித்தது ள்-று. (கரு)

மேலேசொல்லிய மத்தியாநாயகி அதி விகரத்தநெவோடாநாயகியின

இலக்கணமுங் குணங்களும்.

கலவிதனிற்பிரியமும்வெட்கமுஞ்சமமாகப்படைத்தகன்னிதாலே
நலனுயர்மத்தியைமிகவுநாணிலதிவிகரத்தநவோடையென்பர்
குலபதிப்பிதம்புரிந்தபோதுதயிரியமுளதேற்கோணைச்சொல்லும்
பலனுடையத்தயிரியமின்றேற்கமிஞ்சொல்லும்பகர்தல்பண்பாமனதே

(இ - ள்.) (நன்மையாலுயர்ந்த) மத்தியையென்பவள மதனகேளிப்பிரி
யமும் வெட்கமுஞ் சமமாகவுடைய நாயகியேயாம்; அந்நாயகிதானே வெட்

சுதனை யதிகமாகக் கொண்டிருக்குஞ் சமயத்தில் அதில்கிரத்தநவோடை யா
வாளென்று சொல்வா அறிஞர். தனது நாயகன் அபராதஞ்செய்த காலத்திற்
தயிரியபிரகந்தால் வக்கிரவாரத்தையுந் தயிரியபிலலவிடிற கடினவார்த்தை
யம பேசுவது அந் மததிராயநாயகியின் குணமாம் ௭-ம்.

அதிவிசுரத்தநவோடையென்னும் பெடனா வடநூலார் அதிலிப்பதந
டோடாவென்பர். (௧௬)

மததிராயநாயகிக்கிலக்கியம் கலிக்கிறது.

தூயிற்றிருநிலையின் முகங்காண்பரிது தூயின்றிலவே
பாடினப்பெரியவிவனங்கரங்களைப்பற்றுவனென
நாடினநிறந்தவிழிமா துவெடசுமும்புமொகக
வொயிலிப்பதியணையுறமுள்ளுகவனரோங்குவினே.

(இ - ள்.) வேலினுஞ் சிறந்த சண்டையுடைய அந்தநாயகி நாம நித்திரை
செய்வோமாயின் நமது சண்டையுடைய முகவிலாசத்தைப் பார்க்கமாட்டோ
ம், நித்திரை செய்வாவிடிற செய்கையில் வல்லவனாகிய இவன் நமது கைக
ளைப்பிடித்துக்கொள்வான். இதற் கென்னசெய்வோமென்று வெட்கமும் பிரிய
முஞ் சம்மாகவுடையவளாய உல்லாசத்தோடு சுகவனநாதர் மலைச்சார்பிற்
றனது நாயகன் பங்கைகையச சோந்தாள ௭-ம். (௧௭)

அதிவிசுரத்தநவோடாநாயகிக்கிலக்கியம்.

நாயக னுரைத்தல்.

கலவிவிருப்பினள் போற்படுக்கைக்குட்கடித்தித்தும்
விலகுவண்முத்தமிழற்றொடினமேனிவிதிர்ந்துழலவள்
சிலவகைசெப்பித்திருத்தினுநாணுவன்சேர்வன்கொஞ்சா
வூலகமதிக்குஞ்சுகவனநூர்மின்பண்போர்வரிதே.

(இ - ள்.) உயர்ந்தோராத நியானிக்கப்பட்ட சுகவனநாதர் தலத்திருக்
கும் இந்நாயகி மதன்கேளிப் பிரியமுடையவளைப்போல எனது படுக்கைக்
குட் சீக்கிரமாக வந்தும் யான முத்தமிட்டால் விலகிக்கொள்ளுகிறாள், கையா
லதொட்டால் மேனி நடுங்கி வருந்துகிறாள், அந்தச்சமயத்திற்குத் தகுந்த சில
வுபசாரங்களைச் சொல்லித்திருத்தினுளும் வெட்கப்படுகிறாள், பின்பு சேரவுட
ன்படுகிறாள், அங்ஙனஞ்சேர்ந்துஞ் சரசஞ்செய்யாதிருக்கிறாள், இவள் குணம்
இத்தனமைத்தென்று அறிவதற்கு அரிதாயிருக்கின்றது இதவென்ன ஆச்ச
ரியம் ௭-ம். (௧௮)

பிரகற்பைநாயகியினிலக்கணமும் உரு - பிரிவும்
அவ்விலக்கணமும்.

தவனுருகக்கலவ்செயுஞ்சமர்த்திபிரகற்பைநாயகியைத்தக்கப்பெண்மய
றிவன்சுரதப்பிரியைசுரதானந்தமோகிதையென்றிருபாலாசு
மவனிமிசைக்கலவிரயப்பவன்சுரதப்பிரியையென்பரத்தினுமின்பந்
துவகைகொள்புழைவசுரதானந்தமோகிதையென்றுநாககலாமே

(இ - ள்.) பிரகற்பையென்று சொல்லத்தகுந்தவன் தனது சுணவன் மன
முருகம்படி மதன நீரிடைசெய்யுஞ் சமாதானைய நாயகியேயாம், இந்நாய
கி சுரதப்பிரியையெனறுஞ் சுரதானந்த மோகிதையெனறும் இருவிதபேதங்
கையடைவா. சுரதப்பிரியையென்பவன் பூமியின்கண்ணே கலவியைத்தானே
விசேடித்து விரும்புகின்ற நாயகியேயாமென்று சொல்லாதினா. சுரதா
னந்த மோகிதையென்பவன் அக்கலவியாலுண்டாகிய இன்பத்தில் அதிக மகி
ழ்ச்சியை யடைகின்ற நாயகியே யாமென்று சொல்லப்படும் என்று.

சுரதப்பிரியை, சுரதானந்த மோகிதையெனறும் பெயர்களை வடநூலார்,
சுரதப்பிரியா, சுரதானந்த மோஹிதாவென்பார். (கக)

பிரகற்பைநாயகிகிலக்கியம்

தலைவனறலைவியைப்புகழ்ந்துரைத்தல்.

பொறிபலவுஞ்சமவின்பந்திரோக உப்புளகெழுமென
னறிவனுலேனுமகலாதுதனவசத்தாழ்வன்பிடு
சூழிமதகேளிடாத்துமிவளோக்கொடுத்துளதார்
செறிவுநான்முன்சுகவனர்வெற்பின்செய்தவமே.

(இ - ள்.) எனதுமெய்வாய கண்டுகுஞ் செவியெனறு ஸம்மபொறிகளு
ஞ்சமமாக வினபத்தை யனுபவிகளும் புளகயி குஞ்சு எனன்றிவு சற்றுந்விஸ்கா
மல் அவன் வசத்தே யமிழ்ந்துவிடவும் பிரியத்தோடு குறிகுடிப்பட்ட மதனகரீ
டையை நடத்தி யெனை யுருகச்செய்யத்தகுந்த இந்நாயகியைச் சுகவனநாதா
மலைச்சார்பில் யான முன்னமே யதிகமாகச் செயற்றருந்த தோபலனான
இப்போ தெனக்கு மலைவியாகக் கொடுத்திருக்கின்றது என்று. (உ௦)

சுரதப்பிரியாநாயகிக்கிலக்கியம்.

கவிகூற்று.

தடமுலைதொட்டிதழண்டணைத்தாடைதனையகற்றிப்
படர்குழல்கோதித்தன்வான் முகத்தைப்பதிபார்த்தவடன்
சுடமொழல்காண்பனென நீலப்பூஞ்செவிறோகையினுன்
மடவரலெங்கள்சுகவனர்வெற்பின்மறைத்தனளே

(இ - ன்.) எமது சுகவனநாதா மலைச்சார்பில் அந்தநாயகி தன்னநாயக னவியியுஞ் சமயத்திற் றன்னுடைய விசாலிதத தனங்களைக் கையினாலநெருடி மதரபானஞ்செய்து சட்டித்தழுவித் துக்கிலைநெகிழ்த்த வளருங் கூந்தலைக் கொதித் தன முகத்தைப்பார்க்க உடனே நமது காசிலிருக்கும் நீலோற்பலம லா சுவ்வதா விபிபோது சூரியனுசுப்பதை யிவனறிந்து விலகுவானென்று விரைவாய் முன முனைபைக்கொண்டி அந்த நீலோற்பலமலவாததரித்த காலைத் மறைத்தனள் எ-று.

(உக)

சாதானநதிமொகிதநாயகிகிலககியம்.

நாயகிசுசெயொடுசொல்லியது.

நுதேதுவைவருகிருக்கின்றனனோவென் றுணைவவணை
நீதேகலவிதொடுக்தான்சுகவனர்வெறுபினிலப
போதேயொனையுமறந்திதனநிகையவன்போன்மயங்க
மாதேநின்றனாகற்ற கலவியொனதேனும்வரவில்லையே.

(இ - ன்.) அகசுகியே பென்னு நாயகன்பெண்களை யுருகத்தக்க நுதெ னன் வைத்தி நுகுளனுநோ தெரிபாது. மலா மெத்தையின்மலவநது என னோடு கலவிசெயயத்தொடுத்தான். சுகவனநாதா மலைச்சார்பில் அப்போதே நானெல்லாவறவையும மறந்தஅமனி யெனனையு மறந்திருந்தேன். அவன் எனனை மயங்கியதுபோல நானவனை மயக்குத்தரு கினனிடத்து நான் முன்ன மே படித்துக்கொண்ட கலவியில் ஒருயினும் அந்தச்சமயத்திற்கு வரவில்லை இது என்ன அத்சயம்மமா எ-று.

(உஉ)

திராதிபேதங்கள்.

பேசிவரும்பதியைநற்றிரகதபையென்னுபிருபெண்களுள்ளு
மாசிறியிரபமுளதாறநீனாயென்றுமிலாமையினாலநீனாயென்றுந
தேசிலகவாஃகிருநதுமிராதகியலபாற்றிராதீனாயென்றுந
காசினியிவ்மிசைவறுவகுமபேதங்களைவிரித்துக்காட்டுவோமால்

(இ - ன்.) சொல்லிவந்த மத்தியை பிரகதபையென்னும் இவ்விருபெண களுள்ளு (சூறமற்ற) தயிரியமுடைமையாலே தீனாயென்றும் அங்ஙனந தயிரியமிலாமையால் அதீனாயென்றும் (பிரகாசிக்கும்படி) தயிரியமிருந்தம இராததன்மையாலே திராதீனாயென்றும் பூமியினகணேனை உழங்கிவரும்பே தங்களை யினி விவரித்துக்காட்டுவோம் எ-று.

இருபெண்களுள்ளும் வழங்கிவருமெனறமையால் மத்தியதீனா, மத்தி யாதீனா, மத்தியதிராதீனா, பிரபுடதீனா, பிரபுடதீனா, பிரபுடதிராதீனா யெ ன்று ஆறு வகைப்படுமெனறிக. மேற்சொல்லிய பெயர்களை வடநூலார் தீரா, அதீரா, திராதீரா என வழங்குவா.

(உங)

மத்தியதீராநாயகிகளின் இலக்கணம்.

மனவெகுளிக்குறிப்பையுபசாரவுரையாலுணர்த்துமடந்தைவாட்கட்
கனதனமத்தியதீநாகடியசொல்லாலமுதகையிறகாட்டுகிறபா
ளனடைகற்றுவலுமத்தியாதீநாயிருவரியல்பாலுந்தோன்ற
முனமறிவித்திடுபவன்மத்தியதீநாயெனமொழியலாமே.

(இ - ள்.) (வான்போனத கண்களையுந் கனதத் முலைகளையுமுடைய) மத்
தியதீநாயெனபவளா சணவனுக்குத் தனது மனக்கோபகுறிப்பை உபசார
வசனங்களால் லறிவிக்கும் நாயகியேயாம். (அன்னம்போலு மெல்லிய நகை
கற்றுவலுநின்ற) மத்தியாதீநா யெனபவளமேற கூறியபடி கோபகுறிப்பை
க் கடின வசனங்களினாலும் அமுதகையிலும் அறிவிக்கு நாயகியேயாம். மத்
தியதீராநாயெனபவள அக்கோபகுறிப்பை மேலிருவரியல்புமாகிய உப
சாரச்சொல், கீருசொல், அமுதையிழுமுனாலும் நேராகத் தெரியச்செய்யு
நாயகியேயாமென்று சொல்லப்படும் எ-று. (உ-ரு)

மத்தியதீராநாயகிகள்கூடியம்

தலைவனெடு தலைவி சொல்லியது.

தோகைகளாமிமலர்ககாவுலாவித்துவண்டனையோ
வோகைவிடாநின்னுடலமிகவேர்த்ததுணாகுவதன்
முதையினமாந்தளிராலவிசிரானவ்வயர்வகற்ற
வாகையுளாய்நினைக்கின்றேன்ககவனர்மாதலத்தே.

(இ - ள்.) வேறறியிற் சுறந்தநாயகனை நீ சுகவனநாடாது பெருமைதங்
கிய தலத்தினகண்ணை மயில்களாடாநின்ற புட்பங்கணிதறத்த சொலைக்கோ
றஞ் சுறத்திநிநது வருந்தினையோ, களிப்பைவிடாத வுனது சரிதமிழ்வுமவே
ர்த்திருக்கின்றது, இன்னகாரணதகாலென்று அறியப்படுவதனது, ஆதலாலிட
போது மாந்தளிரகளாடல் தெனறனுண்டாகும்படி வீசி ஆய்நினைப்பைத் தீரக்
கலாமென்று நாணினைக்கின்றேன எ-று.

தோகைகளைப்பது குறிப்பாற பெண்களையும் ஆடல் வினையாட்கூடியங்
காட்டிநின்றன. (உ-ரு)

மத்தியதீரா நாயகிகள்கூடியம்

தலைவனெடு தலைவி சொல்லியது.

வேறுநிமித்தமுடாததிதுகாறும்விழித்திருந்தா
பூறுபுனல்சிவப்புற்றவென்கண்களுண்டுள்ளதடு
மாறுமென்னெஞ்சுகக்குச்சோலையிற்கனிவாய்த்ததுவேள
சீறுவனென்னையிதுவென்ககவனர்சேலமன்னே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதா எழுந்தருளிய சேலமாநகரிலிருக்கும் நாயகனே நீ பொய்யாக வேறேகாரணங்களை யெனக்குச்சொல்லி யிலுவையுந்து இச்சைப்படி விழித்திருந்நனை, எனதுகண்கள பெருகியிருக்கின்றனையுஞ் செந்நிறத்தையுமெற்றன; நீ மறுவுணமிக்கித்திருக்கின்றாய்; எனமனநத்தத்தனிக்கின்றது; அநச்சசோலையி லுணகது நல்லகனிகைத்தது; மனமதனெனனை யிதோகோபிக்கின்றான இதுவெனன ன-று.

உனக்கு உகனிகைத்தது எனக்கு மனமச்சோபவிகைத்தது எனக்குட்கு. கனனி நடைச்சென்றுசொல்லப் புறநகராய்ச் அநதச்சோலைக் கண்களகனியென்றன. அஃது நெருத்தலவிகாரம். (உசு)

மது சயதிராதிநாயகிகள்கையம்.

சலிகநாழம்.

சரசமுதற்பலதன்மைகளாலுதேசமானமிலா
வரசனுமென்னு பிரபனுநீயின்றலுத்ததென்ன
விரசுபொழிற்குயிலவேட்டையோவென்னுவிமயிநின்றார்
முரசுதிர்சேலசயகவனரவெற்பிறைமுன்னணங்கே.

(இ - ள்.) இடைவிடாது மும்முரசங்களு மொலிக்கின்ற சேலமாநகரிலெழுந்தருளிய சுகவனநாதா மலைச்சார்பிலிருக்கும் நாயகனுக்கு நேராக் நாயகின்றவனேநோக்கி சரசமுதலாய சகலவிசேட குணங்களினும் எதிரற்றிருக்கின்ற மஹாராஜனும் எனதுபிராண நாகனாகியே; இப்போது தேகவருத்தத்தை யடைந்திருக்கின்றதெனன, நெருங்கியசோலையிற் குயிலவேட்டையாடினையோவென்று அழுதன ன-று.

குயிலெனந்து குறிப்பாற பெண்ணென்றயிறறு, வேட்டென்பது வேட்டையாடுதற்கும், விருமபுத்தசம் விவாகஞ்செய்து கொள்வதற்குமாம். ( )

பிரபுதிராதிநாயகிகளின

இலககணம்.

மநவசைமிலாதவன்போன்றிருத்தலினு சினமுணர்த்துமதர் வேறகண்ணி, கருதுபிரபுதீநாமிரட்டியடித்தக் குறிப்பைகாட்டவல்லா, நருபிரபுதீநாயிவ்விருபண்பினுந்தெரியத்தான்செய்கிற்பா, இருவினுயாபிரபுதீநாயையெனவடநாற்செப்புமாலோ.

(இ - ள்.) மதிககப்பட்ட பிரபுதீநாயென்பவன் கணவனுக்குத் தனது கோபக்குறிப்பை மதன்கேளியிற் பிரியமில்லாதவன்போன் நிருத்தலாலே அறியச்செய்கின்ற (மதர்த்த வேல்போன்ற கண்களையுடைய) நாயகியே யாம். (சுகததைத்தரும்) பிரபுதீநாயென்பவன் மிரட்டுதலாலுந் தாடனங்களா

ஹம் இக்குறிப்பைக்காட்டவல்ல நாயகியேயாம். (அழகாலுயராத) பிரபுட
தீராதீனையென்பவள இவ்விருவரியல்புமாகிய கலவிப்பிரியமிலாதவன்போன
றிருத்தல், மிரட்டுதல், அடக்குதல் இம்முன்னுஹம் அக்குறிப்பைத் தெரியச்
செய்யும் நாயகியேயாமென்று வடகலைசொல்லும். (உஅ)

பிரபுடதீரநாயகிக் கிலக்கியம்
தலைவியொடுதலைவன சொல்லியது.

மலரணைசேரமன மிலையோனுமதுரமொழி
சிலசொலவுந்தடையாதுன் சகிகளைச் சீறுதல்போன்
மெலவதனத்தைத்திருப்பினையுண்மைவெளியிளிடாய
நலனிதுவ்ந்துசுகவனாமா லவரைநாயகியே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதா பெருமைக்கிய மலைச்சார்பிலிருக்கும் நாயகி
யே யுனக்கிந்தப் பூமெத்தையினமேல் வருவதற்கு மனமில்லாவிட்டாலும்
மதுரமான சிலவசனங்களைப்போல பேசுவதற்குத் தடையெனன்; உனது சகி
மாரங்களைக் கோரிப்பதுபோல மெள்ள முகத்தை யப்புறநதிருப்பிக்கொண்டா
ய் உள்ளசெய்தியையும் வெளியிற் காட்டமாட்டாய் இதுநன்மையல்ல எ-று.

பிரபுடதீரநாயகிக் கிலக்கியம்.
கவிகூற்றது.

சடைமதியூதிதன் சாயைகண்டுகொருதையலுற்றா
ளிடையிலெனச்சினங்கொண்டேசொரணம்பிகையெண்ணமின்றி
மிடைவளையோலிடகையெடுத்தோங்குமிரட்டினளாற
படைமழுவேந்துஞ்சுகவனநாதர்பயப்படவே.

(இ - ள்.) சொரணம்பிகையானவள் தனது நாயகரது சடாமகுடத்துள்
ள சந்திரவீம்பத்தில தனநிழல் பிரதிபிமிக்கக்கண்டு நமசுக்குங் சங்காதேவி
க்கும் இடையிலொருகனனிகை ஹாதனமாக இவ்வுவந்தனனெனுகோபித்
து மதிப்பிலாமல நெருங்கியவனைகள் சத்திக்கத் தனதுகைகளை யெடுத்தோ
ங்குக்கொண்டு மழுவாயுத்தைத்தாங்கிய சுகவனேசுவரா பயப்படுமபடி மிர
ட்டினாள் எ-று. (௩௦)

பிரபுடதீரநாயகிக் கிலக்கியம்
தலைவன மனத்தொடு சொல்லியது.

கடிமாமலரணைசேர்த்தாலுடன்புறங்காட்டுவள் பின்
னடியேயென்றலுமடிப்பருபசரித்தாலவட்டம்
விடிகாலைமட்டுமிரட்டினுமெத்தமிரட்டுவளெப்
படியோசுகவனர்வெற்பினெஞ்சேயிவள்பாவனையே.

(இ - ள்.) மனமே சுருவனநாதா மலைச்சார்பில் இந்த நாயகியானவள் நான் வாசனைபொருந்திய பூமெத்தையிற் பலவந்தமாகச் சேர்த்துள்ளும் உடனே முதுகுகாட்டிப் படுக்கின்றனள், பின் உனக்கு நானடிமையென்று சொல்லவேண்டிக் கொண்டாலுந் தாடனஞ்செய்கின்றனள் அப்பாலுபசரித்து விடியுமட்டிம விசிறிவிசினுலும் எனனை மிசுமிரட்டுகின்றனள், இவளெண்ணமெவவிதமோ தெரிக்கிலை என்று. (ஙுக)

சேட்டா கண்டா தி பைகக க ஓடும

இலக்கணமும்.

சேட்டைகாவிடடைகளென விநதினா முதன் மூவரினுந் திகழ்வ ரோர்சாரா, வேட்டவனூலன்புமிககாள்சேட்டையதுசிறிதுபெற்றமின் கனிட்டை, காட்டுவா தீராசேட்டைகனிட்டையதீராசேட்டைகனிட்டைமற்றும், வாட்டமிலாத தீரா தீராசேட்டைகனிட்டையென்றுவகு கருககாலே.

(இ - ள்.) ஈண்டுக்கூறியதீரா அதீரா தீராதீராயென மூவருள்ளும் ஓரோவழிச்சேட்டை கனிட்டைகளென்பவா பிரகாசிப்பா. சேட்டையென பவள கணவனூலதிக துநேகத்தைப் பெற்றவள், கனிட்டையென்பவள் கொஞ்சச்சிநேகத்தைப் பெற்றவள். வகுத்ததச்சொல்லுங்கால தீராசேட்டை கனிட்டை, அதீராசேட்டைகனிட்டை, தீராதீராசேட்டைகனிட்டை, யென வழங்குவனென்று சொல்வா புலவர் என்று.

தீரா முதன்மூன்று பேதங்களினுஞ் சேட்டைகனிட்டைகள் சேரவே மத்தியதீராசேட்டைகனிட்டை, மத்தியாதீராசேட்டைகனிட்டை, மத்தியதீரா தீராசேட்டைகனிட்டை, பிரபுததீராசேட்டைகனிட்டை, பிரபுதாதீராசேட்டைகனிட்டை, பிரபுததீராசேட்டைகனிட்டை எனப்பெருகும். சேட்டை கனிட்டையென்னும் பெயர்களை வடநூலாரா ஜேஷ்டாகனிஷ்டா யென்பர். ( )

தீராசேட்டைகனிட்டைகளுக் கிலக்கியம்.

கவிக்கூறறு.

இருபாலிருவருறவணையொன்றினிணங்கியபோ தொருமான்முககாடிட்டுறங்குனரொப்பமற்றோர்மயிலி னருகேபுரண்டொலியின்றித்துகிலையிழ்த்துமெலல விருதோனெழுபினன்சேலசுகவனர்வெறபிடத்தே.

(இ - ள்.) சேலமாநகரில் எழுந்தருளிய சுகவனநாதர் மலைச்சார்பில் வெற்றிமிகுந்த வொருநாயகன் தன்னிருபுறத்தினும் இரண்டு நாயகிகள் பொருந்த வொருபடுக்கையில் இணங்கியபோது ஒருநாயகி நிறையமூக்காடிட்டு னு

ங்கிறவர்களைப்போல் விழித்தாகசொண்டிருக்க வதுகண்டு மறறொரு நாயகியின் அருகேபுரண்டு படுததுச் சததமில்லாமற் சேலேமுடியை யவிழ்த்துக்கொண்டு அவளை மெள்ள வெழுப்பினுள் எ-று.

இவர்களிற றயிரியமிருந்தமையால் தீராசேட்டைகனிட்டைகளாயினர்.

அதீராசேட்டைசனிட்டைகளுக் கிலக்கியம்.

கவிக் கூறறு.

அருத்தியைத்தான்வெளியாசகாதிருமனையாடிகளரி
லொருத்தியைப்பூவுக்கனுப்பிசுற்றேயிமைந்நுள்ளகணிய
கருத்தினைககாட்டுமுசுததெழின்மற்றொருகன்னிகனைத
திருத்தியசசோலையிற்சோந்தான்சுகவனாசேலமன்னே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதா சேலமாநகரில் ஒருநாயகன் இரண்டுநாயகிகளோடு கூடிவிளையாடும்போது தனது விருபத்தை வெளியாகாமல, ஒரு நாயகியை பூவெடுத்துக்கொண்டு வரும்படி யுறுப்பிவிட்டுச் சிறிது திறந்தகண்களாற நனதெண்ணத்தைககாட்டிநிற முகவிலாசததையுடைய மறறொருநாயகியைத் திருத்தியுண்டாக்கததக்க வச்சோலையினிடத்திற் கூடினாள் எ-று.

இவர்களிற றயிரியமில்லாமையைக் காண்க. (௩௪)

தீராதிராசேட்டைகனிட்டைகளுக் கிலக்கியம்.

கவிக் கூறறு.

இருமடவார்சினந்தோர்பாலுறக்கண்டிணகருதற்குப்
பருமணியாரமொருத்திகைமேல்வைத்தப்பிண்பினமற்றோர்
பொருவிலபெண்கையில் வைகருமபோதக்கைதொடலபோல்விலக்கி
திருமுலைதொட்டுமகிழ்ந்தான்சுகவனர்சேலமன்னே. [த்

(இ - ள்.) சுகவனநாதா சேலமாநகரில் ஒருநாயகன் தனது இரண்டு நாயகிகளுந் தன்மேற்கோபங்கொண்டு ஒரி—ததிவ்ருக்கககண்டு தானந்த நாயகிகளைச் சமாதானஞ் செய்யும்பொருட்டிப் பருதகாந்னமாலிகையை யொருத்தி கைமேல்வைத்துப் பின்னுமபபடியே யொருத்ச்னமாலிகையை யொப்பிலாத மறறொருத்திகைமேல் வைக்கும்போது அவள்கையைத் தொடுவதுபோல் அந்தக்கையைச் சற்றேவிலக்கி யழகியதனங்களைத் தீண்டி மகிழ்ந்தான் எ-று.

இவர்களிற றயிரியமிருந்து பிராமை காண்க. (௩௫)

க - வது மலர் முற்றும்.

பரகீயாபேதங்களு மவ்விலக்கணங்களும்.

சுருதுபரகீயைதனித்தனிகைபரோடையெனக்காட்டிம்பேத
மிருவகைகன்னிகைதந்தையமுதலோக்கடங்கிமனவிசைதன்னை
யொருவருமங்கறியாமலொளிப்பவளாம் பரோடைமணந்துளகேள்வ
ற்கு, வெருவிமுனமெடுத்துரைத்த மெல்லியலேபோன்றிருக்குமின்
னமன்றே.

(இ - ள்.) மேறதுறித்த பரகீயயிற் கன்னிகையெனவும் பரோடையெ
ன்றும் இருவிதபேதங்கள் காட்டப்படும; கன்னிகையென்பவள் தந்தைதாய
முதலானவர்களுக்கடனந்த தனது மனவீருபபத்தை யொருவருமறியாமலொ
ளிக்கு நாயகியேயாம்; பரோடைபென்பவள் தன்னை விவாகஞ்செய்துக்கொ
ண்ட கணவனுக்கப்பயாநது முன்னே பெரிசுதுசெல்லிய கன்னிகைபோல
வே மனவீருபபத்தை மறைத்துக்கொண்டிருக்கும் நாயகியேயாம் எ-று.

கன்னிகை பரோடைபென்னும் பெயர்களை வடநூலார் கன்னிகா பரோ
டாவென வழங்குவா.

(நக)

கன்னிகாநாயகிக் கிலக்கியம்.

கவிச்சுற்று.

புருவவிற்கோட்டிககட்டியங்களைநீட்டிப்பனைகழுத்தின்
குருமணித்தாமமுன்னுடையபுயத்தைக்குழைதழுவத்
திருவிரற்காற்றிசெறித்துசுகவனர்சேலமற்றிற்
பருமூலைகோமின்சிரித்தோரத்தோர்செல்வற்பார்த்தனளே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதர் சேலமாநகரிற் பருத்த சனங்கனையுடைய வோ
ரிராஜகன்னிகை தனது புருவமாங்கிய விலலைவளைத்துக் கண்களாகிய பாண
களைக் கூர்மைசெய்துகொண்டு அலங்கரிக்கப்பட்ட கழுத்திலுள்ள நிறழிசுந்
தரண்பரணங்கள் முன்னே துண்டைசையவுங் காதணிகள்புயத்தைப் பொ
ருந்தவுமிருந்து அழகிய சிறுவிரலைக் காதிலமைத்துப் புனசிரிப்புடனே யங்
கே யோரமாக வொரு சீமானைப்பாராதனர் எ-று.

(நக)

பரோடாநாயகிக் கிலக்கியம்.

நாயகிதானே யெண்ணியது.

இந்தக்குரிசிலழகென்மனங்கவாந்திட்டதந்தோ
சந்தச்சிலைமன்மதனிவனேயிவன்றன்னேநண்ணிச்
சொந்தக்கணவனறியாதெவ்வாறுசுகிப்பனியான்
பந்தசுகவனர்நாட்டெளியேன்செய்தபாவமென்னே.

(இ - ள்.) அன்பு நிறைந்த சுகவனநாதர் நாட்டில் இந்த நாயகனது பேரழகமனத்தைக் கொள்கையிட்டுக்கொண்டதைப்போ, இந்நாயகனை நிறம் குந்த வில்லெந்திய மனமதனாவன, இவனையடுத்து நானெனது சொந்தநாயகனறியாதிருக்கும்படி யெவ்விதத்திறசுக்ககப்போகின்றேன்; இந்நமன வருந்த முன்னமே யேழையாகிய நான் எனன பாவஞ்செய்தேன் எ-று. (௩௮)

பரகேயயினுட் பிரிவுகள்.

வேறு.

குத்தைவிதத்தையிலக்கிதைவெனகுலடையனுசயானையினே
டொத்தமுதிதைசாகசிகையிலையாப்பிரதிபாசதுரை
தத்தையினையவபலாபசதுரைமுதற்பேதமபலமுன்
வைத்தபரகேயயிலவழங்கிவருமென்றுணர்த்தும்வடநூலே.

(இ - ள்.) முன்னமே சொல்லிவந்த பரகேயயிற் குத்தையென்றும், விதத்தையென்றும், இலக்கிதையென்றும், (விரூப்பமி குந்த) குலடையென்றும், அனுசயானையென்றும், (பொருந்திய) முதிதையென்றும், சாகசிகையென்றும், (கொடா) பிரதிபாசதுரையென்றும், (கிளிபோனம்) அபலாபசதுரையென்றும் தொகுப்பட்ட பலபேதங்களும் வழங்கிவரும் என்று வடநூலறிவிக்கும் எ-று.

மேற்சொல்லிய பெயர்களை வடநூலார், குபதா, விதக்தா, லக்ஷிதா, குலடா, அனுசயானா, முதிதா, சாஹசிகா, ப்ரதிபாசதுரா, அபலாப சதுரா வெனவழங்குவர். (௩௯)

குத்தையின்பேதங்கள்.

விடயமறைக்கவல்லகுத்தைவிருத்தசுரதகோபனைமேல்
வடிவுமிகுத்தவருத்தீசமாணசுரதகோபனைவெங்
குடிவலிருத்தவருத்தீசமாணசுரதகோபனையென்
றுடையதிறத்தின் முப்பேதமுறும்பின்விவரித்துணாசெய்வாம்.

(இ - ள்.) தனது கிரியாகாரியங்களை மறைக்கவல்லவளாகிய அந்தக்குத்தையானவள், விருத்தசுரத கோபனையென்றும், (மேனிவடிவுமிகுந்த) வருத்தீசமாண சுரதகோபனையென்றும், (கொடிய வஞ்சனையையுடைய) விருத்தவருத்தீசமாணசுரதகோபனையென்றும் சொல்லப்பட்ட மூன்று பேதங்களையுந தனக்குரிய குணகாரணத்தால் அடைவள், இனி விவரித்துச்சொல்வோம் எ-று.

இப்பெயர்களை வடநூலார் வ்ருத்தசுரதகோபனா, வர்த்திஷ்யமாண சுரதகோபனா, வ்ருத்தவர்த்திஷ்யமாண சுரதகோபனாவெனவழங்குவர். (௪௦)

அபபேதங்களினிலக்கணம்.

நடந்தகலவியினை மறைக்குநங்கைகுடமுநாணவியி
மிடைந்தககந்தகபமுலைவிருத்தகரதகோபனைபின்
றொடாந்துநடப்பதாயிவத்தூயகிரீடைத்தொழிலொளிக்கு
மடநதையடுத்தவருத்திசமாணசுரதகோபனையே.

(இ - ள்.) குமபநனம் (வெளகுமபடி பருகது நெருங்கிய பரிமளகளப
நக்பிரந்த முலைவையுடைய) விருத்தசுரத கோபனை பெனபவள நடந்துவிட்ட
கலவியைமறைக்கின்ற நாயகியேயாம். இவளுக்கடுத்த வருத்திசமாண சுரத
கோபனையெனபவள பின்னேதொடுத்த நடப்பதாயி (குறமறற) கிரீடை
த்தொழிலை மறைக்கின்ற நாயகியேயாம் எனது. (சக)

இதவுமது.

முநநடந்தகலவியுமியின்முயானுநடக் குங்கலவியுமங்
கெந்தமனநாககுந்தெரியாதிருக்கமறைசகுமேந்திழையாள்
வந்தவிருத்தவருத்திசமாணசுரதகோபனையென்
றநருவடதூலவகுத்திடுமற்றவர்பண்பினையுமறிவிப்பாம்.

(இ - ள்.) தொகையிடவரத் விருத்தவருத்திசமாண சுரதகோபனையே
னபவள முன்னே நடந்துவிட்டகலவியையும் பின்னேமுயற்சியால் நடக்குந
கலவியையும் அங்கே பெவவகைபபட்ட மனிதாகளுக்குந தெரியாதிருக்கும்
படி மறைக்கின்ற நாயகியேயாமெனது அழகிய வடதூலசொல்லும், ஏனைய
ருடைய விலக்கணங்களையும் இனியறிவிப்போம் எனது. (சஉ)

குத்தாபேததிரிவிதநாயகிகளுக்கு மிலக்கியம்.

கவிகூறது.

அத்தைவெறுககினுமபாங்கிகடுறினுமல்லவார்மற்
றெத்தையுரைக்கினும்பள்ளிபுகேனின்றெலியைசார்
கத்திரகவெருகென்செய்யுமோசற்றுங்கண்பொருந்தா
தொத்தினிதென்றனன்மெய்போற்ககவனநர்வஞ்சியே.

(இ-ள்.) சுகவனநாதர்தலத்தில் எஞ்சனையாலுயர்ந்த நாயகி யென்னை
யத்தைகோபித்தாலுஞ் சகிகள் னுறுசெயதாலும் மறறெல்லோரும் எவ்வித
நினைக்கையச் சொன்னாலும் நாணிப்போது படுக்கைவீட்டிற்குள் போகமாட்
டுடன், ஏனெனில் அங்கே யெலியனையின சமீபத்திற் காத்துக்கொண்டிருக்கி
ற கத்திப்போன்ற நகங்கையுடைய பூனை யின்று என்னை யென்னசெய்யுமோ
சிறிதாயினுஞ் சம்மதித்து இனிதாக வெனதுகண்பொருந்தி நித்திவாவராதெ
ன்று மெய்போற பெரிய பொய்யைச்சொல்லினுள் எனது. (ச௩)

விதத்தையினிலக்கணமும்பேதங்களும்
அவ்விலக்கணங்களும.

சமையபுசிதசாதுரிய சமர்த்திவிதத்தையாமவட்டுட், கமை
யில்வாகுவிதத்தையென்றுங் கயற்குட்நீரியா விதத்தையென்று, ம
மையுமிருபான்முன்னவன்சொல்லதனான் மேறகாட்டமைதியுளான்,
சிமைய முலைப்பினனவடொழிலாற் றிறமன்னதுபெற்றிடுபவளே.

(இ - ள்.) விதத்தையென்பவன் சமயோசித சாதுரிய சாமர்த்தியமிருந்த
நாயகியாம்; அவட்டுட் (பொறுமையிலலாத) வாகுவிதத்தையெனதுங் (கெ
ண்டபோன கண்களையுடைய) கிரியாவிதத்தையெனதுங் இரண்டு பேதங
களுண்டு; முன்னமேசொன்ன வாகுவிதத்தை யென்பவன் மேறகுறித்த சாம
ர்த்திய வளமைகளைத் தன்ன வாரத்தையாற காட்டுகின்ற நாயகியாம்; பின்
னேசொன்ன (மலைநிராத முலைகளையுடைய) கிரியாவிதத்தை யென்பவன்
அந்தச்சாமர்த்தியங்களைத் தன்ன தொழில்களாற காட்டுதனமையைப் பெற
திருக்கு நாயகியாம். -று.

இப்பெயர்களை வடநூலார் வாக்கித்தார கிரியாவிதத்தா வென்பா. (௪௪)

வாகுவிதத்தாநாயகிக் கிலக்கியம்.

கவிக்கூறு.

செங்கதிர்பொங்கப்பலபுவுமவாசனைசெய்யுமந்தத்
துங்கநுகிககட்பொழிலவிலகாமற்சுநங்கநுதித்
தங்கவழிச்செல்பவனவேண்டுவதுதருந்ததன்றோ
வெங்கள்ககவனாவெற்பினென்றோபெண்ணியமரினளே.

(இ - ள்.) ஒரு நாயகி யெழுது சுகவனநாதா மலைச்சார்பில் சூரியன் சிவ
ந்து பிரகாசிக்கப் பலவிதப்பட்டங்களு மலாந்து அங்கவாசனையை வீசுகின்ற
அந்த ஆறறங்கரைச்சோலையை வழிப்போகுகள் விட்டு விலகாமல் இன்பமழைப
விகக நினைத்து அவ்விடத்தே வசிப்பதற் கு விரும்புவது தருந்ததாக விருக்கின
றதன்றோ வென்றுதானே சொல்லினள். -று.

சூரியன் சிவந்து பிரகாசிக்கவென்றது அந்திரேரத்தைக்காட்டி நின்றது.

கிரியாவிதத்தாநாயகிக் கிலக்கியம்.

கவிக்கூறு.

பணிகாளிலந்தைப்பழத்திற்குச்செல்வதுபண்பலவென்
றினிதாமனைக்கறிவித்தத்தருவைவெட்டென்னவொரு
தனியாளையாகவேவக்குடாரந்தனைக்கிணற்று
நனிநீரிஷிட்டுமறைத்தாள்சுகவனநாட்டவளே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதர் நாட்டிலே ஒரு நாயகன தனமனைவியை நோக்கி நீயிரதப பணிகாலத்தில் அடிக்கடி யிலந்தைப்பழத்திற்காகச் செல்வது சரியல்லவென்று உபசாரத்தோடறிவித்து அப்பாலந்த இலந்தைமரத்தை வெட்டிவிட்டு என்று ஓராளையேவியபோது அந்த நாயகி வீட்டிலிருந்த கோடாலியைநிறைந்த நீராயுடைய கிணறறிற் கொண்டுபோய்ப்போட்டு மறைத்துவிட்டனள் எ-று.

(சுக)

இலக்கிதை குலையெனனு நாயகிகளின்

இலககணம.

வேறு.

ஒளிப்பறுதனதுசெய்கைபுலகிலெல்லோருங்காண
வெளிப்படையாககிகொண்டமின்னிலக்கிதையாமென்பர்
களிப்பொடுகுலவரபுகடந்துசேர்ந்துமுலுங்காமி
துளிப்புயலிடிக்குமஞ்சாந்துணிவுடைகுலையாமே.

(இ - ள்.) இலக்கிதையென்பவள் இரட்சியமற்ற தனது கிரியைகளைப் பூமியின்கணெல்லோரும் அறியுமபடி வெளியாக்கிக்கொண்ட நாயகியேயா மென்று சொல்லருயாதோ, (துளிக்கின்றமேகத்தின் டுடிக்கும் பயப்படாத கொடிந்துணிவையுடைய) குலையென்பவள் மனச்செருக்குடனே ஜாக்மாராககத்தை விசித்தூந் தனவீதிவிட்டுப் புறஞ்சென்றும் அன்னியநாக கூடித்திரிகின்ற பெருங்காமிபாகிப நாயகியேயாம் எ-று.

(சுஎ)

இலக்கிநாநாயகிக் கிலக்கியம.

கவிகூற்று.

இதுவரையாகியதாகியதேமறபிரிச்செயப்போ
மதுவுமுறுதிநடக்கின்றதுந்தவறுதுசிசூப்
பதுமதியின்மைகுரூரத்திலென்னபலன்சொலென்றாள்
விதுமுகநண்பனைநோக்கிச்சுகவனாவெற்பொர்பின்னே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதர் மலைச்சார்பில் ஒரு நாயகி சந்திரனையொத்த முகத்தையுடைய தனது கணவனைநோக்கி இதுவரைநடந்த காரியம் நடந்ததே போயிறதன்றோ, இனிமேற்செய்யப்போம் காரியமும் உறுதியாகவே நிறைவேறும், இப்போது நடக்கின்றகாரியமும் நிற்கமாட்டாது நீயென்னை வீணிற்கோபிப்பது புத்தியல்லாமைதான், இரதக்குரூரத்தாலுனக்கென பிரயோசனமுண்டாகப்போகிறதென்று சமறு மதிப்பின்றிச் சொல்லினள் எ-று.

(சுஅ)

குலடாநாயகிக் கிலக்கியம்.

கவிகசுறறு.

மிகுமழைபெய்யுமுகில்பலபுல்வீளவிக்ருமலை
தொகுகனிகாட்டுந்தருக்களவ்வாறுதுணைவார்நல்கத
தருவனவோவெம்பொருட்டென்னநீபடைத்தாயெனத்தே
னகுமலரோணைவெறுத்தாள்சுகவனார்நாட்டொர்மின்னே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதர் நாட்டில் ஒரு நாயகி தேன்பொருநதி விளங்சா
நின்ற கமலாசனத்திலிருக்கும் பிரமணேநாக்கி நீ மேகங்களையும் மலைகளையும்
விருகூங்களையும் சிருட்டித்திருக்கின்றாயே, அவைகளாலெனன பிரயோசன
ம், மேகங்கள் அதீகமழையைமாதிரம்பெய்யும், மலைகள் பலபுறங்களையும் வி
ளையச்செய்யும், விருகூங்கள் அநேக பலங்களைக்காட்டும், இவையனறி ஆநக
ப்படி புருஷர்களைக் கொடுக்கமாட்டா ஆலலவா க்ஷீதலால என்னைப்போலி
ருப்பவர்கள் பொருட்டாக என்னபடைத்தாமென்று மிசவுறொந்து வெறுத்
தாள் எ-று.

(சுக)

அனுசயானு நாயகியின

இலக்கணம்.

தாங்கருற்றிசங்கேதத்தலமதுதவறியேனு
மாங்கதற்பின்வேண்டுஞ்சார்பமையுமோவமையாதோவென்
றேங்கல்பெற்றேனுமுன்சென்றிருப்பனோவென்னோகோனப்
பாங்கருக்கென்றேனும்புண்படுபவளனுசயானே.

(இ - ள்.) அனுசயானையென்பவள் தாறும் அன்பனும் வழக்கப்படி பொ
ருந்துகின்ற சங்கேதத்தலந் தவறிவிட்டதினாலானாலும் பின்பு குறிகுஞ் சங்
கேதத்தலம் நமக்குக்கிடைக்குமோ கிடையாதோவென்ற சந்தேகத்தினாலா
னாலும் தான் ஒரு சங்கேதத்தலத்திற்குப்போவ தன்முன்னமே தனதனபன
அவ்விடத்திற்குப் போயிருப்பானோ எப்படியோவென்றானாலும் மனவருத
தப்படுகின்ற நாயகியேயாம் எ-று.

(இரு)

அனுசயானுநாயகிக் கிலக்கியங்கள்.

பாங்கிகசுறறு.

வன்னவசந்தம்புகவிலவங்கவலலிப்புதரின்
பன்னமுதிரந்தனபார்த்தலுங்கண்புனல்பாய்ந்தவன்றி
யென்னலமுங்கொள்சுகவனார்வெற்பிவளெண்ணமென்றோ
மின்னனுவும்பனையோலையைப்போலவெறுத்தனவே.

(இ - ள்.) அழகிய வசந்தகாலம் வந்ததால் இலவங்கக்கொடியுள்ளான் டான புதரின இலைகளெல்லாம் உதிர்ந்தன, அவைகளைப் பார்த்தவுடனே எவ்வித நன்மைகளையும்கொண்டருளிய சுகவனநாதர் மலைச்சார்பில் இந்த நாயகிகள்கள் இரண்டும் நீரையொழுகவிட்டன, பிரகாசித்த கபோலங்களும் பனை யோலைபோல் வெளுத்தன, இவள்கருத்தேதோ தெரியவில்லை எ-று.

இது வழக்கப்படி பொருந்தினற சங்கேதத்தலம் தவறியது. (ருச)

இதவுமது.

நாயகிக்குச் சகிசொல்லியது.

வருந்தேறிருககைமருவியன்பன்மனைப்புறத்திற்
பெருந்தேரிரவிகிறும்புகாதினமபேடையொடு
திருந்தேர்மயிலுறங்கத்தழைக்கும்பலதேம்பொழிலக
விருந்தேயுளவென்ககவனநாதர்வெற்பேந்திழையே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதர் மலைச்சார்பில் ஆபரணங்களைத் தரித்தபெண்ணை நீ மனதுவருந்தாதே இனியுனதிருப்பிடத்தைப் போய்ச்சேர் அந்த நாயகன்விட்டின்புறவாசல்த் பெருமைதங்கிய தேனாயுடைய சூரியனது கிரணங்களும் பிரவேசிப்பதற்கு இடையினறி திருந்தியவழிகுறிருந்த மயிற்கூட்டங்கள இளமையாகிய பேய்களோடு கூடி யேகார்த்தமாக உறங்கும்படி தழைக்கின்ற வாசனைநிறைந்த பலசோலைகளிருந்தேயுள்ளன, ஆதலால் உனக்கென்ன குறை எ-று.

இது பின்பு குறிக்குஞ் சங்கேதத்தலங்கிடைக்குமோ கிடையாதோ வென்றெண்ணியது. (ருஉ)

இதுவுமது.

கவிககூறறு.

விழிபுனல்பாயவிமையாதுநிற்குமவ்வேளைதனி
லெழில்புனைசண்பகங்காதில்வைத்துக்கணியேந்தியன்பன்
வழிவரநோக்கினளந்தோசுகவனார்மால்வனாயிற்
பொழிமதுமலைப்புரிசுழம்புண்முலைப்பூங்கொடியே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதர் பெருமைதங்கிய மலைச்சார்பிலே தேன்சிற்துகின்ற மாலையையடவிட்டுக்கட்டிய கூந்தலையும் ஆபரணங்கணிகிறந்த முலைகளையுமுடைய பூங்கொடியோன்ற வொரு நாயகி தனதுபிரியனைக்கருதி இரண்டுகண்களினும் நீர்பெருகியோட இமையாமல் எதிர்பார்த்துக்கொண்டு நிற்குஞ் சமயத்தில் அந்தநாயகன் அழகைத்தரித்த சண்டமலரைத் தனதுகாதிற்கொருகி பலகணிகளையுங் கையிலேந்திக்கொண்டந்தவழியூடேவரவுவனைக் கண்டனையோ எ-று.

இது சங்கேகத் தலத்திறஞத்தானபோருமுன பிரியனபோய்ருப்பாடுன
உெப்படியோவென்று வருந்தியது. (ரு௩)

முதிதை சாகசிகை பிரதிபாசதுரை

யென னுநாயகிகளினிலகணம்.

வேறு.

பையரினேவன்படிக்கமைவுபாத்ததுமகிழ்சூபவணமுதிதை
செய்யமுடியாககாரியமுஞ்செய்யத்துணிவாளசாகசிகை
வெய்யதனதுசொல்லையவவ்வேளைகநிசைநகவிதமாறுந
தையலபிரதிபாசதுரையென்பாவடநூறசானறேரோ.

(இ - ள்.) முதிதையெனபவள மௌளா சனதெண்ணப்படி சமயவமை
வுகிடைக்கக்கண்டு சந்தோஷிக்கின்ற ராயகியேயாம், சாகசிகையெனபவள
செய்யமுடியாத காரியங்களையுஞ் செய்வதற்குத் தனிகின்ற நாயகியேயாம்,
பிரதிபாசதுரையெனபவள கொடிய சனதுவாசுதைகளை ஆவவவகளை
குத்தஞ்நதபடி மாறறுகின்ற ராயகியேயாமென்று வடநூலறிஞர் சொல்
லுவர் எ-று. (ரு௪)

முதிசூபாயகிகளிலகணம்.

கவிகூற்று.

முதுமாமன்மாமிகண்ணிலலாரிநாததிமுமுசசெவிறு
சதுரானாயசனூரககேகினனெனைத்தாங்குதி
யிதுவேயென்றோபதிகறகோடுககொங்கையெழநெடுமுத்தாள
புதுவார்க்கவனாவெறபினண்மேனிபுளிகக்கவே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதா மலைசார்பில் ஒருநாயகி வழிச்செலவனாகிய
வொருவனேநோக்கி யென்னுடைய கிழமாமனம் மாமியுள் கண்ணிலலாதவா
கள் இநதநாததியோ முமுதரு செவிடானவள வலிமைசகதிய சொந்தக்கண்
வனே அயலூரககுப போயிருக்கின்றன ஆதலால் எனைக்காப்பதற்கு இதவே
நல்லசமயமென்று சொல்லிக்கொண்டு சரீரம்புளிக்கவும் முலைகள் பூரிகவும்
ம் அநிதது ரவிக்கைமுடியை யவிழத்தாள எ-று. (ரு௫)

சாகசிகாராயகிகளிலகணம்

கவிகூற்று.

என்விழிகட்டுனைக்காண்பனெனறங்நுறறேபிடித்து
நின்விழிகட்டுவனென்னைப்பிடியெனநேயபதி
தன்விழிகட்டி சசுகவனார்நாட்டத்திவிடனைப
பின்விழியானிலவிற்குப்ததுயத்தாளொருபெண்கொடியே

(இ - ள்.) சுகவனநாதர்நாட்டிற் பூங்கொடிபோன்ற லொருநாயகி சந்திரிகையில் விளையாடும்போது தனது கணவனேநோக்கி நீ பென்னுடைய கண்ணைக்கட்டு நாணுனைப்பிடிப்பேனென்று அவளு லப்படிக்கப்பட்டப்ட்டி அவளை பபிடித்தபின் யானுனது கண்களைக்கட்டுகிறேன நீ பெனனைப்பிடியென்று அநாதிரியனுடைய கண்களைக் கட்டிவிட்டு அப்போதேதான் கணசாடையால ஒருவிடனையழைத்துச் சொந்தாள் எ-று. (௫௬)

பிரதிபாசதூரநாயகிக்கிலக்கியம்.

கவிக்கூற்று.

மதிமுஷியாற்றைக்குடங்கொடுநீந்துழிவள்விரலா
லெதர்மாமுதலேதள்ளிப்போய்த்துய்த்தேனவனின்பமெனுந்
ததிகோன்சகியுருக்கொண்டுற்றதோர்ந்தித்தகைக்கனவு
விதியோகண்டேனென்றுரைத்தாள்சுகவனாவெற்பொயின்னே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதர் மலைச்சார்பி லொருநாயகியானவள சகியைப் போலே தனதுகணவன் மாறுவேடம்பூண்டு வந்திருக்கச் சக்யெனதேறம்பி பெண்ணை நான் இந்தக்கோட்டையைததாண்டி அந்நதியை யொருகுடன் கொண்டு நீநதுகையிற் குறுகிட பெரியமுதலையெக்கூரிய விரலாற்றள்ளிவிட்டு அக்கரைசார்ந்து அநதப் பிரியனுடையவினபத்தை யனுபவித்தேனென்று சொல்லிக்கொண்டு வரும்போதே கணவன் மாறுவேடம்பூண் டிருப்பதைத் தெரிந்து எனதுவிதியோ விப்படிப்பட்ட சொற்பனங்கண்டேனென்றுசொன்னாள் எ-று. (௫௭)

அபலாபசதூரநாயகியினிலக்கணம்.

மிக்கமோசவார்த்தைகளேவேளைதெரிந்துவிரித்துரைத்துந்
துக்கநீடியவள்போலசசும்மாவழுதுஞ்சொந்தகண்பன்
பக்கமேவ்வேண்டிநிற்கும்படியேயுபாயம்பாராட்டத்
தக்கபாவையபலாபசதுரையெனுமிச்சகதலமே.

(இ - ள்.) அபலாப சதுரையென்பவளமிகுந்த மோசவார்த்தைகளைச் சமயமறிந்து சொல்லியும் விசனமகிகரித்தவள்போலப் பொய்யாக வழுதுந் தனது சொந்தக்கணவன் தன்னருகில்வந்து உபசரித்து வேண்டிக்கொள்ளும்படி யுபாயஞ்செய்யத் தகுந்த நாயகியேயா மென்றிந்த வுலகுஞ்சொல்லும் எ-று. (௫௮)

அபலாபசுதராநாயகிக்கிலக்கியம்.

சுகவனஞர் மின்னிநுட்கரந்தன்னியற்றோய்ந்திடக்கான்
புகவுருமாற்றிவந்தான் கோனவனெப்புல்லியறிந்
திகழ்திருடாரிற்பிடிக்கநிதந்திரிந்தேன்கிடைத்தாய்
மிகவெளியாச்சுன்பண்பென்றமுதாள்பதிவேண்டினனே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதர்நகரில் ஒருநாயகி யொருவருக்குந தெரியாமல
இருளிலேமறைந்து பரபுருடனைக்கூடுவதற்கெண்ணி யொருசோலையிற் பிரவே
சித்தாள் அப்போதவளுடைய கணவனும் மாறுவேடம்பூண்டுகேவந்தான
அவனைபந்தச் சோரபுருடனென்று சோந்து பின்பு கணவனென்பதையறிந்
து யாவராலும் நிர்த்திகப்பட்ட திருடாவண்ணைப் பிடிப்பதற்கே நானனுதி
னம் அலைந்து கொண்டிருந்தேன் இன்று அகப்பட்டாய் உனது குட்டெல்லாம்
மிகவும் வெளியாயிற்றென்றமுதனாள் அதுகண்ட கணவன வேண்டாமென்று
உபசரித்தான் எ-று.

(ருக)

சாமானியயினுட் பிரிவும்.

அவ்விலக்கணமும்.

ஆங்குமொழிசாமானியைக்குளாகந்துகசாமானியையென்
றோங்குபவளுண்டொருத்தியன்னாளுரியகணவற்குப்பயந்து
திங்குசிலநாண்மறைத்தியற்றித்தேற்றதுபின்புவெளிச்சென்று
பாங்குபெறுநாட்டினிற்புகியபரத்தையாகும்பழிப்பினே.

(இ - ள்.) மூன்னமேசொல்லிய சாமானியைக்குள் ஆகந்துகசாமானியை
யென்றொருத்தியுண்டு; அவளைத்தனமையளோ வென்ற தனதுகணவனுக்கஞ்
சியிரகசியமாகச் சிலகாலம் வீட்டிலிருந்துகொண்டே துன்மார்க்கத்தினட
ந்து பின்பு தேறி வெளியேறி வளமைபெற்ற நல்லநாட்டிற்புகுந்து தூதனவே
சையாயிருக்குங் குற்றமுடையவளே எ-று.

(கூப)

ஆகந்துகசாமான்யாநாயகிக் கிலக்கியம்.

நாயகியெண்ணியது.

அன்பற்கடங்கிமறைவாயிதுவனாயன்னியர்பா
வன்பத்தினைச்சுகித்தேனித்தனைதொரட்டென்னவினித்
துன்பப்படாவிலைமாத்நெருவடுத்துத்தெளிந்து
தென்பச்சுகவனாவெற்றிற்சதானந்தந்தேடுவனே.

(இ - ள்.) யானிது காலவரை கணவனுக்குப்பயந்தே மறைவாகப் பரபு
ருடர்களைக்கூடி யின்பஞ்சுகித்திருந்தேன் இத்தனைபாடென்ன இனிவருத்தப

படாத விலைமாகர் நெருவிலித்து மனந்தேறி யதிகதென்பாக அநதச்சுவன
நாதா மலைசாரி லெப்போது மானநதத்தைச் சம்பாதிப்பேன ௭-று. (௬௧)

பதினாறுவதநாயகிகள்வருமாறு.

வேறு.

மாதருக்குணமக்கியைநற்பிரகற்பையென்றவிருவருந்திராதி
பேதவர்க்கத்தறுவர்களாய்ப்பின்சேட்டாகனிட்டாதிபேதநண்ணி
யேதமற்றவியலபினிந்பன்னிருவர்களாய் ருத்தையைச்சேர்த்தெண்
ணவன்றோர், பூதலத்தின்மீதுபதின் மூவகையராவின்னம்புகல்கிற
பேமால்.

(இ - ள்.) பெண்களுக்குள்ளே மக்கியை பிரகற்பையென்ற விருவர்க
ளுந் தீரை அதீரை திராதீரையெனும் பேதங்களாலாவகையராகி யப்பாற
சேட்டைக்கனிட்டையென்றும் பேதங்களைச்சார்ந்து குறமற்ற குணமுடைய
பன்னிருவகையராகி முன்னின்ற முத்தையையும் உடன்கூட்டியெண்ண அவர்
கள் பூமியினகண்ணே பதினமூவராவார்கள் இன்னமுஞ் சொல்லுவோம் ௭-று.

இதுவுமது.

பரகீயைவகையிலிருவருமொருசாமானியையும்பகர்ந்துபோந்த
தரமேவுபதின்மூவர்தமிறபொருந்தவிருமருங்குந்தருக்கியோடி
யரநேருமதர்வழிநாயகிகள்பதினாறுவர்களாயமைவாரென்ன
மரபாகவடமொழிநாவலவொருமினிதுணரவகுத்தாரன்றே.

(இ - ள்.) பரகீயாபேதத்தி லிருவரும் ஒருசாமானியையும் மேலே சொ
ல்லிவநத பக்குவதையுடைய பதினமூவர்களிற பொருந்தவே (இருபக்கங்க
ளினுங் காதுவனாதாவிச்சென்று அரத்தை நிகாத்து மதாத்தகண்களையுடைய)
நாயகிகள் பதினாறுபோகளாய் அமைவார்களென்று முறையாகப் பூர்வகிரந
தகர்த்தர்களெல்லோரும் இனிதாக வறியும்படி சொன்னார்கள் ௭-று. (௬௨)

கந்தமலிமலிரண்டாற் பதினமூப்பேதகலபதனசுவீயையிலக்க
ணமும்ன்றிப, பந்தமுளவிருவகையாய்வழங்காநின்றபரகீயையிலக்க
ணமும்பணங்ககக்கொண்டு, பிந்தமருவுறுமொருசாமானியைக்குப்
பெற்றவிலக்கணமும்ற்றைப்பிரிவுஞ்சொன்ன, பிதேவிதநாயகிகளெ
னுமூவர்க்குமிசைந்த பொதுக்குணங்களைமேலெடுத்துச்சொல்வாம்.

(இ - ள்.) வாசனைமிகுந்த விரண்டு புட்பங்களாலே பதினமூன்று பேத
ங்களையுடைய (களபநதிமிர்ந்த முலைபெற்ற) சுவீயையினது இலக்கணத்தை

யும் அழகுள்ள விருபேதங்களை யடைந்து வழங்கிவருகின்ற பரகீயையினது இலககணத்தையும் யாவரிடத்தினும் பணத்தைக் கைப்பற்றிக் கொணடபின் சேர்வதற்கிசையும் ஒரு சாமானியக்குரிய விலக்கணத்தையும் மற்றைப் பிரிவுகளையும் இதுவனாயிற் சொன்னோம் இனியிந்தத் திரிவிதநாயகிகளுக்குஞ் சம்பந்தமான பொதுககுணங்களை யெடுத்து விவரிப்போம் எ-று. (௬௩)

உத்தமாதிகுணநாயகிகளின் பேதமும்.

அவ்விலககணமும்.

உயர்பிரியநாயகிகளுண்பேதத்தா லுத்தமமதிமவதமவொழுங்கேயவ்வப், பெயர்பெறுவருத்தமநாயகிகள்கேள்வன்பிழைசெயினுந்தானிதமேபேணிச்செய்வா, ளயர்வரியமத்திமநாயகிமற்றனனோனடுத்தேநின்றவைசெயினுமவையேசெய்வா, மியரதமநாயகிநன்னலஞ்செய்தாலுந்துணிந்ததுதிங்கெனவொருநந்தோகையாமே.

(இ - ள்.) உயர்ந்த பிரியத்தைத்தரும்) திரிவிதநாயகிகளுங் குணபேதங்களாலே வுத்தமநாயகி மத்திமநாயகி அதமநாயகியென முறையேபெயா பெறுவார்கள்; அவர்களுள் உத்தமநாயகியென்பவன் தனது கணவன் குற்றத்தைச் செய்தாலுந் தான் விருமவி இதமேசெய்கின்றவன், (மெலிவில்லாத) மத்திமநாயகியென்பவன் அககணவன் நன்மைசெய்தால் தானுநன்மையேசெய்து தீமைசெய்தால் தானுந்தீமையேசெய்து வருபவன், (துண்பததையுடைய) அதமநாயகியென்பவன் தன்கணவன் நன்மைகளையே செய்தாலும் அவற்றைத் தீமைகளாகவே பாவித்துக் கொடுக்கின்றவன் எ-று. (௬௪)

உத்தமநாயகிக்கிலக்கியம்

கவிக்கூறு.

மறுமான்முலைக்குறிமார்பொடுநேர்மணவாளனைக்கண்
பிறுமூலாஞ்சநதனமபூசினோக்கெனுமுற்பலத்தாற்
சிறுகாமலர்ச்சித்தின்சொற்பனிரீர்தெளித்தேவியப்ப
நறுநேயவேடிக்கைசெய்தாள்சுகவனர்ரட்டணங்கே.

(இ-ள்.) சுகவனநாதாநாட்டில் ஒருநாயகியானவள் வேறொருமாதனுடைய முலைக்குறிமார்பிற் றேறானவர்த் தனதுநாயகனைக்கண்டு நிறைந்த சிரிப்பாகிய சந்தனத்தை யவன்மேற்பூசிக் கண்களாகிய நீலோதபலமலர்களாற் குறையாமற் பூசுசெய்து வுபசாரவசனங்களாகிய பனிரீரைத்தெளித்து அதிசயமுண்டாகும்படி நலலபிரியத்தோடு இப்படி யொருவேடிக்கையைச் செய்தனள் எ-று. (௬௫)

மத்திமநாயகிக் கிலக்கிடம்.

கவிக் கூறு.

பிழைத்துத் துணிந்து குழலகோதிக்கோன்சுசம்பேணிநண்ணத்
தழைக்குஞ்சினககட்கணையாலொதுங்கசெயதாளவன்பின்
குழைக்குஞ்சொற்கொண்டீககசசுகவனர்குன்றவள்பொன்
னிழைக்கும்பணித்தன்னுடற்கறபகக்கொடிய்யந்தனளே

(இ - ள்.) சுகவனநாகா மலைச்சார்பி லொருநாயகியானவளஈதனதுநா
யகன தனக்குக்குறறஞ் செய்கின்றதும் அதையோசியாமலும் பயமில்லாமலு
ந துணிகதுவந்து தனகூதலைக்கோதச் சரசஞ்செய்யவிருமபி அடுக்கவுடனே
தழைநக கோபகதையுடைய கண்களாகிய பாணங்களினால் அவளை விலகச்
செய்சனள. இன்னும் அவனமனத்தை யுருக்கக்கூக வுபசாரவசனங்களைச்
சொல்லிக்கொண்டு டேலையை மெல்லநெழ்க்கவே பொன்னுலிழைத்த ஆபர
ணங்களை யணிநக சனதசரிமராகிய கறபகக்கொடியை அந்நாயகி தன்னாய
கனுக்குத் தானமாகக்கொடுத்தாளா எ-று. (சுஅ)

அதழநாயகிக் கிலக்கியம்

தலைவியைநோக்கிச் சக்சொல்லியது.

கதிராலுடல்வருந்துமபொடியாற்பதங்கன்னுநிற்கென்
மெதிராதாமரையைக்குடையாவெடுத்திமண்ணெருமண
முநிராநீநெளிக்கும்பதியைசசுகவனமூர்த்திவெற்றி
கொடுவேலெனச்செங்கண் கொண்டுமிரட்டலென்கோமளமே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதர் மலைச்சார்பில் சூரியகிரணங்களாலே உனக்கு
மேலிவருநதுமென்றும் பொடியாலே கால்கள கன்றிவிடுமென்றும் எண்ணி
யெதிராகத் தாமரைபூவைக்குடையாக வெடுத்தபிடித்தம் தரைமுழுதம்
வாசனைமுதிராகப் பனிநீர் முதலிபவைகளைத்தெளித்தம் உபசரித்துக்கொண்டு
வருகின்ற உனநாயகளை இளமைமுதையுடைய பெண்ணே நீ உலையிற்காய்ந்
த வேலபோமகிவந்த கண்களைக்கொண்டு அடிக்கடிமிரட்டுவதென்ன சொல்
வாய எ-று. (சுஅ)

மேலேசொல்லியநாயகிகளுக்காக

திருக்காதபேதங்களும அவ்வினக்கணங்களும

வேறு.

திருந்துமிவோதிருத்தையதிருத்தையொடு திருத்தாதிருத்தை
யென்னப் பொருந்துவராகலவிசெயும் பொழுததனிற்றிருத்தியுற்ற
பூவையன்னாள், வருந்தரியதிருத்தையுறள் திருத்தையுற்றுமுறவடி

வேற்கண்ணி, முருந்தனையமுதுவள்ளிமுலைத்திருத்தாதிருத்தையென்பர்முதுதூல்வல்லோர்.

(இ - ள்.) திருந்திய விரநாயகிகளே கிரீடாசமயத்தில் திருத்தையென்றும், அதிருத்தையென்றும், திருத்தாதிருத்தையென்றும், திரிவிதபேதங்களைப் பொருந்தவார்கள்; அவர்களில் (வருந்தாதலிலாத) திருத்தையென்பவள் அந்தக் கிரீடையினாலே திருத்தியடைந்த (நாகணவாய்ப்புட்போன்ற மொழிகளையுடைய) நாயகியாம்; அதிருத்தையென்பவள் அந்நவந் திருத்தியடையாத நாயகியாம்; (மயிலிறகின அடிக்குருத்தைநிகர்த்த பற்களையும், இளமை தங்கிய தனங்களையுமுடைய) திருத்தாதிருத்தையென்பவள் அக்கிரீடையாலே திருத்தியடைந்தும் அடையாதவளபோலிருக்கின்ற (கூரிய வேலையொத்த கண்களையுடைய) நாயகியாமென்று பூவ கிரந்தகர்த்தாகளசொல்வா எ-று.

இப்பெயர்களை வடநூலார் திரிபத்தா, அதிரிபத்தா, திரிபத்தாதிரிபத்தாவென்பர். (௬௬)

திருத்தாநாயகிகுலக்கியம்.

நாயகன பாங்குனெடு சொல்லியது.

இளைத்தேன்மிகவுநிற்கேநானடிமையென்றின்பவெள்ளர்
திளைத்தேதளரத்தமுவிக்குதலைசெழித்தபலாச
சுளைத்தேனெனப்பலசொல்வானைக்கூடிச்சுரதவகை
விளைத்தேனெனக்கெதிருண்டோசுகவனர்வெற்பிடத்தே.

(இ - ள்.) கிரீடாசமயத்தி லெண்ணோர்க்கி யிக்கலவியால யான்மிகவும் அலுத்துப்போனேன், உனக்கே நான அடிமையென்று அந்த வினபக்கடலில் முந்தியிதந்து தளர என்னைத்தமுவிக்கொணுமி செழித்தப பழுத்தபலாககனிச சுளையினது தேன்போலினிக்கப் பலதுதி வசனங்களைச்சொல்லும் அநநாயகியைச் சுகவனநாதர் மலைச்சார்பில் யான்கூடி அநேககலவிகளை நடத்தினென எனக் கிணையானவாகள வேறே யிவ்வகிலுண்டோ எ-று. (௭௦)

அதிருத்தாநாயகிக்கலக்கியம்.

நாயகன பாங்குனெடு சொல்லியது.

மார்பைப்படிக்கடித்தடிப்புட்போற்கத்திவைதுகிள்ளிப்
பார்வையினற்றொடையாலெசசரிக்கையணிச்சிரிப்பை
நேர்விவரீதப்படுத்தலுத்தும்பின்னெழிதிழுத்துச்
சேர்வளிவளைவெல்வாரார்சுகவனர்சேலத்தினே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதர் சேலமாநகரி லிந்தநாயகி கிரீடாகாலத்தில் அடிக்கடி மார்பைத்தட்டியும் மாடப்பறவைப்போற கத்தியும் வந்தபடி திட்டியும்

நகங்களாலே ஸ்ரீஸ்திரீயும் சண்களாலுந் தொடைகளாலுந் சைகைசெய்து அடி
சுடி யெச்சரிததும் விபரீதமாக நீர்நோசிரித்தும் என்னைவருத்தி யென்னாலே
நடத்தப்பட்ட கலவியால் அலுத்தபடியும் பின்னுமெனனைப் பலவந்தமாக
விழுத்தசுகொண்பி சேருவள இஃகை யார சுரத்ததால் வெல்லல் லவர்கள்
எ-று.

(எக)

திருச்சாதுருத்தா நாயகிகிலகத்யம்.

நாயகன்பாங்கொழுகொலையிடை.

கனிவாய்முறைமுறையோங்கித்தன்கூந்தல்நோலுதசையத்
தனிமாமலர்குழைந்தென்னவெண்மார்பினிற்சாய்ந்துநிலவி
தினிதாமினிக்கொஞ்சமேலேறென்றேசொலுமேந்திறையைத்
தொனிகூர்கலவியிலவென்றேன்கவனார்சோலையிலே.

(இ - ள்.) தீர்டாகாலத்தில் அதிக மனக்கனிவோயி வரவர அத்தொழி
லால் உயர்ந்து தன்னு கூந்தலவிழந்து அசைய பெருமைநகர்பு வொருபு வத
ங்கியதுபோல துவண்டு எனமார்பிலேசாய்ந்து நில்லுநிலவி இந்தச் சுரதமிக
வும் இனிதேயாயினும் இனிக்கொஞ்சம் எனமேலே நீயேறிக கலவிசெய்யெ
ன்று சொல்லுகின்ற அந்தநாயகியை சுகவனநாதர்மலைப் பூஞ்சோலையின்கண்
னே ஆபரணங்கொல்லாம லுலிக்கும்படி நடத்தும் அக்கலவியினால் யான வெ
ன்றேன எ-று.

(எஉ)

இன்னுமந்த நாயகிகளுக்கு திவ்வியாதிபேதங்

களும் அவ்விவக்கணங்களும்.

மின்னுறமுதுண்ணிடைநாயகிகண்மற்றோர் விதத்தாற்றிவ்வியை
யுங்கன்ன, மின்னுரைசொலதிவ்வியையுற்றிவ்வியாதிவ்வியையுமென
முப்பேத, மன்னுவாவானுள்ளவடிவ்வியையலலாளதிவ்வியைமுன்வா
னுளாளாய்ப், பின்னாலிலவருபவளேதிவ்வியாதிவ்வியையாம்பிரிக
குங்காலே.

(இ - ள்.) (மின்னற்கொடிபோன்ற சிறிய இடையினையுடைய) அநநாயகி
கள் மறநெரு காரணத்தாலே திவ்வியையென்றும், (சுருப்பினுமினிய சொற்
களைச் சொல்லுகின்ற) அதிவ்வியையென்றும், திவ்வியாதிவ்வியையென்றும்
வகுக்கப்பட்ட மூன்று பேதங்களையும் பொருநதுவார்கள்; பிரித்துச்சொல்லுந்
காலத்தில் திவ்வியையெனபவள் தேவருலகத்திருக்கும் நாயகி; அதிவ்வியை
யென்பவள் அதுவல்லாத வுலகத்திருக்கும் நாயகி; திவ்வியாதிவ்வியையென்ப
வள் முன்னமே தேவருலகத்திருந்தவளாய் அப்பால் யாதேனு மொருகாரண
த்தால் அதுவல்லாத வுலகத்தில வரது பிறந்திருக்கும் நாயகியாம் எ-று.

இப்பெயர்களை வடதுலார் திவ்யா அதிவ்யா திவ்யாதிவ்யாவென்பர். (உ)

தவ்வியாதிபேதமூனறு மூலசக்யம்
கவிக்கூற்று.

சசிமுத்தலோசம்ஹமகியாதியாதாரளக
வசிததனகியுருககுமணியுளளிடடோவொருந
கசிவுறுமன்பிறசுகவனாபாதங்கருதியனபே
சசிபெறுததநகருதநினபடி சகின்புதுயச கனோ

(இ - ள்) தேவநலகசுந்கரும இரதிராணி முசலெசநாயகிகளுமா
பூமியினகண்ணிருச சநசிரமதி முசலெசநாயகிகளுமா முனனேசேவநல
கததிருநது ஒருகாரணகதாற பூமியிறேன ரிப மலையேனாக கூசலையும
ஆசாரதகையமுடைய சேக உருசமணி முசலெசநாயகிகளுந் கனி கபக
கியுடனே சுகவனநாகாது சிருவடி களைத் தானிகசலவோ ரிசசசசகைப
பெற்ற நகனக தககளைணபபடி யின்பசசக உருபவிசந்நிராகள எ-று
அனறியும றேறு வேறு காட்டுதம். (எசு)

தவ்வியாநாயகிகிலககியம்.
தலைவனெண்ணியது.

அடியாதிசேடன்முடி மேறபடிபடியா துவழி
நெடிதோவியத்தலாபங்கே ருகதனத்திகா கதிலங்க
வடிவாலராமவிருணிககித்தோனறுமிமமாகவளோ
பொடிபுகமேனிசககவனநாதபொருபபிடத்தே

திருநீமணிந்த ஞானசொருபசதையுடைய சுகவனநாதா மலேசசார்பில்
ஆதிசேடனது பனாமகுடகாளினமேலனமாக பூமியினகண்ணே கனதுபாக
ககளபடாமலுங் கண்கள மிகவுரு சித்திரச திலேயெழுதிய தாமமாமலாகளை
பபோல விரிதலருவிதலினிப பிரகாசிக்கவும் அழகினகாநக்யாலே சோலையி
ருளைத்தரத்தி ய்பபோது தோனறுகினற இரதபபெண எவளோ தெரியக்கூ
டவிலலை எ-று. (எரு)

அதவ்வியாநாயகிகிலககியம்
தலைவனெண்ணியது.

மயலாலுளத்துளவாட்டத்தைக்கூடதன்மலருணாததக
கயலாயபாரவையெதிராதோரறிவைக்கவாந்துவிட
புயலுர்ககவனரெவறபிறபொலியுமிப்புவைதன
தியலோமயிலசொற்செயலோருயிலசிறிதையிலையே.

(இ - ள்.) விரகத்தினுலே மனத்திலுண்டாகிய வாட்ட மித்தனமைததெ
ன்று தனது கூடதலிருட்டிய மலாகருமவாடிப பிறாகருக்குத் தெரியக்கா

ட்டவம கெண்டைநீனகனையொசத கண்கள எதிரே வருகின்றவாகளுடைய
புகழையக கொள்ளையிட்டு உட்கொளவனபோலமுடிப பிள்ளைத வெளியே
விடுவனபோல நிற்ககவுரு சுகவனநாதரது மேகங்கள் தவழாநின்ற மலைச்சா
பிறப்பொலிந்ததோன்று மிரதப்பெண்ணினுடைய சாயலோ மயிலையொக்கு
ரு சொற்களின் செய்கையோ குயிலையொக்குரு சிறிய இடையொன்றமாத
தரமிலலை என்று. (எஞ)

திவவியாத்வவியாநாயகிகிலக்கியம்.

தலைவனெண்ணியது

நரகனனியாககுளொருகனனியாயநடுநண்ணினுமுற
சூரகனனியேயிவளநதூலிலககணந்தொக்கமையால
வரகனனியல்லளெனினிககருணைமகிமையுண்டோ
சிரகனனிராதாசுகவனவெறபிறழிகைக்குருஞ்சே

(இ - ள்) சிரசிலே கனகாதேவியைக் கரிசுதவராகிய சுகவனநாதா மலை
சசாரபிற சந்தேகித்தத திசைக்கின்றமனமே ! இரதப்பெண பூலோகமாதா
கூட்டத்தில் ஒருத்தியாக நடுவேபொருந்தினுள்ளும், இவள முறபிறப்பிலே
தெய்வ கன்னியேயாம், ஏனெனில் அத்தெய்வ கன்னிகளுக்க குரியதூஷிற்சொ
ல்லப்படும, இலக்கணங்களெல்லாம் கூடியிருக்கின்றமையாலே தான், அன
ரியுமியள் அப்படித் தெய்வகன்னிகையல்லாளாயின இவளிடத்தே யிவ்வீத
காருண்யமும் பெருந்தன்மையும் வருமோ என்று. (எஞ)

பினனும்நாயகிசளுக்கு

அன்னியசம்போகதுக்கிதாதுபேதங்களும்

அன்னியாசம்போகதுக்கிதையினது இலக்கணமும்.

மற்றுமவரனனியாசம்போகதுக்கிதைவினமதனேங்கசசென்
றெற்றுவிழிவகரோத்திகருவிதைநனமானவதியெனவுநாம
முற்றிவிவரனனியாசம்போகதுக்கிதைபின்னொருத்திதனைப்
பற்றிசைத்தன்பதிபுணாததபரிசுணாநதுதுக்கிக்கும்பாவையாமே.

(இ - ள்) பினனும்நத நாயகிகள் அன்னியசம்போகதுக்கிதையென்றும்
(விலலைந்திய மனமதனும் பயப்படுமபடி தாவிமோதுகின்ற கண்களையுடைய)
வகருரோத்திகருவிதையென்றும் (நனமையையுடைய) மானவதியென்று
மநாம்பேதங்களை யடைவார்கள். அன்னியசம்போகதுக்கிதையென்பவளவே
றேயொரு நாயகியை யன்பிசைந்ததனது கணவனகூடிய தன்மையையறி
நது விசனப்படும நாயகியாம் என்று.

இப்பெயர்களை வடநூலார அன்யசம்போகதுக்கிதா வகரோகத்திகாலை
தாவெனபா. (எஞ)

அன்னியசம்போகதுக்கிதைக் கிலக்கியம்.

தலைவிசக்ய விலாவுதல.

தருக்ககலாதசகியேசகவனர்தஞ்சிலம்பின்
மருக்கமழ்பூம்பொழிற்கேகிணையோவன்றிவாய்மைமன
வருக்கமிலான்மனையுறறையோவுன்னுடலிலெங்கு
முருக்கமலரணியுண்டாகியதென்மொழிகுவையே.

(இ - ள்.) நீங்காத மனக்கனிபபயுடைய சகியே! நீ சகவனநாதர் மலைச் சார்பில் வாசனைவீசுகின்ற பூஞ்சோலைக்குப்போயிருந்தனையோ, அல்லது சத தியமும் மனவிர்க்கமுமில்லாத ஆரப்பாவியினுடைய வீட்டுக்குப்போயிருந்த னையோ, யுனது சரீரமெங்கும் முருக்கம்பூ வாபரணமுண்டாயிருக்கும் கார ணமெனன சொலவாய எ-று. (எஞ்)

வகரோத்திகருவிதையின பேதங்களும்

அவலிலகணங்களும.

விதித்துளவக்ரோத்திகருவிதைக்குருநாய்விமோமகருவிதைக்கும்ப ம்போற், கதித்தருஸ்சவுந்தரியகருவிதையென்றிருவகைதன்கணவ னையுமதித்துமதர்த்திமடந்தைபிமோமகருவிதைதனதுவடிவின்னொ பாற்பா, விதித்தசெருக்கினளந்தச சவுந்தரியகருவிதையென்றுணர்த்து தாலே.

(இ - ள்.) விதித்திருந்த வக்ரோத்திகருவிதைக்குள (உயர்ந்த) பிமோம கருவிதையென்றுங் (குடங்களைப்போல்வளர்ந்தமுலைகையுடைய) சவுந்தரியகரு விதையென்றும் இரண்டு பேதங்களுண்டு; பிமோமகருவிதையென்பவள் தனது நாயகன் தன்னிடத்துவைத்த பிரியத்தைசுருதித்துக் கருவமடையுநாயகி; ஆந் தச்சவுந்தரிய கருவிதையென்பவள் தனது சரீரவழிகளுண்டாகிய கருவ முடைய நாயகியென்று வடநூலறிவிக்கும் எ - று.

இப்பெயர்களை வடநூலாரா பமோமகர்விதா, செளந்தர்ய கர்விதாவென்பா.

பிமோமகருவிதாநாயகிக் கிலக்கியம்.

தலைவிசகியொடு சொல்லியது.

மாமிபொருமையென்னுமென்கண்சாடைவழித்திரும்புஞ் சாமியெனக்குத்தகுமணிப்பூண்கடரா மலிரான்
பூமியிலேனையர்போதனையாற்றப்பிப்போவதுண்டோ
தேமினீர்சோலைச்சகவனர்வெற்பிற்செழுங்குயிலே.

(இ - ள்.) சகவனநாதரது வாசனைபொருந்தி விளங்குஞ்சோலைசூழ்ந்த மலைச்சார்பில் வசிக்கின்ற செழியகுயில்போலுஞ் சகியே! எனதுமாமியான்

கொண்டபொறுமையா, லென்னவாகும் என்கண்சாடைதணி அந்தவழியிலே திரும்புகின்ற எனது நாயகன் எனக்குத் தருத ரீதநாபரணங்களைக் கொடாமலிருக்கமாட்டான் அன்றியு மிவ்வுலகி லன்னியருடைய போதனையினாலே யெனமேலவனவையுத பிரியந்தவறிப்போவதுண்டோ பொருபோது மிலலை எ-று.

(அ௧)

சவுந்தரியகருவிதாநாயகிக்கு லலங்குபம்

தலைச்செயொடுசொல்லியது.

வழுவற்றமோகத்தெரிவேநின்னீள்கண்வனசநகை முழுமுத்துநாயமுதந்தனது செப்பென்றொழுந்துநிச்சுக் கொழுந்தருநானென்னசொலவேன் சொல்லாவிடற்குற்றமன்றோ ரெழுமைசசுகவனார்வெற்பூடுலாவிபசித்திரமே.

(இ - ள்.) அழகிய சுகவனநாதா மலைச்சார்பிற சித்திரம்போலுலாவுகின்ற சகிபே! என்னெப்பாத்த நின்றத மோசத்தெரிவே உனதுநெடியகண்கள செந்தாமரை மலாகளே, பறகன் முழு முத்துக்களே, வார்த்தையமிராதமே, தனங்கள் சிமிழ்களையென்று கொண்டாடி யெனக்கு எதிரோதுதிககும் எனனுடைய நாயகனுக்கு நானென்ன பிரத்யுகருஞ்சொல்லுவேன், அந்நினஞ்சொல்லாம லாதததுதிகளே யங்கிகரிப்புக கொண்டிருந்தாலது குற்றமாக முடியுமன்றோ எ-று.

(அ௨)

மானவதியின்பேதங்கள்.

மானவதிமானமிக்காண்மணவாளன்பராதமதித்தேயந்தக் கானளகமயிலவெளியிறகாட்டுசெய்கைமானமதுகருதுங்காலே யினமதுகுருமானமிணங்கியமத்தியமானமிலகுமான மானவகையாலொருமூன்று மவற்றினியில்பையினியறிவிப்போமால்.

(இ - ள்.) மானவதியென்பவள் மானம்கூந்தவளேயாம், அந்த (வாசனை பொருந்திய கூந்தலையுடைய) நாயக்யானவள தனது கணவனசெய்த அபராதத்தை யுட்கொண்டு வெளியாகக்காட்டுகின்ற கோபக்குறிப்பே மானமென்பபுகி, அமமானம் யோசிக்குமிடத்துக் (குற்றமற்ற) குருமானமென்றும் (பொருந்திய) மத்தியமானமென்றும் இலகுமானமென்றும் உண்டாகிய கூறுபாட்டால் மூன்றாகவழங்கும்; அவற்றின்றன்மைகளை யினிமேலறிவிப்போம் எ-று.

திரிவிதமானங்களும்

உண்டாவதற்குக்காரணம்.

வேற்றவனிதையைக்கொழுநன்மேவுகுறி நாயகிதன்விழிக்குநேராய்த், தோற்றுதலுமவனவள்போர்சொல்லுதலுமன்னவனத்தேர்

கைதன்னை, யேற்றுமனமகிழ்வொடுபார்த்திடலுங்கா ரணமாகவெழக்
தேவிற்குஞ், சாற்றுருநுமானமுதன் மூன்றுமுறைவகையினென்பா
சான்றோர்தாமே.

(இ - ள்.) தனதுநாயகன் வேறொருத்தியைக் கூடியதாலுண்டாகிய அ
டையாளம் நாயகியனுடைய கண்களுக்குப் புலப்படாத தோற்றுதலாலே கு
ருமானமும் வேறொருத்திபெயரை அந்நாயகன் சொல்லுதலாலே மத்தியமா
னமும், வேறொருத்தியை யவனெதிர்த்து மனக்கனிப்போடி பாரகருதலாலே
இல்குமானமும்பிறந்து பொருநதுமென்றுயாரதோ சொல்வா எ-று. (அச)

குருமானநாயகிகிலக்கியம்

கவிக்கூற்று.

எதிர்சக்களத்திபதவிரற்கொம்பரக்கின்சுவடு
பதிநெற்றிதோன்றசகவனர்லெற்பிறபதிவரக்கண்
டதிகச்சினங்கொண்டனன்செங்கட்பார்வையினுற்செவிகுழ்
கதிர்முத்தெலாம்புதுமாணிக்கமானவக்காரிகைககே

(இ - ள்.) சகவனநாதர் மலைச்சாரி லொருநாயகி தனக்கெதிரே சக்க
ளத்தியினுடைய கால்விரலில் அணிந்திருந்த கொம்பரக்கின் குறிபதிந்த நெ
ற்றிப்பாசுக்கத் தனதுநாயகன் வரக்கண்டு அதிககோபங்கொண்டனன் அப்
போது சிவந்தபார்வைகளாலே காதுகளிற்கூழ்ந்த கிரணங்களையுடைய முத
துக்களெல்லாம் அந்நாயகிகுப புதியமாணிக்கங்களாயின எ-று. (அரு)

மத்தியமானநாயகிகிலக்கியம்

கவிக்கூற்று.

தழுவுறுமன்பன்மறுமாதினும்ந்தனைச்சொலவப்
பொழுதினவன்றிருப்பொன்னுபரணப்புயவகைகள்
விழுமியசெஞ்சலசம்பூத்திலங்கமிகமுனிந்தான்
மழுவணியுங்கைசசகவனர்நாட்டினமாமயிலே.

(இ - ள்.) ஆலிங்கனுஞ்செய்கின்ற தனது நாயகன் வேறொருத்தி பெய
ரைச்சொல்ல, அநதசமயத்தி லவனுடைய அழகிய சொரூபரணநதிரிந்த
தோள்களாகிய மலைகளிரண்டுஞ் சிறந்த செந்தாமரைமலர் புட்பிக்கப்பெற்று
ப்ரகாசிக்கும்படி மழுவேந்திய கையையுடைய சகவனநாதர் அ நாட்டின்கண்
ணையினையும் பெருமையும்பொருந்திய வொருநாயகியானவள் மிகவுங்கோ
பித்தாள் எ-று. (அக)

இலகுமானநாயகிக் கிலக்கியம்.

கவிக்கூறு.

உவகையிற்காதலியோடுறைகோன்மற்றொருத்தினைப் :
பவமொழித்தாளுஞ்சுகவனர்வெற்பிடைப்பார்த்துடனிக்
கிவளிதைக்காணினென்னமோவென்றெண்ணியெகிர்திரும்ப
வவனுதற்றிட்டியுமாண்மதஞ்சிந்துரமாகியதே.

(இ - ள்.) பிறவித்துண்பத்தைத் தீர்த்து அன்பர்களை யாண்டருளுஞ் சுக
வனநாதர் மலைச்சார்பிற கனிப்பாகத் தனது நாயகியோடிருக்கும் ஒருநாய
கன வேறொருகதியை யேறிட்டுப்பார்த்துப் பின்னுடனே நாம்பார்க்கின்ற விக்
சூரிப்பை நமது நாயகியாகிய இவள் கண்டால் எனனவியுமோவென்று
நினைத்துத் தன்னுபகிர்க்கத்தீர திருமபியமாததிரத்தில் அவனுடைய நெறியி
லிட்டிருந்த சுததாரித்திலகஞ் சிந்தராதிலகமாயிற்று எ-று. (அள).

கிரிவிதமான நிவர்த்தியின

இலக்கணம்.

மிகவருந்திநிவர்த்தியெய்த்தகுந்துளதுகுருமானம்வேண்டியேசற்
றகமுழைத்துபரிகரிக்கலாவதுமத்தியமானமைவபோலின்றி
யிகழ்விலன்பெனெரிதாகத்தனித்திடப்பட்டதுதான்மற்றிலகுமானம்
பகரினெந்தவகையினுந்தீர்ப்பருமானங்குடினரசாபாசமாமே.

(இ - ள்.) மேற்கூறிய குருமானம் நாயகனுனவன் மிகவும்வருந்தி நிவா
த்திக்கத்தக்கது; மத்தியமானம் அநாயகன் வேண்டிநின்று சிறிது மனம்
வருந்தி நிவாதகிகத்தக்கது; இலகுமானம் அவ்விரண்டு தன்மையுமில்லாமல்
(இகழ்ச்சியற்ற) நாயகன் எனினில நிவர்த்திக்கத்தக்கது; சொல்லுமிடத்து
எநகவையாலும் நிவர்த்திக்கக்கூடாதிருக்குமானம் (கொடிதான்) ரசாபாச
மாம் எ-று. (அடி)

குருமானநிவர்த்திக் கிலக்கியம்.

கவிக்கூறு.

தத்தியதத்தைநின்போற்பேசக்கேட்டதைத்தான்பிடித்தேன்
கொத்தியதிப்படிவேற்றோர்நகத்தின்குறியிடுதென்ப
புத்திகொளேவென்றனிச்சத்திற்கோன்கஞ்சப்பூப்புணைய
வொத்தினிதாக்ககலந்தாள்சுகவனருர்வஞ்சியே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதர் நகரிலோர்நாயகி யூடிருக்கத் தனதுநாயகன் அ
வனோடுக்கித் தாவிவினையாடுகின்றகிளி உண்ணப்போலங்கே சிலவார்த்தையே
சியதால் அகிசயித்து அதைநான் கையாற்பிடித்தேன், அப்போதது

மேனியி ல்ப்படிக்கொத்திபது, நீயிதை வேறேபெண்களின் நகக்குறியென்று புத்தியிலெண்ணுதெயன, உபசரித் தவளது பாகமெனனும் அனிச சப்பூவிற்ற னது கைகளாகிய தாமரைப்பூவையணியச் சமாதானமா யினிமையோடு சேர்ந்தனள் எ-று. (அக)

மத்தியமான நிவாதிக்கிலசகியம்.
கலிகூறறு.

மோகனமாலையிடைத்ததுனக்கெனுமுன்முழுது
நீகருதாதவள்பேரெனசழிந்துநீதியின்றென்
ருகமதினப்பணிகோன்சொடுவந்தணிநுதிடலுந்
தேகமகிழ்ச்சுகவனரூர்வஞ்சிசேர்ந்தனளே.

(இ - ள்.) சுதவனநாதாகலத்தில ஓநாயகிபூ— நாயகனவனேரோக்கி மோகனமாலையெனனும் ஓராபரண முனசுரூசரிக்க இப்போது கிடசதிரு க்கின்றதென்று நான கொலலிமுடிக்க முன்னமே அவ்வாரசுதமுழுதையும் யோசியாமல வேறொருத்தியிணுடைய பேரெனறெண்ணி நீசோடிபபது நீத யல்லவென்று அவளுடையமாரபி லசசுவாபரணசுககொணடுவந்து அணிர தமாத்நீரமே சரீரம் புனங்குமபடி அநநாயகனை அநநாயகிசூடினள் எ-று. ( )

இலகுமானந்வாசசுககிலகியம்.
சலிகூறறு.

பிரிவெளிதோவெப்பாடித்தனித்தாவிநகுப்போதையெனும்
பரிவதனும்மெலப்பார்த்தேனலதொருபாவமுமின்
றரியவமுதிருந்தார்நஞகண்பார்முனிவாற்றுகெனா
குரிசிறமுவுச்சுகவனரூர்வஞ்சிசூடினளே.

(இ - ள்.) நாயகி பூடலகண்டநாயகன அவனேரோக்கி ஒபெண்ணே அந் தக்கன்னிகை தனித்து கின்றதைப்பற்றி பிரிவென்பதெனன எளித்தா, நம்மை யொவ்வொரு சமயங்களில வாட்டியிருக்கின்றதே ய்வென்பபடித் தனித்தா னோவென்ற இரக்கத்தினுலே பையப்பார்த்தேன், அவலது வேறெயொருபா வமுமில்லை, அருமையான அமிர்தத்தை யிகழ்நதுகளி விடததையுண்பவா யார், நீயிக்கோபத்தை யாற்றுவாயென்று தழுவிவடிவே சுதவனநாதர் தல த்திலிருக்கும் அநநாயகி அநநாயகனைக் கொஞ்சிசேராந்தனள் எ-று. (கக)

இராபாசததுகிலகியம் .
தலைவன்பாங்கெடுசொலலியது.

பணிந்தேனுபசரித்தேன்றொழுதேன்பாற்பணிகொடுபோ
யணிந்தேனடிக்கடியாணையிட்டேனவ்வரிவைசின்
தணிந்தாளிலைமனங்கல்லோவென்னாசைதகாததெனத்
துணிந்தாள்சுகவனரூர்வெற்பினன்பாவென்னசொலலுவதே.

(இ - ள்) ஸ்கவனநாதா மலேச்சாராவில் வசிக்கும் பாங்கனே! அந்தநாய, க்குடச் சமாதானஞ் செயயடுவணடுமென்று நான் காலிவீழ்நது வணங்கி னேன, உபசாரமாத்த துத்தேசேன, ஸ்ககளால் குடபிடேன, இபானனாசெ யத் வாபரணங்களைக் கொண்டுப் பாபத் தரித்தேன, அடிகடடி பலவிதமாக ஆ ணையிடேன, இவ்வசனாகக்கலாம அவளிரங்கிக் கோபநதணிநதாளிலை, அவளாதமனம்கலலோ வென்று சிநேகத சனககுத்தகுத்ததனறென்று தணிந சனள, இத்தகு நாமென்னசொல்லுவது எ-று. (கஉ)

ஏகசைபாண ரியோனனி டவியோகசையோகத்

திறம பி ரோமாதிக்கியத்திறகு மிலக

சனங்கன.

ஒருபூயினலோய் லொருவனாயொ நவாபிர் தலுளமுவநதுசேர்தல கருகேகசயயான ரியோனனியவியோகசையோகநதானாஞ் மி ந்தேகமோருரொனய்மும்பநாடி கிபுருடொன்போர்தம்பால வருநேயமிகுதிபிரோமாகிககமெனுமபழயவடநூனமாதோ.

(இ - ள்.) ஒளிற்பாகிய புடபசயனத்தில ஒருவனாயொருவா பிரிதலு ம பினமனம்கிழ்தது சோசலு மாகிய இதுவே குறிக்கப்பட்ட ஏகசையானனி யோனனிய் வியோகசையோகமாகும். நாயகிபுருட றொன்பவரிடத்திலே தேக நதாநிரனயி வுபிரொனறேயெ னு மதிசமும்படி கோனலுகின்ற பிரிப மிகு கடும பிரோமாதிக்கமென்று புராசனமாகிய வடகலைகள் சொல்லும் எ-று. ( )

ஏகசைபாண ரியோனனி ப

வியோகசையோகதகத்தகக்கியம்.

சுவிசுப-றம்.

தூலாவன தரசுசுபபினை கணடுசு ருள்பகிரா தலோமிசை ராயகிபிராகாடடினள தருளிலனென றினை வனுமபுறந்ததானசுதவனின்பவெறபிற னோமகலாறுயிலுடவாரோடு நுகலநதனறோ.

(இ - ள்.) ஒருபக்கைபிலே நாயகனும் ராயகியும் பொருந்தியபோது அரட்டபிரியனது அகரத்தினிப்பலான செவிற்ததைக்கணடு வெறநிலைசுரு லையவனுக்குப்பகிராத் கொடாமல் ஊடி நாயகியானவள் முதுகுகாட்டிப் படு ததனள, இணங்குகின்ற அந்நாயகன அதையறிந்து நமக்கிவள வெறநிலைகொ மிகக்வல்லையென்று தானும் புறங்கொடுத்தான, ஸ்கவனநாதரின் மிகுந்த மலேச்சாராபிற புடப்பாணங்கலையுடைய மனம்தனது முயற்சியற பின்பு நித் தினாயுடே யவவ்ருவரும் புரண்டு தருமபி தேராயசசோநதாங்கள் எ-று. ( )

சிங்கார ரசமஞ்சரி

பிமோதிக்கியததுக் கிலக்கியம்.

கவிக்கூற்று.

தொனித்தம்றைககுமெட்டா தசுகவனீர்சோலைவெற்பிற்
றனித்தனிநாம்பிரிந்தான்மயலாமொன்றிற்சன்னதமு
மினித்தவுளாயுங்கிரீடையுமிலவென்றேபதியுங்
கனித்துவர்வாய்மயிலுந்தேர்வர்செய்யக்கடவதென்னே.

(இ - ள்.) சத்தித்தவேதநகளுக்கு மெட்டாது உயர்ந்த சுகவனநாதரது
மலைச்சார்பிலொரு நாயகனுங் கொவ்வைப்பழம்போற சிவந்தவாயினையுடைய
ஒருநாயகியும் தங்களிலே யொருவனையொருவா பார்த்து நாமிருவரும்
வேறுவேறுகப்பிரிவோமானால் வீரகமுண்டாகினதது; ஒன்றுபடக்கூடாநாலோ
காமசன்னதமும் மதுரவசனங்களுங் கிரீடைகளும் இல்லனவாயிருக்கின்றன
வென்று யோசிப்பார்கள். ஆயின ஆவாகள். செய்யக்கடவதுயாது எ-று. (கரு)

இத்தனைமலர்களா லிக்குச்சம

முடிவுபெற்றதெனல.

கதைதவிரந்தபொதுவியல்பாற் கதைநாயகிகளிலக்கணமுமற்
று, முறையமைந்தமலரிதொன்றுமுனமலர்ந்த விரண்டுமெனுமூன்று
பூவாற், துறைசிறந்தமுதற்குச்சந்தலங்கவலங்கரித்தனமத்தொன்னூ
லொப்ப, மறைவிவின்மலியிரண்டாவது குச்சநதனையினிராம்வகுப்
பாமன்றே.

(இ - ள்.) குறறநீங்கிய பொதுககுணங்களாலே வழங்கியகனத்த முலை
களையுடைய பலநாயகிகளின் இலக்கணமும் ஏனையவிலக்கணமும் க்ரமமாக
வமைந்திருந்த விபபகுதியாகிய ஒருமலரும் முனனமே யிருபகுதிகளாக விரி
ந்த இரண்டு மலர்களும் எனகின்றமூன்று மலர்களாலே சிறந்தவழியினையு
டைய இந்தமுதலாவது குச்சமாகிய பூவகொத்து பபிரகாசிகும்படி அலங்கரி
த்தோம்; அநதபூர்வ கிரந்தம்போலவே யினியொழிவற்ற விபைத்தால் மிகுந்
த இரண்டாவது குச்சத்தை வகைப்படுத்தவேம் எ-று. (கூசு)

முதலாவதுகுச்சம் முற்றும்.

ஆட செய்யுள் ௧௦௭.

நடவது மலர்

முற்றும்.

MAHAMAHARISHI
DR. U. S. BESANT
BESANT
சென்னை - 98
சென்னை.

சுரு

சிவமயம்.

இரண்டாவது குச்சம்.

அஷ்டவிதநாயகிகளின்பெயர்.

தினமகிழ்சூர்சுவாதீனபதிகையொடுவாசகசச்சிகையெயன்றிக்
கனவிரகோற்கண்டிதைவிப்பிரலத்தைகண்டிதைபொற்கலசநாணுந்
தனகலகாந்தரிதைபுரோடிதபதிகைமலர்ந் தொசிந்ததளிப்பூங்கொம்
ரனவபிசாரிகையிவாமற்றட்டவிதநாயகிகளாவர்மாதோ. [ப

(இ - எ.) (எப்போதும் மகிழ்ச்சிமிருந்த) சுவாதீனபதிகையென்றும், வா
சகசச்சிகையென்றும், (கனந்தங்கிய) விரகோற்கண்டிதைபெனமும், விப்பிர
லதையென்றும், கண்டிதையென்றும், (சொன்னகலசமும் வெட்கப்படுத்தகு
க முலைகையுடைய) கலகாந்தரிதையென்றும், புரோடித பதிகையென்றும்,
(மலாந்தசையாநின்ற தளிர்வாய்ந்த பூங்கொம்பபிசார்த்த) அபிசாரிகையென
றும் சொல்லப்பட்ட இவர்களை அட்டநாயகிகளாவார்கள் -று.

இப்பெயர்களை வடநூலார், ஸ்வாதீனபதிகா, வாசகசகஜிகா, விரஹோ
த்சம்மிதா, விப்பிரலத்தா, கண்டிதா, கலஹாந்தரிதா, புரோஷிதபதிகா, அபிசா
ரிகா எனவழங்குவர். (க)

சுவாதீனபதிகாநாயகியினிலககணமும்

அவள்குணங்களும்.

பகலிரவுந்தனதுமனதறிந்துசொன்னபடிநடக்கும் பதிவாய்ந்து
ள்ளாள், சுகமருவுஞ்சுவாதீனபதிகையென்பரவட்கு மலர்த்தோட்ட
ஞகற்றல, புகழ்மதனன்களிககவிழாப்புரிதன்மதமங்காரம்பூணஸ்பி
னனு, மிகமினையுங்காரியமவ்விதமுடித்தல்குணங்களைவிளங்குமன்
றே.

(இ - எ.) (இன்பம்பொருந்திய) சுவாதீன பதிகையென்பவள் பகலி
னும் இராவினுந்நனது மனக்குறிப்பையறிந்தவனாகித் தனசொற்படியே நட
கின்ற நாயகையுடைய நாயகியுமன்னதுசொலவா மூன்னோ; பூந்தோட்
டங்களிலேதரிதலுங், கோத்திவாய்ந்த மன்மதன்மகிழும்படி அவனது திருவி
ழாநடத்தலும், மதம், அகங்காரம், இவற்றைக்கொள்ளாதலும், மிகவுந் தானி
ளைக்குங்காரியங்களை அப்படியே முடித்தலும், அந்நாயகிக்குரிய குணங்களா
கப்பிரகாசிக்கும் -று. (உ)

முதலாசுவாதீனபதிக்கைக்கியம்.

தலைவிசகியொடுசொல்லியது.

முலையிற்பருமையுமூரலிற்காந்தியும்மோகவீழி
விலையிற்குடிலுமாடலிற்பாடலிலவல்லமையு
மிலையெற்கெனினுமிமையாமற்பார்ப்பெனனைக்கொடுநன்
மிலைசொற்குவனாவெற்பணங்கையென்னவிற்தையிதே.

(இ - ள்.) புதழைத்தரித்த சுகவனநாதா மலேச்சாரிலவசிக்குஞ் சங்
யே முலையெறி பருகதந்தனமையும், சிரிப்பிறகாந்தியும், ஆசையைத்தருகின்ற
கண்களாகியவலையில் வஞ்சனையும், ஆடுதலிலும் பாடுதலிலும் வல்லமையும்,
எனக்கல்லாமலிருந்தாலும் எனது நாயகன் எனையிமையாமற்பார்த்துக்கொ
ண்டிருப்பான் இது என்னஆசியஞ்சொல் - ஐது. (௩)

மதயாசுவாதீனபதிக்கைக்கியம்.

தலைவிசகியொடுசொல்லியது.

தடமாபுலையெதொடுதற்குமபலசரசத்தினுக்கு
மிடமேகொடாதுடைநாணிநுககிக்கொண்டிடர்செயினுந்
துடநாயகனன்பொடுவேண்டிவெனனைசரீய்யெங்கு
நடவாணிதென்னவியப்போருகவனார்நாட்டணங்கே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதா நாட்டிலிருக்கின்ற சகிலே! விசாலிதபுபெரு
மைதங்கிய எனது முலையுதேதனது கைகளாற் றெழுவதற்கும், பலவித சா
சங்கன செய்வதற்கும் நான் சற்று மிடங்கொடாமல் சேலையையிடுகஞ்ச் சுரு
ட்டிக்கொண்டு வருகத்தையுண்டாககினாலும், உண்மையையுடைய நாயக
ன் பிரியத்தோடு என் னாயபசரித்து வேண்டிவன், எனமேற கோபங்கொண்டி
எப்பிறத்தினுஞ் செல்லான, இதுவெனவ ஆச்சரியமோ - ஐது. (௪)

பிரபுடாசுவாதீனபதிக்கைக்கியம்.

தலைவிசுஞ்ச் சக்சொல்லியது.

முநகைவாய்கண்மொழிமுலைமறுமுறையினொத்து
மிகவளர்மோகககலியாநினையன்றிவேறுளவெம
மகளிரையுங்கனவூடுமெண்ணுதுன்வழியொழுகித்
துகழ்பதியோடென்னபேதஞ்சுகவனாசேலமின்னே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதர் சேலமாநகரிலவசிக்கின்ற நாயகியே! முகமும்,
சிரிப்பும், வாயும், கண்களுஞ், சொற்களுந், தனங்களும், இவைபோல் வனபிற
வும், துன்முறைப்படி யொத்திருக்கப்பெறறு, மிகவும் வளாகின்ற ஆசைக்கனி

யாஐப வுன்னை யல்லது வேறுள்ள எவ்வகை மென்பாடுடைய பெண்களையுஞ் சொப்பனத்திலும் மதியாதவனாகி, உனது குறிப்பின வழியேநடந்து விளங் குகின்ற ராயகனிததுனக கென்னபேதம் அதைவிடுவாய எ-று. (ரு)

பரகியாசுவாதினபதிகைக் கிலக்கியம்.

தலைவிசகியொடு சொல்லியது.

முனையேல்விழிமடவாரபலர்தன்மனைமொய்த்துலவப்
புனைமேடைகண்ணைபுறமுன்றிலாயமபொழில்புதினா
மெனையேயவ்வலலபன்பார்க்கின்றனனி. துவென்னவிரதை
யினைநீர் முனிவர்பரவுஞ்சுவனர்பொபணங்கே.

(இ - ள்) பாசகவாதின என்று நீங்கிய முனையோர்கள் துண்கின்ற சுவன ராதா மலைச்சார்பிற் சஞ்சரிக்குமெனது சகியே! கூரியவேலபோன்ற கண்க ளையுடைய இளமைபருவப் பெண்கள் அநேகா தனதுவீட்டில மொய்த்துலா விக்கொண்டிருக்க, அவர்களை 'மதியாதவனாகி' நான் அலங்கரிக்கப்பட்ட உபரி கைமேடை. துண்ணை புறவாசல் முனவாசல் பாங்கியாகுடனா சோலை இவை களிலெங்கே பிரவேசித்தாலும் எனையே அந்தநாயகன் பாராதுகொண்டிரு க்கிருன் இதுவென அறப்பதம் எ-று. (கூ)

சாமானியாசுவாதினபதிகைக் கிலக்கியம்.

தலைவிசகியொடு சொல்லியது.

வேனோர்விழிமடவார்மனைதோறுமிசூத்திருக்கத்
நானேகொக்கோகருருவென்றெனையத்தலைவனெண்ணி
வானேயெனப்பொன்மணிபெய்துதொண்டிசெய்வானிதென்ன
நானேமெச்சிக்கொள்ளலாமோசுவனர்நாட்டணங்கே.

(இ - ள்) சுவனராதர் நாட்டிற் சகியே! வேலபோன்றகண்களையுடைய வேசையா வீடுகளதோறும் பிரபலித்திருக்க அவர்களையெல்லாம்விட்டு வலிதி லெண்ணைக் கொக்கோகசால்திரிசுஷாகுருவென்றுநினைத் தந்த நாயகன் மேக மே சமானமென்று சொல்லும்படி சொர்னங்களையும் ரத்தினங்களையும் கொ ண்டுவந்தெனக்கெதோசொரிந்து அடிமைத்தொழிலுஞ் செய்வான், இதுவெ னனவிறதை, நானே பெண்ணை மெச்சிக்கொள்ளலாகாது எ-று. (ங்)

க - வது மலர் முற்றம்.

வாசகசச்சிகாநாயகியி னிலக்கணமும்

அவள்குணங்களும்.

ஆகமுற்றவணிந்துபதியணு ருமிப்போதெனக்கலவிதகானவெல்லாம்
சேகரித்துவைத்தெதிர்பார்த்திருப்பவளேவாசகசச்சிகையாமென்பார்
மேகமொத்தக்குழற்சகிமார்தமைப்பரிசுசித்தலபலவிதகோரிககை
தாகமுற்றுத்தூதிகளைத்தான்வினவன்முதலவவடன்பண்பாமே.

(இ - ள்.) வாசகசச்சிகையென்பவள தனது சரீரமுழுதும் அலங்கரித்து
க்கொண்டு இப்போது நாயகன வருவானென்று கலவிக் குவேண்டிய பதார
ததங்கனையெல்லாம் சேகராஞ்செய்துவைத்து எதிர்பாரக்கும் நாயகியேயாமெ
ன்று சொலவருபாரதோர். மேகத்தைப்பொத்த கூந்தலையுடைய சகிமாரகளை
பரிசுசித்தலும், பலவிதகோரிககைகளைக் கொள்ளுதலும், விருப்பத்தோடு தா
திகளை வினாவுதலும், முதலானவை அந்நாயகியினது குணங்களாகும் எ-று. ( )

முத்தாவாசகசச்சிகைக் கிலக்கியம்.

கவிக் கூற்று.

சுருள்செயல்புட்பந்தொடுத்தல்வயங்கசகடாதிருத்தல்
பொருள்பிறதேடலிவற்றிற்சகிகள்புடைவீரையக்
குருநகைசற்றரும்பத்துகிலசோரவுட்கூசவன்பன்
வருவழிபார்க்குமொருமான்சுகவனர்மண்டலத்தே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதாநாட்டின்கண் ஒரு நாயகியானவள தனது சகி
மாகள் தாம்பூலமடித்தல் புட்பஹாரந்தொடுத்தல் பரகாசிக்குமபடி தீபங்
களைத்திருத்தல் மறமங் கலவிக் கு வேண்டியவைகளெல்லாவற்றையுஞ் சேகரி
த்தல் முதலாகிய இவ்விதமுயற்சிகளை யருகிலவினாந்துநடத்தத் தான் அழகிய
புன்சிரிப்புத்தோனறவும் இடையிற்கட்டிய சேலைநழுவவும் உள்ளே வெட்கமு
ண்டாகவுமிருந்துகொண்டு நாயகன வருமவழியை பெதிர்பாரப்பன் எ-று. ( )

மத்தியாவாசகசச்சிகைக்கிலக்கியம்

கவிக் கூற்று.

மதாழிலைச்சகிகட்குக்காட்டலிற்புட்பந்தொடுக்குமயி
லெழிலிற்பிறனாவெலவேண்டல்போற்பணியேநதுமன்றிப்
பழியற்றவோவியம்பார்ததெனமெத்தப்பதிவருமவ்
வழியுற்றுநோக்குஞ்சுகவனர்வெற்பின்மதனகவே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதர் மலைச்சார்பின மயில்போலு மொருநாயகியா
னவள் தனது தொழில் வல்லமைகளைச் சகிகளுக்குக்காட்டுவதபோலப் புட்
பஹாரங்களைத் தொழிப்பன், தன்னழகினாலே அயலிலுள்ளபெண்களையெல்லா

ம வெல்லவேணுமிென்று நினைப்பதுபோலப் பலவாபரணங்களையுந்தரிப்பள், அன்றியும் குற்றமற்ற சித்கிரகளைப் பாபப்பதுபோல மிகவும் நாய்களவரும் வழியை உறுதுப்பாப்பள், இவைகளை யெல்லாம் மனமதனகண்டு சிரிக்கும் படிக்கு எ-று. (க0)

பிரபுடாவாசகசச்சிகைக்கிலக்கியம்
கவிக்கூற்று.

நறைகுழலூட்டிநகைதுகிலபூட்டிநறுங்குளப
நிறைமலாகஞ்சனமெல்லாமமைத்துநிமிர்படுகை
யறைமமழ்சண்பகத்தாலவேய்ந்தெனத்தன்னணிநகவுற
நிறைவரலபார்க்குஞ்சகவனாவெறபினிளகு கழிலே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதா மலேசசாரபில இளமைதங்கிய குயில்போலும் ஒருநாயகியானவள் தனதுகூந்தலுக் கதிற்புகையூட்டி ஆபரணங்களையுந் துக் லையுஞ் சிவகாரமாகத்தரித்து வாசனைபொருநறிய சூத்தன்களபங்கள நிறைந்த புடபங்கள கண்ணாடி முதலியவைகளெல்லாவற்றையும் படுக்கையிற சேகரி ததுவதைதுக்கொண்டு அப்படுக்கைகவீடுமுழுதுங் கமழா வின்ற சண்பகமலா களால் அலங்கரித்தாற்போலத் தனதுவடிவழகு பிரகாசிக்குமபடியிருந்து நாயகனவரவை யெதுபாபபள எ-று. (கக)

பரகியாவாசகசச்சிகைக்கிலக்கியம்
கவிக்கூற்று.

அதையைத் தூங்கவைத்துத்தீபத்தைக்கடிதூங்கவிந்தோர்
தத்தைமுன்மேடைப்புறவொலிகாட்டித்தனிப்புரண்டு
மெத்தையிலோலையசைந்திடசுறநிமிக்கத்தவி
யெத்தையற்சோரனைப்பார்க்குஞ்சகவனர்ப்புரத்தே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதரின இனிமைதங்கியதலத்தினகண் ஒருகிளிபோலு நாயகியானவள் தனது மாயியானே தூங்கும்படிசெய்து விளக்கைச் சீக்கிர த்திலவித்து அங்கே முன்னுக்கிருக்கின்ற மேடையிலுள்ள புறவைப்போற கூவிக்கொண்டு மெத்தையினமேலே தனித்துப்புரண்டு காதோலை எசையும் படி சுறுபுறத்தையெல்லாங் கைகளாலேதடவித் தந்திரமாக அன்னியன்கி ய களபப்புருடனைத் தேடிப்பாபபள எ-று. (கஉ)

சாமானியாவாசகசச்சிகைக் கிலக்கியம்
கவிக்கூற்று.

கச்சுநெகிழ்ககக்கைககாப்பும்பிற்கொங்கைகளைப்பிடிக்க
மெச்சுகடுக்கனுஞ்செவ்விதழ்த்தேனுண்ணமேற்சரமு
முச்சுதலெண்ணிமணமபூசியன்பருளமயங்க
நச்சுறுகண்ணியிருந்தாளசுகவனநாட்டிடத்தே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதா நரட்டின்கண விடம்போன்ற கணகையுடைய வொருநாயகியானவள் நாயகனறனது இரவிக்கையை யவிழ்க்கவேண்டுமாயின் அவனது கைக்காப்பையும், பின்பு தனக்களைப்பிடிக்கவேண்டுமாயின் மெச்சத்தகுந்த அவன வச்சிரக்கழிக்கவேயுஞ், சிவந்த அதரபானஞ்செய்யவேண்டுமாயின் அவன்மேலே சரித்திருக்குஞ் சரபபணியையம, எதத்ப்பறிகக நினைத்துக் களபங்களைப்பூசிக்கொண்டு புருடர்கொல்லாம் மனமயமயம்படி யிருந்தனள் எ-று. (கங)

உ - வது மலா முற்றும்.

விரகோதகணடிதாநாயகியி னிலக்கணமும்

அவளகுணங்களும்.

குறியிடமுற்றிதுவனாயிற கொழுநனிகுகே யடுத்திலனேகூடற்கென்று, செறிவிரகத்தோமிகிந்திப்பவள்விரகோற்கண்டிதையாந்தேகநைத, லயிவறுகொட்டாவிவிடலழல் வருந்தனடுங்கல்வினையாட்டுறமை, வறியளெனப்பாங்கிகளபாணமனத்துயர்கூறுதன்முதலம்மயில் பண்பாமே.

(இ - ள்.) விரகோதகணடிதையென்பவள் தாங்கள் குறித்தவிடத்திலிருந்துகொண்டு இதுவரை நாயகன் கூடுதறகு வரவில்லையென்று நிறைந்த விரகத்தாற் சிந்திக்கும் நாயகியேயாம், மேனியினைத்தல, புததிமற்றது கொட்டாவிவிடுதல், அழுதல், வருந்துதல், ஏழைபோல் பாங்கிகளி—த்தே தனது மனவிசனத்தைச்சொல்லுதல் இவை முதலானவை யந்நாயகியின் குணங்களாகும் எ-று. (கங)

முத்தாவிரகோற்கண்டிதைக் கிலக்கியம்.

கவிககூறறு.

பதியுற்றிலாநெவட்கூடினன் கொல்லெனப்பன்னுயின்னா
 ரொதிர்சொற்சொலா துறும்நாண்மிகுமுழிக்குமிலுப்பைமல
 ராதினமெயக்கவுள்வெஞ்சுக்கபுறம்பார்த்திலளாய்விழிநீர்
 முகிரத்தளருஞ்சுகவனர்வெற்பினொர்மொய்குழலே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதா மலைச்சார்பில் நெருங்கிய கூந்தலையுடைய வொருநாயகியானவள் இன்னம நமது நாயகன் வராதிருக்கின்றானு எவனைக்கூடினானேவென்று ஆலோசிப்பன், வெட்கமிருந்த பாங்கிகளோடு வார்த்தையொன்றுஞ் சொல்லாதிருப்பன், பெருமூச்சுவிடுவள், சரீரத்திற் கபோலங்களிரண்டும் இலுப்பைப்பூப்போல் வெஞ்சுக்கப் பக்கமெங்கிரு திரும்பிப்பாராதவளாய்க் கண்ணில நீர்நிறைய வருந்துவாள் எ-று. (கங)

மக்தியாவிரகோற்கண்டிதைக் கிலக்கியம்.

சுவிக் கூறு.

அழைத்திலளோமின்னழைத்துமிருட்கஞ்சியண்ணிலனோ
பிழைத்தெவள்பாற்சிக்கினோமன்னென்றுபிதற்றியிரு
குழைப்பொலிபூந்துகள்வீழ்ந்தெனக்கண்புனலகூர்தரச்செய்.
துழைப்பதுமக்கைச்சுகவனர்வெற்புற்றதோர்குயிலே.

(இ - ள்.) மாணேந்திய தாமரைமலர்போலுங் கைநீணையுடைய சுகவன
நாதர் மலேச்சார்பில் ஒருகுயில்போலு நாயகியானவள் நாமனுப்பிப துதிநா
யானையழையாதிருந்துவிட்டாளோ, அல்லது அவள் அழைத்தும் அந்நாயக
ன் இந்த இருட்டிக்குப்பயந்த தான வராதிருந்தானோ, பொருவேளைதவறி
யெவளிடகதிற் சிசுக்கொண்டானோவென்று பலவாறுகப்புலம்பித் தனது
காதற் பிரகாசிக்கும்படிசுரித்த புட்பத்தினறுகள்வீழ்ந்த பாவனைபாகக் கண்
களிலே நீர் பெருகச்செயதுகொண்டிருந்தனள் எ-து. (சுசு)

பிரபுடாவிரகோற்கண்டிதைக்கிலக்கியம்.

தலைவிசொல்லியது.

காயேவிராத்திரிநீயேயெற்கண்ணைகடினவிறு
ணீயேபிதாமரங்காணீங்களேகிளைநீடிசைகூ
ரீயேயிமீர்புதர்நீயேசுகியன்பனெய்திலனென்
வாயேமலர்ந்துகவனர்நாட்டென்புண்மாற்றுமினே.

(இ - ள்.) இராதிரிநீயே பெணக்கோபியாதே, நீயே யெனக்குத்தாய், க
டினவிறுளே நீயேயெனக்குப்பிதா, விறுகூங்களே நீங்களே யெனக்குச்சுற்ற
ங்கள், நெடியதே மிருந்தவண்பிகள் சததிக்கப்பெற்ற புதர்வீடே நீயே யென
க்குச் சுகி, யெனது நாயகனின்னம் வராதிருக்கினான் அத்தென்னகாரணம் உ
ண்மையாக நீங்களெல்லோரும் வாய்திறந்தெனக் கினனபடியென்று செரி
வித்துச் சுகவனநாதர் நாட்டிலிருந்தும் எனது மனவிசனத்தைத் தீர்ப்பி
ர்கள் எ-து. (கள)

பரகீயாவிரகோற்கண்டிதைக்கிலக்கியம்

தலைவிசொல்லியது.

வனம்புகுந்தும்புயனீர்த்துளிமூழ்கியும்மாமலரா
லனங்களைப்பூசித்துமவெட்கத்தைத்தானமதாகவிட்டுந்
தனந்தனியுற்றும்விழிப்பாம்விரதந்தனைத்தொடுத்தே
னினங்குயியன்பன்சுகவனர்வெற்பினிங்கெய்திலனே.

(இ - ள்.) ஆரணியத்திற்புகுந்தும் மேகங்கள் பொழிவினற நீர்த்துளிச ளிலேமூழ்கியும் பெருமை தங்கிய புட்பங்களால் அடிக்கடி மனமதனைப்பூசை செய்தும் எனது வெட்கத்தைத் தானமிட்டும் தன்னரத்தனியாகவிருந்துங் கண்விழிப்பாகியதவசை நானசெய்தேன இன்னமும் யானஞ்றித்தநாயகன சுக வனநாதரது மலைச்சார்பாகிய இவ்விடத்திற்கு வராதிருக்கின்றானே எ-று. ( )

சாமானியாவிரகோற்கண்டிதைக்கிலக்கியம

சுவிககூறறு.

அந்தப்பிரியனி துவ்வாயேனிங்கடைந்திலன்மர்
மெந்தச்சிறிக்கிபகட்டினளோபொன்னெலாமவட்டுசு
சிறத்ததுணியினென்செய்வேனென்றுள்ளந்திகைத்துருத்தாள்
கந்தச்சுகவனார்வெறபோர்பெண்மையசிற்கட்புனலே.

(இ - ள்.) வாசனைபொருந்திய சுகவனநாதா மலைச்சார்பில ஒருநாயகி யானவள் அநநாயகன ஏனிதவனாயிற்கே வராதிருக்கின்றான, அவனை யிந தத்தெருவில் எந்தச்சிறிக்கி யெத்திவசமாககினுளோ, கையிலுள்ள பணங்க னையெல்லாம் அவன் அவனுக்கு இறைத்துவிடத் தணிவானாகில் என்னசெய் வேன்என்று மனமயங்கி ஆசையினாலே கண்ணீரைச்சொரிந்தனள் எ-று. ( )

ந-வது மலர்முறதும்.

விப்பிரலதநாயகியினிலக்கணமும்

அவள்குணங்களும்.

செப்பியசார்படைந்துபதிவராமையினிப்படிமோசஞ் செய்தா னேயென், ரொப்பிலதாமனத்துயரமுழப்பவள் விப்பிரலத்தையுணர் த்தன்னாட்டு, மெய்ப்பொருவேதனைநெடுமூச்செறிதல் சகிகளைமுனி தல்விரகங்கூர்தன், மைப்படிவாள்விழிவழிநீர்மருவுதன்மூர்ச்சித்தவி ன்னவதைப்பிண்பாமே.

(இ - ள்.) விப்பிரலதையெனபவள் தீர்ங்கள் பேசிக்கொண்ட சங்கேத த்தலத்திற்குப்போய் நாயகன் வராமையினாலே இப்படி மோசஞ்செய்தானே யென்று ஒப்பில்லாத மனவிசனத்தால் வருந்தும் நாயகியேயாம், சரீரத்தில் பெரியவேதனையுண்டாதல், நெடுமூச்சு விடுதல், சகிகளைக்கோபித்தல், விரகம திகரித்தல், மைபொருந்திய வாள்போன்ற கண்களினிடத்து நீர்பொருந்தல், மூர்ச்சித்தல் முதலானவையிண்டுத் தெரிவித்த அநநாயகிக்குரிய குணங்களா ழும் எ-று. (20)

முதலாவிப்பிரலத்தைக் கிலக்கியம்.

கவிக்கூற்று.

பாங்கியர்த்தப்பொழியானி குஞ்சம்படர்ந்துபதி
யாங்கிலனென்பதுகண்டுநீங்கவறிகிலளாய்த்
தேங்கியகள்ஞ்ணவண்டென்னமருண்டிதசைதொறுமோர்
பூங்கிளினோககுஞ்சுகவனநாதர்பொருப்பிடத்தே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதர் மலைச்சார்பில் ஓரழகிய கிளிபோன்ற நாயகியா
னவள் சகிமாருடைய தப்புவார்த்தையாற புதலீட்டிறகுப்போய் அங்கே நா
யகன்வராததைசுகண்டு நிற்கவும் அதைவிட்டு நீங்கவும் தெரியாதவளாய் நி
றைந்த மதுவுண்ட வண்டுபோலமயங்கித் திசைதோறும் பார்த்தாள் எ-று. ( )

மத்தியாவிப்பிரலத்தைக் கிலக்கியம்.

கவிக்கூற்று.

உற்றேநிகுஞ்சத்தொருவருமின்மையுணர்த்துயிர்ப்பாற்
பொற்றேனிதழ்வதங்கப்பாதிப்பற்பதியுஞ்சுருளுஞ்
சற்றேதிறந்தகட்பார்வையும்வார்த்தைத்தழுதழுப்பும்
பெற்றேசுகவனரவெற்பினின்றொருபெண்மறந்தே.

(இ - ள்.) ஒரு நாயகியானவள் புதர்வீட்டிறசென்று அங்கே ஒருவருமி
ல்லாமையையறிந்து பெருமூச்சினால் அழகிய தேன்போலு மினிமையைத்த
ருகினற தனது அதரங்கள் வதங்கிப்போகப் பாதிப்பற்பதிந்த பொலிவான வெ
றநிலைச்சுருளையுங் கொஞ்சந்திறந்த கட்பாவைகளையுந் தழுதழுத்துத் தடுமா
றிய லார்த்தைகளையும் உடையவளாய்ச் சுகவனநாதர் மலைச்சார்பிலே யசை
வின்றி தனது தேகத்தைமறந்து நின்றாள் எ-று. (உஉ.)

பிரபுடாவிப்பிரலத்தைக் கிலக்கியம்.

கவிக்கூற்று.

குறிவயினெய்தியங்கன்பனிலீமையிற்கூர்மயலை
யறிசகிமார்க்குஞ்சொலவில்லைத் தூதுமனுப்பவில்லை
மறிமருள் கண்ணிபுறம்பார்த்திடாதலர்வாளிபொரப்
பொறிமதனைப்பண்டெரித்தசுகவனர்ப்போற்றினளே.

(இ - ள்.) மாணுமயங்கத்தக்க பார்வைகளையுடைய வொருநாயகியான
வள் குறிப்பிட்டிருந்த இடத்திற்குப்போய் அங்கே நாயகனில்லாமையால்
உண்டாகிய விரகத்தைத் தனது மனதறிந்து 'சகிமார்களுக்குந் தெரிவிக்கவில்
லை, அந்நாயகனுக்குத் தூது மனுப்பவில்லை, பக்கமெங்கும் திரும்பிப்பாராதவ

ளாய் மன்மதபாணங்கள் வஞ்சித்தலாலே செல்வமிடந்து அந்த மன்மதனை முன்னுளிற் பெரிடியாக்கிய சுகவனநாதரைத் தியானித்துத் துதித்து நின் ருள் எ-து. (௨௩)

பரகீயாவிப்பிரலத்தைக் கிலக்கிடம்.

கவிக்கூற்று.

நாணாதியைக்கடந்துசர்ப்பத்தைநடுமிதித்
மாணவிருடுனையா கக்குறிவையின்வந்துமன்பற்
காணுமையால்விண்ணீடியைவெங்கூற்றின்கடாவொலையாப்
பேணுநின்றாள்சுகவனாவெற்பொருபெண்மெனேந்தே.

(இ - எ.) அந்தச்சுகவனநாதர் மலைச்சார்பிலொரு நாயகியானவள் வெ ட்கமென்னு நதியைக்கடந்து அல்லது வெட்கப்படாமல் இயல்பான நதியைக் கடந்து வழிநடுவே பாம்பைமிதித்து மாகுறிமையற்ற விருளே துணையாகக் கொண்டு குறித்தவிடத்திற்கு வந்தும் நாயகனைக் காணுமையினாலே மெகூர்ச் சனையை வெவ்விய யமனுடைய எருமைக்கடாவின சததமாகினைத்து வருந திரின்றாள் எ-து. (௨௪)

சாமானியாவிப்பிரலத்தைக்கிலக்கிடம்.

கவிக்கூற்று.

காமா துரானைவோரையுமெத்துங்கபடியிவ
ளேமாரினளொருதாதிசொல்லாடுவென்றிசைந்தபுதர்
தாமாவறியவண்டாம்விழிகாட்டித்தளிர்க்கைகொட்டிப்
பூமா முறுவல்சுகவனாவெற்பிற்புரிந்ததுவே.

(இ - எ.) காமவிருப்பின லெல்லோரையும் மோசஞ்செய்கின்ற வஞ்சகி யாகிய இந்தநாயகி யிப்போது ஒரு தாதிவார்த்தையினாலே மாறிப்போயின னென்று சுகவனநாதர் மலைச்சார்பில் அவளடைந்த புதர்வீடானது தாவியெ ழுந்த மாமரங்களறியும்படி வண்டிகளாகித் தண்களாகாட்டி தளிர்களை னுங் கைகளைக்கொட்டி மலர்களைன்னுஞ் சிரிப்பைச்செய்தது எ-து. (௨௫)

ச - வது மலர்முற்றும்.

கண்டிதாநாயகியினிலக்கணமும்

அவள்குணங்களும்.

அயல்வனிதைதனைப்புணர்ந்தவடையாளத்துடனுதயத்தனாகா டின்ற, நயபதியையிகழுணியுநாயகிகண்டிதைகுணங்களும்காலே, யி யல்பொருளிலுரைபகர்தலின்னலொடுதவித்திடு மூச்செறிதல்வாளா,

வயர்புதியசித்திரமொதறுதுதல்கண்ணீர்கொளல் முதலென்றுணர்த் தலாமே.

(இ - ள்.) கண்டிகையென்பவள வேதே யொரு நாயகியைக்கூடின அ டையாளங்களுடனே வுதயகாலத்தில் வராரின்ற (நலம்பொருந்திய) நாயக னை மிகவுங்கோபிக்கும் நாயகியேயாம். ஆராயுங்கால்வழங்கிய அருத்தமில் லாதவாத்தைசொல்லுதல், துன்பத்தோடுதவிக்கின்ற மூச்சுவிடுதல், உயர்ந் தபுதிய சித்திரத்தைப்போற சுமமாவிருத்தல், கண்ணீர்கொள்ளல் முதலான வை யநநாயகியின குணங்களென்று அறிவிக்கலாம் எ-று. (உசு)

முத்தாகண்டிதைக்கிலக்கியம்.

கவிக்கூற்று.

கலசக்குறிகடன்மார்பிடைத்தோன்றுவகாண்பளெனச் சலசக்கையாற்சொந்தநாயகன்றன்விழிதான்மறைக்கக் குலபத்தினிவினையாட்டிதுவென்றுளங்கொண்கின்றின்றுள் புலரிப்பொழுதிற்சுகவனநாதர்பொருப்பிடத்தே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதாமலைச்சார்பிலே, சொந்தநாயகன் உதயகாலத்தி ற்றனமாபிறேனதுங் கலசக்குறிகளை யவள்கண்டுகொள்வாளென்று தாம னாமலர்போனற கைகளால் நாயகியின்கண்களைப்பொத்த அந்தக்குலபத்தினி யிதுவுமொரு வினையாட்டென்று மனத்தினைத்துறினரூள் எ-று. (உ௭)

மத்தியாகண்டிதைக்கிலக்கியம்.

கவிக்கூற்று.

குதலையொருத்திசுகவனர்வெற்பிற்றன்கொண்கனெஞ்சி லிதரதனக்குறிகண்டெடுரொன்றுமியம்பிலன்பின் பதறியுயிர்த்திலன்பாணுவதயபருவமதில் வதனமிலக்குதலபோலக்கண்ணீர்வடித்தனளே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதர் மலைச்சார்பில் மழைச்சொற்சுனையுடைய வொ ருநாயகி தன்மணவாளன்மார்பில் வேதே தனக்குறியுண்டாயிருப்பதைக்கண் டி அவனுக்குரோக, வொருவார்த்தையுஞ்சொல்லிலன், பின் பட்டத்தினுலே பெருமூச்சுவிட்டிலன், சூரியனுதிக்குங்காலையிற் றனதுமுகத்தை விளக்குவது போலக் கண்ணீர்வடித்தாள் எ-று. (உ௮)

பிரபுடாகண்டிதைக் கிலக்கியம்.

கவிக்கூற்று.

அன்னியமான்முககுங்குமநெற்றியணிந்துதயந் துன்னியநாயகனைக்கண்டுயிர்ப்புவன்சொற்றவிரந்தோ மின்னிதுமங்குளமென்னச்சுகவனர்வெற்பிலவன் றன்னியலகாணசசுகிகைக்கண்ணுடையத்தந்தனளே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதர் மலைச்சார்பில் ஒருநாயகியானவள் தனது நாயகன் வேறொருத்தியினுடைய முடித்திலிருந்த குங்குமத்தைத் தனநெறியிலணிந்துகொண்டு உதயகாலத்தில் வரககண்டு பெருமூச்சு கடினவார்த்தை முதலானவைகளொன்று மில்லாதவளாய் இது மங்களகரமென்று நினைக்கும்படி அந்நாயகன் தனது தனமையைத்தானே காணச்சமீபத்திருந்த சகியின் கையிலுள்ள கண்ணாடியைவாங்கி யவனிடத்திற் கொடுத்தாள் எ-று. (௨௬)

பரகீபாகண்டிதைக் கிலக்கியம்.

கவிக்கூற்று.

மாற்றவடாயத்தணிதோய்கழுத்தொடுவா னுதயத்
தேற்றபதிவரக்கண்டயலோர்க்கஞ்சியேகடுஞ்சொற்
சாற்றலளாய்க்கட்புனலவிரற்கொண்டுபிற்சார்ந்தசுகி
மேற்றெளித்தரண்மெய்ச்சுகவனர்வெற்பொருமெல்லியலே.

(இ - ள்.) மெய்மைபொருந்திய சுகவனநாதர் மலைச்சார்பில் ஒரு நாயகியானவள் தனக்கேற்ற நாயகனை வேறொருத்தியினுடைய தாயததுச்சரம் அழுந்தின் கழுத்துடனே பெருமைதங்கிய வுதயகாலத்தில் வரககண்டு அயலோர்க்குப்பயந்தே கடினவார்த்தைகளொன்றுஞ் சொல்லாதவளாய்த் தனது கண்களிலுண்டாகிய நீரை விரலாலெடுத்துப் பககத்திலேயிருந்த சகியின்மேற்படும்படி தெளித்தாள் எ-று. (௩௦)

சாமானியாகண்டிதைக் கிலக்கியம்.

கவிக்கூற்று.

சீர்த்திகொங்கையுதயத்துன்மார்பிற்றெரியுதடா
பார்த்திடவேடிக்கையாயெனக்கீயந்தபணந்தவிரப்
பூர்த்தியுடன்பணியொன்றருளென்றொருபூவையன்ப
னேர்த்திருவாழிபறித்தாள்சுகவனர்நீணிலத்தே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதர் நெடியநாட்டின்கண் ஒருநாயகியானவள் பிரியனைநோக்கிச் சிறப்புப்பெற்ற தனக்குறிகள் இந்த வுதயகாலத்திலே யிதோவுனது மாபிற்றெரிகின்றன பாரடா வேடிக்கையாகப் பார்த்துப்போகலாமென்றெனக்கு முன்னே கொடுத்தபணத்தை யல்லாமலும் இப்போது மனப்பூர்த்தியுடனே ஓராபரணத்தை யெனக்குக்கொடி நீயென்று சொல்லிகொண்டு ஐந்த நாயகனுடைய பொலிவான வழகுதங்கிய மோதிரத்தைப் பறித்துக்கொண்டாள் எ-று. (௩௧)

இ - வது மலர் முற்றும்.

கலகாந்தரிதாநாயகியி னிலக்கணமும்

அவளகுணங்களும்.

அன்பனைவெஞ்சினத்தாலெண்ணுது நிந்தித்தவமானித்தகற்றிச்சென்ற, பின்புகுழைந்தாகுவிக்கும்பேதைகலகாந்தரிதைபெருமூச்சீடி வன்பிரமைபரிதாபம்தனவேதனையழுகைவகைக்காகாச்சொ [லோர். லென்பமுதலானவை மறழ்வள்குணங்களாக வெடுத்திசைப்பர் மே

(இ - ள்.) கலகாந்தரிதைமென்பவள் கோபத்தினாலே மதியாமற் றனது நாயகனைநிந்தித்து அவமானப்படுத்தி வெளியேதூரத்திவிட்டு அவன்போனதி னபின் மனசிரங்கி விசனப்படும நாயகியேயாம், பெருமூச்சு, வலியமயக்கம், பரிதாபம். விரகவேதனை, அழுகை, உபயோகமற்றவாரத்தை முதலானவைகள் இந்நாடகியின் குணங்களாக வெடுத்திசைசொல்லா முன்னோ டு. (ந.உ)

முத்தாகலகாந்தரிதைத் திலக்கியம்.

கவிகூற்றறு.

சினந்தேகுநாதன்பின்சென்றுபசாரஞ்செயாடனது மனந்தேர்ச்சிமுதலோர்க்குவெடகத்தினவ்வாறுசொலாள் நனந்தோய்சுகவனாநாடடிகள்லபொரக்கட்புனல் கொண் டனந்தாழ்சிறுநடைமின்படுகைக்கொளயர்நுவளே.

(இ - ள்.) அன்னமுந் கீழமைப்படுகின்ற சிறியநடையினையுடைய வொ ருநாயகியானவள் கோபித்துக்கொண்டு போகின்ற நாயகனுக்குப் பின்னே சென்று போகவேண்டாமென்று உபசாரமொன்றுஞ்செய்யமாட்டாள் வெட் கக்கினாலே தனது மனத்திந்த சகிமுதலானவர்களுக்கு அவ்வகையைத் தெ ரிவியாள், கனம்பொருந்திய சுகவனநாதாநாடடிகள் இளமையான தென்றலா னதுவீசி வாதிக்கக் கண்ணிலே நீர்பொருந்தப்பெற்று படுக்கைக்குள்ளே வரு ந்தி மெலிகுவள் டு. (ந.ந)

மத்தியாகலகாந்தரிதைக்கிலக்கியம்

கவிகூற்றறு.

இடர்ச்சிமார்க்குச்சொலாவிழற்றி நுவதில்லைசொல்ல மடநெடுவெட்கமவிடாதென்செயவோமெனவல்லவனற் றெடர்கலகஞ்சொலவன்னவாபாற்சென்றுஞ்சொல்கிலளா யுடனெதிர்சென்னிவீரத்தாள்சுகவனஞர்வஞ்சியே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதர்தலத்தி லொரு நாயகியானவள் நமதுமனவரு ததத்தைச் சுகிமார்களுக்கு நாம் சொல்லாவிட்டால் தீருவதில்லை, சொல்வதற் கோ அறியாமையையுடைய நெடிய வெட்கமானது நம்மைவிடமாட்டாது இ

தற்கென்னசெய்வோ மென்றொருவாறு துணிந்து தனது நாயகனொருடா
நத கலகத்தைத் தெரிவிப்பதற்கு அந்தச் சகிமாசனி—தலைவனும் ஒன்று
சொல்ல மனமில்லாசவளாய உடனே யவாசஞ்சூக்கு நேரோ தலையவனைத்து
நின்றான் என்று. (௩௪)

பிரபுடாகலக ரசநித கககலககியம்.

கவிச்சுற்று.

வாதுகதிங்கேவமடடி வாபேதுணிந்தனைவாளவழிகா
ளேதுகசெருகோனமுனசிவநகீரகைகாளவினாந்தேனகலக
நீதித்தப்பாகவீளைதநீரநனநீனாநினைகுவரோ
சோதிசசுகவனாநாடடெனொருகுயிலசோந்தனளே

(இ-ள்) ஒருநாயகியானவள அறியாமையையுடைய எனவாயே இந்
கென வாதுபேச நீதுணிந்தாய், வாளபேரனற கணகள்ள நீநகள என நாயக
னுக்கெதிரே யேதுசுக்குசுவாதீரகள, எககளை நீநகளன கீரமப்பிசகாவிரா
நது கலகத்தைத்தீர்த்தீரகள, மூடாகள நனமையை நினைத்து அறிவார்களோ
ஞானப்பிரகாசத்தையுடைய சுகவனநாதா நாட்டினிடத்தென உசொல்லி விச
னத்தாறசோரந்தான் என்று. (௩௫)

பரகீயாகலகாரநநிதைககலககியம்.

தலைவ்சொல்லியது.

தயிரியபநதயம்போயிறறனறேவெடகஞ்சாயநததுறேரோ
செயிரொழநொந்தனர்வாயககாலகளானதிறாநதிக
ஞயிரினுமன்பனைப்போபோவென்றேனசினநதுள்ளதன்றே
பயிலவீதியின்பயனயாககுஞ்சுகவனாபாரிடத்தே

(இ-ள்) தயிரிய பநதயங்கெல்லாம் அன்றேபோயின. வெட்கமும் அ
வவாதேபோயிறு; உறவினரெல்லாம் குற்றமுடையவர்களாய் நொந்தார்கள்,
அலைகளையுடைய நதிகளெல்லாம் வாயககாலகளாயின நாளங்நன நடந்தும்
இப்போது எனனுயிரினும்பிரியமுடைய என்னுயர்களைத் திரிணீகரித்தபோபோ
வென்று துரத்தினேன சுகவனநாதாநாட்டில யாருக்கும்பொருந்திய விதப்
பயன உண்மையானதன்றே என்று. (௩௬)

சாமானியாகலகாரநநிதைககலககியம்.

தலைவ்சொல்லியது.

உயாபொறகுவிபலதநதுஞ்சுகவனஞரிலென்பாற
றபவுற்றுசசம்பளமில்லாமறசேவகத்தன்மைசெய்த
நயசித்தசன்பிழையொன்றேன்பொருதினதுநானசின்மதேன
வயதுசசிழிககிகடகைப்பாபிடரிமதியுணமையே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதர் தலசதில் யாநக பலசொர்னத்துவியல்களை யெனக்குக்கொடுத்தும் எனமேற பகூயித்ருந்து சமபளயிலலமலே சேவகத்தன்மைசெய்துகொண்டு இதுவகாவந்த நயம்பெருந்ஞய மனமதனான அந்தநாயகனுடைய வொருதப்பித்ததைப் பொறுத்துக்கொள்ளாமல் ஏனவனையின்று நான்கொபிகதேன அயயோ வயதுசசிறிக்களுக்கப் பிடரிமேற புத்தியென்ப தசுத்தியமே.

(நா)

க - வது மலர் முற்றும.

புரோடிதபதிசாரா கிடிலக்கணமும்

அவளகுண நகளும.

தனதுநகர்விடுத்தும்றுதலத்தினிற்சென்றுறைந்தசொந்தத்தலைவன்நனை, மனதுதனிநினைத்துருநிமழைமுதிலகாணமயிலபோல் வருந்தாரின்ற, வனநிகருநடையுடையவரிவை புரோடிதபதிகையவத்தைபத்தும, பனகபணகடிதடவபபைந்தொடிதன் குணங்களைபபகரலாமே.

(இ - ள்.) புரோடிதபதிகை யெனபவன தனது நகரத்தைவிட்டுப் புறப்பட்டிடுபேர்ய் மறுதேபத்தலிருக்கின்ற சொந்தநாயகனை மனதிலே நினைத்துருகி (மழைமேகத்தைக்காணாத மயிலேபோல) வருத்தபடுகின்ற (அன்னம்போலு நடையினையுடைய) நாயகியேயாம், தசாவததைச்சுநம் (சாப்பபடைத்தையொத்த வலகுலையும் பசியவனைகளையுமுடைய) அநநாயகியின் குணங்களைனு சொல்லலாம் எ-று.

(நா)

முத்தாபுரோடிதபதிகைக்கிலக்கியம்.

கவிகசுறறு.

அல்லல்கடிகட்டுணர்த்தாள்பைமபாசியணையடுத்து மெல்லவதிற்றாயிலாள்வெள்கிக்கட்புனல்விஞ்சவீடாள் சொல்லமிடிறுக்காள்பதருளிச்சுகவனநார் வல்லவியெண்ணத்தைமன்மதனேயறிவான்மதித்தே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதர் நகரி லொருநாயகியானவள், தனது மனவருத்தத்தைச் சகிகளுக்குத் தெரிவியாள், பசிய நீர்ப்பாசியாற்செய்துயணத்தை யடுத்தும் வெட்கத்தால் லித படுத்தறங்காள், கண்ணீராய்தசரிக்க வெளியிலிடாள், வார்த்தைபேசுவதிற் றெண்ணடைய யிறுக்கிக்கொள்ளாள், பதற மாட்டாள், இவளெண்ணத்தை மன்மதனே மதித்தறிவான எ-று.

(நா)

மத்தியாபுரோடிதபதிகைக்கிலக்கியம்.

தலைவிசகியைவினாவுதல்.

பண்டுளவேயிவ்வளையனாநூண்கலைபார்க்கினிசை
வண்டுழல்வேனிலிலவேறுகத்தோன்றியவாநென்னசொல்
விண்டுவனங்கும்சுகவனநாயகர்வெற்பின்பிசைச்
செண்டுவருந்தத்திரண்டெழுபூண்முலைதேன்மொழியே.

(இ - ள்.) திருமால் பணியாநின்ற சுகவனநாதர் மலையினமேற புட்பச்
செண்டுகளுந் தோற்று வருந்தமபடி திரணபிலுளாங்க ஆபரணங்கனையனரிந்
த முலைகளையுந், தேனைநிகர்த்த சொற்களையுமுடைய சகியே, இந்த வளைகளும்
அனாநூணுந் துகிலும் முன்னிருந்தவைகளே, பார்க்குமிடத்துக கிதங்களைப்
பாடுகின்ற வண்டுகள் சுழன்றுலாவும் வசந்தகாலத்தில இவைகளை வேறுகத்
தோற்றிய காரணமென்னசொல் ள-று. (௪0)

பிரபுடாபுரோடிதபதிகைக்கிலக்கியம்.

கவிக்கூற்று.

முத்தாரமுமனாநூணுங்கமலமுகிழ்வடமும்
பத்தாநடந்தவன்றேபினனடந்தனபாசிபந்து
சத்தாமுயிருளதோவிலதோவெனத்தான்றிய
வித்தாரிமுன்கைசுகவனர்வெற்பிலவினாந்துறதே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதர் மலைச்சார்பி லொருநாயகியின் முத்தாரங்களும்
அனாநூணுந் தாமனாயரும்பின் சரங்களுந் தனதுநாயகன் ஊர்ப்பயணம்புற
ப்பட்ட வபபோதே அவனபின்னேபோய்விட்டன இப்போது இவளுக்குச்சத்
தாகிய பிராணனிருக்கின்றதோ விலலையோவெனது நாடிப் பார்த்ததறியுமபொ
ருட்டு வேகமாக பாசிபந்தானது விரப்பன்னியாகிய அவள முன்கையை யடை
ந்தது ள-று. (௪௧)

பரகியாபுரோடிதபதிகைக்கிலக்கியம்.

கவிக்கூற்று.

அம்மாமில்லகம்புயப்பூவைப்பார்ப்பளதுதொடா
னெம்மாயமோவென்றிரங்குநங்கைக்குமெதிர்புகலாள்
விம்மாவிஞானயர்சொற்குமனத்துள்விடைகொடுப்பள்
சும்மாசுகவனார்நாட்டுபிர்க்காள்வஞ்சிசோர்ந்தஞ்சியே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதர்நாட்டில் வஞ்சனைமிருந்த வொருநாயகியானவ
ள் தனது அழகிய மாமியாள் கொண்டுவிந்துகொடுத்த தாமரைப்பூவைக்கண்
னுந் பார்ப்பனையல்லது கையாற் றொடமாட்டாள், இவளுக் கென்ன மாயா

வஸ்தையோ வந்துளதென்று விசனப்படுகின்ற நங்கைக்கெதிர் மொழியொன்
றுஞ்சொல்லாள், வீமம்ச்சகிமார்க்களவாரததைக்கு மனத்தினுள்ளே விடைகொ
டுப்பள், சுமமாவருந்தி அன்னியாகுபுப் பயந்து பெருமூச்சு விடாதிருப்
பள் எ-று. (சஉ)

சாமானியாபுரோடிதபதிகைக்கிலக்கியம்

கவிக்கூற்று.

அன்பு நம்மீதிலுடையாளிவளென்றறிந்துநண்பன்
பின்புதனங்களனந்தமுதவப்பெறுவதெண்ணித
தென்புயாகண்ணின் மிளகுராததிட்டுசசிமிட்டிநின்று
மென்புனல்காட்டுந்தெருவிற்ககவனார்வெற்பொர்மின்னே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதர் மலைச்சார்பில ஒருநாயகிடானவள நம்மீது அ
திக பிரியமுடையவ ளிவளென்று தெரிந்து நாயகனுனவன பின்னநேகபண
ங்கள் சொண்புவந்துகொடுக்கத் தான் பெற்றுக்கொள்ளலாமென்று நினைத்து
த் தென்புபொருந்திய தனது கண்ணில் மிளகையுரைத்துததடவித் தெருவிலே
நின்று சிமிட்டி மெல்லியநீரை உண்டாக்கிக்காட்டுவள எ-று. (சஉ)

எ-வது மலர்முற்றும்.

அபிசாரிகாநாயகியினிலக்கணமும்,

அவள்குணங்களும்.

தனைத்தலைவனனுசரிக்கத்தானவனையனுசரிக்கத்தகுந்தசெய்வா
ணினைத்தவபிசாரிகையந்நேரங்கட்கேற்றவணிநிறைத்தல்சங்கை
கனத்தமகிவலிகபடமரியவினைமுயற்சியைந்தக்கன்னிபண்பா
மனத்தைநிகர்சுவீயைபரகியையபிசாரிகைக்கற்றமொன்றே.

(இ - ள்.) (மதித்த) அபிசாரிகையெனபவள் நாயகன் றன்னை யனுசரிக்க
வாவது, தான் அவனை யனுசரிக்கவாவது, தகுந்தவைகளைச்செய்யும் நாயகியே
யாம். அவ்வவ் வேளைக்கேற்ற வாபரணங்களை நிறையத்தரித்தலு; சந்தேக
ம் (கனத்த) புத்தி, வல்லமை, கபடம், அசாத்திய காரியமுயற்சி, இரத வைந்
தும் அந்நாயகியின் குணங்களாகும் (அன்னமபோன்ற) சவீயாபிசாரிகைக்கு
ம், பரவீயாபிசாரிகைக்குஞ் சமயமொன்றே எ-று. (சச)

முத்தாபி சாரிகைக் கிலக்கியம்.

தலைவிக்குச் சகிசொல்லியது.

மேககணிதன்பயணிமித்தம்விளக்கமின்னாந்
தோகையிருமிறந்தாள்சுவர்க்கோழிசுபமொலித்த
நாகரிகிக்குஞ்சஞ்செலற்கீதுநலசமயம்
வாகர்சுகவனார்வெற்பணங்கேயெழுவாய்மகிழ்ந்தே.

(இ - ள்.) அழகுற சிறந்தவராகிய சுகவனநாதர் மலேச்சார்பில வசிக்ருங் கன்னிகையே! மேகமென்னுங் கணிதவான்பயணத்திறகுரிய நிமித்தத்தை விளங்கக்காட்டினன்; மின்னலென்னுஞ் சகி யுருளையோடும்படி விலக்கினன்; சுவர்க்கோழிகள் சுபமாக வொலித்தன; நாசரிசமான புதாவீட்டிறகுப்புறப்பட விதுவே நல்லசமையம ஆசலால், நீ மனமந்முநதெழுவாய எ-று. (சுரு)

மத்தியாபிசாரிகைக் கிலக்கியம்.

தலைவன தலைவியொடு சொல்லியது.

நாகமிதித்துவருவாயென்பொற்புயநண்ணவொவ்வாய்
மேகவிடிக்ருமங்கஞ்சாயிங்கென்சொலவெறுத்து முக
கோகனகத்தைத்திருபுபுவையென்செய்குவதிதற்கு
மாகர்துதிக்குஞ்சுகவனநாதர்வனாமயிலே.

(இ - ள்.) தேவாகள புழாநின்ற சுகவனநாதர் மலேச்சார்பில வசிக்ருமயிலே நீ வழியிலே சர்ப்பங்களை யு மீத்தவருவாய், எனது புயங்களிற பொருந்தச் சம்மதிகமாட்டாய், மேககாச்சனைக்கு மங்கே பயப்படாய, இங்கே யென மிருதுவசனங்களை வெறுத்து உனது தாமமாமலர்போனற முகத்தைத் திருபிக்கொள்வாய், நானிதற்கெனசெயவது எ-று. (சுக)

பிரபுடாபிசாரிகைக்கிலக்கியம்.

கவிகூற்று.

தனபாரநின்னிடையாங்காதிருளிற்றளிரடியா
லனமேயெவ்வாறுசெல்வாயென்றபாங்கியையாயிழைபார்த்
தெனதாமனோரதமுங்காமபாகனுமிங்கிருக்கப்
பினனோதுதாழ்வுசுகவனநாட்டெனப்பேசினனே.

(இ - ள்.) அனனம்போலவளே முலைகளாகிய பெரியபாரத்தை உனது சிற்றிடை பொறுக்கமாட்டாது, அன்றியும் இந்தக் கடினவிருளிலே தளிர்போல் மிருதுவாகிய பாதங்களைக்கொண்டெப்படி நீ நடந்துசெல்வாய் என்ற சகியை அநத நாயகினோக்கி யென்னுடைய மனமாகிய தேரும், மனமதனுசிய சாரதியு மிங்கேயெனக்கு அமைந்திருக்கச் சுகவனநாதரநாட்டிற பின்பென குறைவென்று சொல்லினான் எ-று. (சுக)

பரகியாபிசாரிகைக் கிலக்கியம்.

கவிகூற்று.

இரவையுடையுலேகதிர்வல்லிருளேயொளிரெவங்
கரவாகியவழியேமார்க்கங்காடுகளேபடுக்கை
தரநீலமெத்தையுடைமுந்தியேயெனத்தான்நிரிவள்
வீரகாணலத்தினொருத்திசுகவனநாதர்வெற்பிடத்தே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதா வரைக்கண ஒருநாயகி தனது விரகாக்கினியினு
லே இராத்நியே பகல், மேகமே சூரியன், வலியவிருளே பிரகாசம், வெவ்
வியதிரும்பிவழியே நல்லவழி, காடுகளே பதிக்கவீழ், சேலை முன்றலையே
பசுவமான நீலேற்பல மலர்ணையெனுமபடி தான சஞ்சரிப்பள் ஏ-று. (1)

சாமானியாபிசாரிகைக்கிலக்கியம்.

கவிசுகூற்று.

பரிபுரமாடவளைகளபண்பாடப்பணைத்தமுலை
சரிசரியென்று குலுங்கவுலலாசத்தனிநடைபெற்
றுரியபொன்னுசைபிடித்துநதநண்பனுறையுள்வந்தா
ளரியசுகவனாவெற்பிலொருத்தியனநிகாத்தே.

(இ - ள்.) அருமையான சுகவனநாதா வரைக்கண ஒருநாயகி பாச்சிலை
மபுகள் சுலகலெனறுவாடி, வளைகள் அதற்குத்தக்க பண்களைப் பாடுவனபோ
லொலிக்கவும் பருத்தமுலைகள் இவ்விரண்டுஞ் சரிசரியென்று மகிழ்வனபோ
ற பூரித்துக்குலுங்கவும், உல்லாசமாய் ஒப்பற்ற நடைபை யுடையவளாய்ப்
பொருளாசை பின்னெறின்று தனனைப்பிடித்தது தள்ளிவிட நாயகனிக்குமி
டத்தைத்தேடி யனனம்போல வந்தனள் ஏ-று. (சுக)

சந்திரிகாபிசாரிகைக்கிலக்கியம்

கவிக்கூற்று -

சுலைமதிதோன்றியபோதினிற்றாணுங்குலைமதிபெற்
றிலைதிகழ்ப்புணிவளன்பனிநுககுமிடங்குறித்து
மலைமுலையேநதிநெடுமாலெனுமபடிவந்தனளா
லலைநதிக்குடுஞ்சுகவனநாதரணிலெற்பினை

(இ - ள்.) சுலைகளோடுகூடிய சுகநாததியைத்தரித்த சுகவனநாதரது அ
ழகியவரைக்கண இலைவடிவாகப் பிரகாசிக்கும் ஆபரணத்தையணிந்த வெரு
நாயகியானவள சுலைகளையுடைய சந்திரனுதித்த சமயத்திலே தானும் சின்ன
பின்னமாகக்கலைந்த அறிவையுடையவளாய்க் கோவாததனமலையை முலை
நிலமாகிய ஆயாபாடிவிற குடைபோலெடுத்தாநின்ற திருமா லுக்கொப்பாக அ
லங்கரித்த முலைகளைத்தாங்கி யிவள்கொண்டது நெடியவிரகமென்று எவரும்
நினைக்கும்படி நாயகனிக்குமிடத்தைத் தேடிவந்தாள் ஏ-று. (ரு0)

திவாபிசாரிகைக்கிலக்கியம்.

கவிக்கூற்று.

பதியரசன்சொற்பாடிககேவிழாவணிபார்த்துவா
விதிமுறையாருஞ்செலும்போதுதாமும்வினாந்துடன்போ
யதிகவலுவென்றுபபதுபோற்பின்னின்றானரோர்
மதிமுகமா னும்புமா னுஞ்சுகவனர்மண்டலத்துே

(இ - ள்.) சுசுவனநாதர்நாட்டிற் பட்டினத்திராசன் கட்டளைப்படிக்கே திருவிழாப்பார்த்த வருவதற்கு கிரமமா யனைவரும் செல்கின்றபோது தாங்களும் அவர்களுடனே வினாவாகப்போய் இடையேயதிகமானசோலியேதோ தமக்கிருப்பதபோற் பினனிட்டுநின்று சந்திரனையொத்த முகத்தையுடைய வொருநாயகியும் நாயகனும் கலந்து விளையாடினார்கள் எ-று. (௫௧)

நாயகிகளின்விரிதொகை.

முதல்வகுத்தநாயகிகள்பதின றுவருந்திறத்தான்முறையேறிந்த விதமிழ்த்தவெண்மர்களாய்ள்ளங்குவரவ்வாறு தொகைவிரிகுங்கர்லே யிதமிழ்த்ததூற்றி ருபத்தெண்மருததமா திருணவியைபாலன்னே ருத்திசுற்றுமுலகின்முன்னுற்றெண்பத்துநாலவர்களாயோங்குவாரோ

(இ - ள்.) முகற்குச்சத்தில் வகுத்தப்போந்த பதினாவகை நாயகிகளும் தனித்தனி ததகம் ஏதக்களாற கிரமப்படியிவ்விதமாக இரதச்சுச்சத்தில மைந்தசுவாதீனபதிசாதி அட்டநாயகிகளாயப்பிரகாசிப்பா, அவ்வாறேதொகையையிரிகுங்கால் (இனிமையிசுந்த) நூற்றிருபத்தெட்டு நாயகிகளாவர், அவர்கள் உத்தமாதிருணசம்பந்தததால் (கடல்குழந்தபூமியினகண்) முந்நூற்றெண்பத்துநான்கு நாயகிகளா யுயாவார்கள் எ-று. (௫௨)

இதவமுது.

இத்தகையிரிந்திவ்வியாதிபேதத்தாலாசிரத்துநூற்றைம், பத்திருவராஞ்சாதிபேதத்தாற்கணக்கிடிற்றபலராய்நிற்ப, ரத்தகையசுவாதீனபதிகாதிபேதமுததைக்கமையாவேனு, முத்தமமுன்னுலுளவென்னுணாத்துமென்பர்சிலரதுகொண்டிணர்த்தாமன்றே.

(இ - ள்.) இத்தனமையையுடைய முந்நூற்றெண்பத்து நான்குநாயகிகளும்; இன்னந் திவ்வியாதிபேதததால் ஆயிரத்து நூற்றைம்பத்திரண்டு நாயகிகளாவர், சாதிரேதத்தாற கணக்கிடப்புகின் அநேகராயநிற்பர், (அந்தபெருமைதங்கிய) சுவாதீனபதி காதிபேதங்கள் முததைக்குப் பொருந்தமாட்டாது களென்னினுஞ் சிலகிரந்தகர்த்தாகள் (நன்மையினை யுடைய) முன்னுல அப்பேதங்கள் முததைக்கும்பொருந்தமென்று அறிவிக்குமென்பா, ஆதலால் அவவுறுதிகொண்டு நாமும் அவ்வாறேசொல்லினும் எ-று. (௫௩)

அ-வது மலர்முற்றும்.

இன்னுஞ்சிலநாயகிகள்வருமாறு.

இன்னவிதநாயகிகளெவரினுஞ்சம்பந்த மொன்றுமில்ராயின்னும, பன்னிரியபிரவச்சற்பதிகையெனுஞ்சமாகச் சற்பதிகையென்றும, வன்னமுலேநாயகிகண்மற்றிருவருளொன்பர்வடநூல்வல்லோ, ரன்னவர்தமிலக்கணமுமமைகுணமுமினிவிவரித்தறைதுமாதோ.

(இ - ள்.) இரதவிசமாகவழங்கிய பலநாயகிகளினுஞ் சம்பந்தமொன்று மில்லாதவர்களாட்ச் (சொல்லுதற் றரிய) பிரவச்சற்பதிகையேன்றுஞ் சமாகச் சற்பதிகையென்றும் (அலங்கரிக்கின்ற முலைகளையுடைய) நாயகிகள் மற்று மிருவர்களுண்டென்று வடநூலாசிரியர் சொல்லுவா; அந்நாயகிகளினிலக்க ணமும் அவர்க்கமைந்தகுணமும் இனி விவரித்துச்சொல்வோம் எ-று.

இப்பெயர்களை வடநூலார், ப்ரவச்சற்பதிகா, சமாகச்சற்பதிகாவெ ன்பர். (௫௪)

பிரவச்சற்பதிகாநாயகியினிலக்கணமும்,

அவள்குணங்களும்.

அங்கணத்திலுர்ப்பயணமதுசெயநிசசயித்தபதி யணங்கேநீங்கா ப், பக்கமுற்றபிரவச்சற்பதிகைமனத்துயர்மருண்டபார்வைதாப, மிக் கமித்தமூர்ச்சைபெரு மூச்சுமிடறிறுகியசொலவெள்ளம்போலு, மை க்கயற்கண்ணீர்பயணத்தடைக்குறியின் னனவவள்பால்வருப்பண்பாமே

(இ - ள்.) (நீங்காப்பிரியம்பொருந்திய) பிரவச்சற்பதிகை யென்பவள் அந்தக்ஷணத்திலே ஊர்ப்பயணஞ்செய்ய நிச்சயித்தபுருடனையுடைய நாயகி யேயாம், மனவருத்தமும், மருண்டபார்வையும், தாபமும், மிகவுண்டாகிய மூர்ச்சையும், பெருமூச்சும், தொண்டையிறுகியசொல்லும், (மையெழுதிய கெண்டையொத்த) கண்களில் வெள்ளம்போலோமிகின்றநீரும், பயணத்த டைக்குறியு முதலானவை அந்நாயகியினிடத்து வருங்குணங்களாம். (௫௫)

முத்தாபிரவச்சற்பதிகைக் கிலக்கியம்.

கவிக்கூற்று.

தலைவன்பயணஞ்சொலவுடனேயுட்டளர்வினளா யலைமென்கொடிமுகம்பாதிவளைக்கவதுதெரிந்து நிலையங்கவன்பிரியாதச்சுவனார்நீள்வலாமின் முலையொன்றிடக்குயிலபோற்சகிகாவின்முழங்கினளே.

(இ - ள்.) நாயகன் றனது பயணத்தைத்தெரிவித்தவுடனே மனவருத்த முடையவளாய அலைகின்ற மெல்லிய கொடிபோலும் நாயகியானவள் தன்மு கத்தைப் பாதிவளைக்கச் சகியதை யறிந்து நிலைமையையுடைய வந்நாயகன் பிரியாதவனாகி சுகவுணநாதரது நெடியவரைக்கண் அந்தநாயகியின் முலைகளி ல் ஆலிங்கனஞ்செய்து கொள்ளும்படி சோலையிற்போய் நின்று ருயில்போற் சத்தித்தனள் எ-று. (௫௬)

அத்தியாபிரவச்சற்பதிக்கை கிலக்கியம்.

கவிக் கூற்று.

அயல்போவதனை சுகவனார் வெற்பனடித்துணர்த்தக்
கயலேர்விழிப்புனல்காட்டாடடைச்சொற்களைப்புகலா
ளியல்பா முயிர்ப்புங்கொளாட் ன்றலையெழுத்திதெனுமச
செயல்போலநெற்றியைத்தொட்டாளடிக்கடி சேயிழையே.

(இ-ள்.) சுகவனநாதர் மலைச்சார்பிற நன்னு நாயகன் மறுதேசத்திற்குப்
புறப்படுஞ்செய்தியைத் தன்னிடத்தல் அடித்தறிவிக்க, அப்போது கெண்டை
மீன்போ லழகியகண்களிலே நீகாவடியாள, தடைச சொற்களொன்றுஞ் சொ
ல்லாள், இயல்பாகிய நெடுமூச்சும விடாள், தன் றலையெழுத்திதெனென்று கா
ட்டும் அச்செய்கைபோல் அடிக்கடி அநநாயகி தன்னு நெற்றியைத்தொட்
டாள் எ-று.

(ரு௭)

பிரபுடாபிரவச்சற்பதிக்கை கிலக்கியம்.

கவிக் கூற்று.

பயணசித்தத்தையன்பன் சொலவெள்ளிலைபாருநலகித்
தயவிருக்கடமுறா றும்போய்வருகதடமபுயவெள்ள
னியல்கபச்செய்தியினிக்கேட்பையிவ்வளவேயெனநன்
னயனுறத்தானறிவித்தாள் சுகவனார் நாட்டணங்கே.

(இ - ள்.) நாயகன் தான் பயணித்ததாய்நுப்பத்தை சொல்லியமாதிரி
த்தில் அவன்கையில் வெற்றிலைபாக்குக்கொடுத்த உமக்கெனமே லெப்போது
ந் தயவிருக்கட்டும், போய்வாரும் விசாலித புயங்குளையுடையவனே, யென
து நடக்குஞ் சபச்செய்தியை யினிக்கேட்பாய், இவ்வாடுவதானென்று சுகவ
னநாதர் நாட்டினகண அநநாயகி நல்ல மகிழ்ச்சிபொருட்தத் தெரிவித்தாள்
எ-று.

(ரு௮)

பாகியாபிரவச்சற்பதிக்கை கிலக்கியம்.

தலைவிதலைவொடு சொல்லியது.

மாமணக்கேள்வற்றும்பாக்கினெனததைமாமனுக்கு
நாமமிட்டேனெறிகெட்டேனுநீமபிநான்பயண
நீமதித்தாய்விடுமாவூழ்கவனார் நீள்வனாயோய
காமவெப்பூடுவிழற்குமிந்தக்கசட்டுடற்கே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதர் நெடியமலைகண வசிக்குமனபனே ! உனையே
சதமாகநம்பி யெனது சொந்தக்கணவனை நான் ஒருதரும்பாகப்பாவித்தேன்,
அத்தைக்கும் மாமனுக்கும் நாமம்போட்டேன், கிரமங்களையும் விட்டேன், இ

பபடியிருக்க நீ ஊர்ப்பயணஞ்செய்யத் துணிந்தாய், ஊழ்வினைவிடுமா, இந்த பபாலியினுடைய குற்றமான வுடம்புக்குக் காமாக்கினி ஷெப்பத்தில வீழ்வது தகும ஂ-று. (ருக)

சாமானி பாபிரவச்சற்பதிகைக் கிலக்கியம்.

கவிக் கூற்று.

அகல்வேனென்றன்பன் சொலநாதவென்மெய்யதன்முனெய்த்து
மிகவேலானைகநமுஷினபாபின்விரலனியும்
புகலாமிதினென்றவன்மோதிரத்தையப்போதுமெத்திக்
ககநேருநோககிககவனர்வெற்பிற்கவந்தனளே.

(இ - ள்.) சுகவனராதர் மலைச்சாரி பரணங்களைநிகர்த்த கண்களையுடைய வொருநாயகிபானவா தனதுபிரியன் வேறே ஊர்க்குப் புறப்படுவேன் என்றுசொல்ல வேபிராணநாகா அகதமுன என்று சரீரமெல்லா மிளைத் துமிகவுந் சுகவனை நமுவப்போன இசாபாருளது மோதிரமும் இதிற்புகுவாகுமென்று அப்போதும் அவனகைமோதிரத்தை யெத்திப்படுகதுக்கொண்டாள் ஂ-று. (சுடு)

க வது - மலர் முற்றும்.

சமாகச்சற்பதிகாநாயகிய் னில்சகணமும்

அவரானுணங்குளம்.

பகிமறுதேசத்திருநதுவரககண்டாள்சமாகச்சற்பதிகையாமத்
தநியெழ்பேருவகைபுளகதிரசயநோககொடுவிரகசாங்குமூர
லகிவிதமாமுனனுபாராட்டனமுகமலாசசியொன் றுமறிவுறமை
யெதிராதருமானந்தவிழிப்புனலுறிபபுமுடிதன்முதலிவன்பண்பாமே.

(இ - ள்.) சமாகச்சற்பதிகையெனபவள தனது பதிதேச சஞ்சாரத்திலிருந்து வரககாணு நாயகியேயாம். அப்போதேயுண்டாகிய பெரிமமகிழ்ச்சியும், புளகாங்கிதமும், அதிசயமான பாவையும், விரகஞ்சார்த்தப்படுதலும், புளகிரிப்பும், வேடிக்கையாக முந்திய சமாசாரங்களைப் பேசிப்பாராட்டுதலும், முகமலாதலும், னெறுமறியாற்றுதலும், தோனறுகின்ற ஆனந்தபாஷ்பமும், குறிப்புகிறவேறுதலும், முதலானவை யிந்தநாயகியின் குணங்களாம் ஂ-று. (சுக)

முததாசமாகச்சற்பதிகைக் கிலக்கியம்.

கவிக் கூற்று.

இத்தனைநாட்சென்றும்வாராததென்னின்னமென்றிரங்கு
மததகியன்பன்புகமுலைவோர்வையடியலம்புஞ்
சுததநன்னீரொனத்தந்தூகைவெண்ணினரினாச்சித்
துத்தமிசேக்கைசுகவனர்வெறபிடத்துற்றனளே.

(இ - ள்.) இவ்வளவு நாளாகியும் இன்னம் வராமலிருப்ப தென்னவென்று வருந்தும் அந்தச்சமயத்திலே நாயகன் வரக்கண்டு தனது தனங்களிலுண்டாகிய வேர்வையை யவனுக்குக் கால்கழுவும் சுத்தமான நல்லநீராகக்கொடுத்து சிரிப்பாகிய வெள்ளியபூட்டங்களால் அவனை யரிச்சித்து சுகவனநாதர் வரைக்கண் அந்தவுத்தம குணததையுடையநாயகி படுக்கைவிட்டைச் சேர்ந்தாள் ஏ-று. (௬௨)

மத்தியாசமாகச்சற்பதிகைக் கிலக்கியம்.

கவிக்கூற்று.

தூரத்திருந்துபதிவரக்கண்டன்புதுண்டவண்மிச்
சேரத்துணிவளிற்றேககத்துடிப்படிருந்திரண்டு
நேரொத்ததாலசையத்தெரியாதுநிறம்புனைசிங்
காரப்பொற்பாவைநிகர்த்தாள்சுகவனர்கானமின்னே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதர் புகழாகிய கீதத்தையுடைய பொருநாயகியானவள் தனது கணவன் நூராதேசத்திலிருந்து வரக்கண்டு மனததின அனபானது தூண்டிதலால் அவனையடுத்தத் தழுவுதற்குத் துணிவாள படுக்கைவிட்டிற்செல்லப் பதறுவாள் திருந்திய இவ்விரண்டெண்ணங்களுஞ் சமமாயிருந்ததால் ஒன்றுஞ் செய்வதற்கிடமின்றி அசையவுநதெரியாதவளாய் நிறத்தைத் தரித்த அலங்காரமான சொரண்பாவையை நிகர்த்துநின்றாள் ஏ-று. (௬௩)

பிரபுடாசமாகச்சற்பதிகைக்கிலக்கியம்

வினாவிடை.

தனமிசைபொற்புங்கணின்மருணைக்கமுஞ்சாயமிதழ்
துனநகையும்பெறநேர்பதிதந்ததெனசொல்லதுகே
ளனநடைகள்ளைமொழியமபுயமதிக்கானமென்மை
யினிமைமணந்தண்சுகவனர்வெற்பிறையிந்தனனே.

(இ - ள்.) ஓநாயகியே உனதுமுலைகளிற் பொலிவுங் கண்களில் மருண்ட பார்வையும் அதரத்திற் சாயமுண்டாகும்படி சிரிப்பும் நீபெறுவதற்கு இப்போது வந்தநாயகன் உனக்கென்னதந்தான் சொல் ஓசுகியே அன்னநடக்கு மென்மையும் கிளிவார்த்தைக் கினிமையும் தாமமாமலருக்கு வாசமுஞ்சந்திரனுக்குக் குளிர்ச்சியும் சுகவனநாதர்வரைக்கண் அந்தநாயகன்கொடுத்தான்.

பரகியாசமாகச்சற்பதிகைக்கிலக்கியம்.

கவிக்கூற்று.

வருதலைவன்றெருவூடேகத்தன்மனைவாய்க்கதவி
னருகினில்வந்தொஞ்சரித்தங்குளார்சொற்காடாதசொல்லி
வெருவறநோக்கிவிரகக்கனலினைவேர்வையெனு
மொருகடலாலவித்திட்டாள்சுகவனஞர்வஞ்சியே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதர் தலத்தில் ஒருநாயகியானவள் தேச சஞ்சாரத் திலிருந்துவந்தநாயகன் வீதியினுமிபோகத் தனது வீட்டுக்கூவின் சமீபத்தில் வந்து அக்கதவை யொஞ்சரித்திருந்து அங்கேயுள்ளவர்கள் வார்த்தைசொல் கெவ்வளவுஞ் சம்பந்தமில்லாத பிரதியுத்தரங்களைச் சொல்லிக்கொண்டு அந் தநாயகனைப் பயந்திரும்படிபார்த்தத் தான்கொண்ட விரகாக்கினியை வேர் வையாகிய ஒருசமுத்திரத்தினால் அவித்தாள் எ-று. (௬௫)

சாமானியாசமாகச்சற்பதிக்கக்கலக்கியம்.

கவிக்கூற்று.

வந்திடுநேயனெதிர்போய்மெய்போற்கண்மழைபொழியத்
தந்திரமாயழைத்துள்ளாக்கிமெத்தைதனிவீருத்திப்
புந்திமகிழும்படிசெய்துமெள்ளப்பொருண்முடிப்பைச்
சிந்திவிடாதுவைக்கொண்டாள்சுகவனர்சேலமின்னே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதர் சேலமானகரி லோர்நாயகி தேசசஞ்சாரஞ்செய் துவந்த தலைவனுக்கெதிர்போய் மெய்போலக் கண்களிரண்டும் நீராமழைபோ ற பொழிய வுபாயமாய் அவனையழைத்துத் தனவீட்டுக்குட் கொண்டுவந்து மெத்தையின்மேலிருத்தி மனமகிழத் தருந்தபடிசெய்து மெள்ள அவன்கையி லிருந்த பணமுடிப்பைச் சித்திவிடாமற் பறித்துக்கொண்டாள் எ-று. (௬௬)

௧௦ - வது மலர்முற்றும்.

சகிதுதிகளினிலக்கணமும்

அவர்குணங்களும்.

அருமையொடுமிகநேசித்தகமகிழும்படியேநாயகியின்பக்க
மருவியுறைபவள்சகியாம்வனைதலுபாலம்புனம்பின்வழாதசிட்டசை
வெருவில்பரிகாசமவள்குணந்துதுசெலத்தகுந்தமின்னாந்துதி
பருவவிரகந்தெரியப்படுத்தலுஞ்சேர்க்குதலுமியல்பண்பாமன்றே.

(இ - ள்.) சகியென்பவள் அருமையுடனே நிரம்பவும் விசுவாசித்து நா யகி மனமகிழும்படி யவளது பக்கத்தே பொருந்தியிருப்பவளாம், அலக்கரித் தலும், உபாலம்பனமும் (பின்புவருவாத) சிணையும் (பயமில்லாத) பரிசாச மும் அவட்குரிய குணங்களாம். தூதியென்பவள் தூதசெல்வதற்குத் தகுந் தவளேயாம், பருவமான விரகத்தையறியப்படுத்துதலும், சேர்க்குதலும், இவ ட்குரிய குணங்களாம் எ-று. (௬௭)

அலங்கரித்தலுக் கிலக்கியம்.

கவிக்கூற்று.

வகைவகைகோலமுலேக்கிடும்போதுமணுள்ளனவிரம்
றகையுயிர்பாய்வனபோலவன்கையைசசுகியெழுத
நகைகொடத்தட்டிச்சுவனாவெற்பினன்னங்கைகண்ணின்
முகைவிரிமாஸிகையாலடித்தாளொருமோகினியே.

(இ - ள்.) சகியானவன் தனது முலைகளின்மேல் வகைவகையாகக் கோ
லஞ்செய்யுஞ் சமயத்திலே நாயகனது அழகிய விரல்களினகங்கள் பாயும்பாவ
ண்போலிருக்கும்படி யவனதுகையை யம்முலைகளின்மேல்எழுத அதுகண்டு
ஒருநாயகியானவள் புன்சிரிப்போடி அதட்டிக்கொண்டு சுவனநாதர்வரைக்க
ண அந்தச்சகியினது கண்களில் அரும்பலாநத பூமாலிகையினால் அடித்
தாள் எ-று. (சுஅ)

உபாலம்பனத்துக் கிலக்கியம்.

தலைவியைச் சிவிலிபுதல்.

பருவமழையினுலகந்தழைக்கும்படிவருங்கார்
பொருவவுன துளம்பூரிக்கச்செய்யும்புமானிடத்திற்
கருணையிலாதிருக்கின்றனையந்தகரணமென்றோ
வருணகுடிலகவனநாதர்வரையணங்கே.

(இ - ள்.) நீரைததரித்த சடாமகுடத்தையடைய சுவனநாதர் வரைக்
கண் வசிக்கும் நாயகியே பருவத்தே தானபொழிபின்ற மழையினால் உலகங்க
ளெல்லாந் தழைத்தோங்கும்படிவருகின்ற மேகத்தைப்போலுனது சரீரமுழு
தும் பூரிக்கச்செய்யும் அந்தநாயகனிடத்துக் கொஞ்சமாயினும் நீதயவில்லாதி
ருக்கினராய் உன் அந்தரங்க நினைவுயாதோ தெரியச்சொல் எ-று. (சுக)

சிட்டைக் கிலக்கியம்.

தலைவிக்குச் சகிசொல்லியது.

சுகமணவாளனைத்தேடிப்பொழிப்புதர்துன்னுவையேற்
பகலளிகோடிபண்பாடிச்சுழலும்படரிவிற
றிக்குமனேகசகோரத்திரளிவைதேர்ந்துசெல்வாய்
மகபதிபோற்றுஞ்சுவனநாதர்வரையையிலே.

(இ - ள்.) தேவேந்திரன்வந்து பணிகின்ற சுவனநாதர் வரைக்கண் மயி
ல்போல நாயகியே இன்பத்தைத்தருகின்ற வுனநாயகனை நீதேடிக்கொண்டு
அந்தச்சோலையிலிருக்கும் புதர்வீட்டிறகுப்போகத் துணிவாயாகிற் பகற்கால
மெல்லாந் கோடானுகோடி வண்டினங்கள் கீதங்களைப்பாடிக்கொண்டெங்கு
ஞ் சுழன்றுதிரியும் பரந்தவிராக்காலத்தோவெனின் அநேக சகோரப்புட்களின்

கூட்டங்கள் பிரகாசித்தாலும் ஆதலாலிவைகளையோசித்து அங்கே செல்லக் கடவாய் எ-று.

(எ0)

சகிசுளநாயகியைப்பிரிகாசித்தலுக் கிலக்கியம்.

கவிக்கூறறு.

பலவுமெழுதியுளசித்திரப்பொற்படத்தொருபாற்

குலவுசுகவனநாதருருவுக்குயித்தமைத்து

மெலவிவாயாொன்றி குளையர்கேட்க முன்வெள்கிரகைத

தலர்விழியால்விடைதந்தாண்மகிழ்ந்துசொர்னும்பிகையே.

(இ - ள்.) தனதுசகிமார்க்கா பலவடிவங்கனையும் தனித்தனி எழுதியிருக்கின்றமுகிய சித்திரப்படத்தினமேல ஒருபக்கத்தில் விளங்காநின்ற சுகவனநாதரது திருவுருவத்தையும் எழுதவைத்துக்கொண்குபைய ஆயமா இவராயார சொலவாயென்று கேட்டமாதிரித்திற சொர்னும்பிகையானவர் முன்னமேயப்போசொல்ல வெட்கமுறறவளாயப புன்சிரிப்புடனே தாமரைமலர்போன்ற கணகளால் அவர்களுக்கு மகிழ்நதவிடைகொடுத்தாள் எ-று.

(எ1)

நாயகிநாயகனைப்பிரிகாசித்தலுக்கிலக்கியம்.

கவிக்கூறறு.

சூதாடலிற்றன்பணிகோன்மறைக்கசுகவனநாற்

னாநெடுத்தருள்சத்தியநதுக்குநா ணுவையோ

நீதானலவிழிகொண்டாயவெம்பாமொபுரிநீர்கிரித்தா

யாதாரமேயவையென்றாள்சிரித்துசொர்னும்பிகையே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதருந் சொர்னும்பிகையுந் சொக்கட்டான்விளையாடுமிடத்தே தேவியினது ஆபரணத்தை அககடவுளெடுத்த மறைத்துக்கொள்ள அச்சொர்னும்பிகை அவரைநோக்கிப் புன்சிரிப்புடனே சுகவனநாதரையென்னிடத்திருநது எடுத்ததுக்கொண்ட வாரபரணத்தைக்கொடும் ஏனையவையென்றுசாதிக்கின்ற நீர்சத்தியம்பண்ணவும் நாணுவீரோமாட்டார் ஏனென்றால் அக்கினியைக் கண்ணில் வைத்துக்கொண்டார் பாம்பையும் நீராயுந் தரித்திருக்கின்றார் அவைகளும்க்காதாரமே யினியெதற்குப் பயப்படுவீரென்றாள் எ-று. ( )

விரகந் தெரிவித்தலுக் கிலக்கியம்.

நாயகனுக்குத்தனதுசொல்லியது.

பங்கயனெங்குமிலங்கவருந்திப்படைத்தகுல

நங்கையெனும்பெருந்தீபங்கடைத்திசைநண்ணியதாற்

சங்கைதவிரந்தெழில்பொங்கரின்னேயதயிலகிறை

வெங்கயதுங்கனிறைஞ்சுஞ்சுகவனர்வெற்பரசே.

(இ - ள்.) வெவ்வித அபிராவதமென்னும் யானையினையுடைய வுயர்ந்த தேவேந்திரன் வணங்குஞ் சுகவனநாதர் வரைக்கண் வசிக்கின்ற நாயகனே யெங்குங் காந்தி பிரகாசிக்கும்படி பிரமதேவனால் மிகவும் வருந்திச் சிறுட் டிக்கப்பட்டிருக்கின்ற வெங்கள் குலநாயகியாகிய பெரியதிபமானது இப்போ து முடிவானதிசையை யடுத்துள்ளதால் அத்தீபமானது சந்தேகீ வகப்பெற் று உழகாலதிகரிக்கும்படி யுனது சிநேகமெனநூற் தயிலத்தை நியாயச்செய் வாய் எ-று.

(௭௩)

சேர்த்தலுக்கிலக்கியம்.

நாயகனுக்குத்தாதிசொல்லியது.

சரசந்தெரிபவர்மெச்சுமிராவந்ததுசு நம்பின் றிரளென்றிடவிருளெங்கும்வளைந்துதேர்த்தினோரார் விரகன்கொளக்கணைவிற்பூட்டினுன்மதவேள்வீனார்து பரவுஞ்சுகவனர்வெறபோய்செய்வாய்செய்பவைகளையே.

(இ - ள்.) எல்லாவுலகமுந் துதிககின்ற சுகவனநாதர் வரைக்கண் உள்ள நாயகனே சரசவினோதங்களின அருமைபலவுந் தெரிந்தோர்களால் மெச்சப் பட்ட விராக்காலமிதோ வந்தது வண்டினகூட்டங்க ளெங்கும் வியாபித்ததெ ன்று நினைக்கும்படி யிருளும் வளைந்துகொண்டது இவைகளையறிந்து மனமத னுனவன் இளமையையுடைய தலைவி தலைவர்கள் யாவரும் விரகத்தையடை யத் தனது கருபுவில்லிற் புட்பபாணங்களைப் பூட்டினான ஆதலால் நீவினாந து செய்யத்தக்கவைகளை யிப்போது செய்வாய் எ-று.

(௭௪)

கக-வது மலர்முற்றும்.

இத்தனைமலர்களாலிக்குச்சம்

முடிவுபெற்றதெனல.

எட்டுவிதநாயகிகளிலக்கணமும் பின்னிருவரியல்பும்பதது மட்டுவிரிமலராகமற்றமைந்தபலவுமொருமலரோயாகக் கட்டுளவப்பதினொருபூக்களிலிரண்டாங் குச்சமதைக்கவினச்செய்தா ரெட்டுவிரிப்புவிததிக்நிறைமூன்றாங்குச்சமினிநிகழ்த்துவோமால்.

(இ - ள்.) எட்டுவகையாக வழங்கிய நாயகிகளினிலக்கணமும், பின்னிரு வகையாக வழங்கிய நாயகிகளினிலக்கணமும், ஆகியவிபபத்தம் வாசனைவிரி யப்பெற்ற பத்துமலர்களாக அப்பாற்சொல்லிய பலவிலக்கணமும் ஒருமலரா கத்தொடர்ச்சியுள்ள அப்பதினொருமலர்களால் இரண்டாவது குச்சத்தை யழ குபொருந்த வலங்கரித்தோம், இனி கெடியகடல்கூழ்ந்த பூவுலகமதிக்கும்படி நிறைந்த மூன்றாங்குச்சத்தைப் பிரகாசிக்கச்செய்வோம் எ-று.

(௭௫)

இரண்டாவதுகுச்சம் முற்றும்.

ஆ செய்யுள் ௧௮௨.

உ

உ ம ம ம

(புனரிவது குச்சம்.

நாயகர்களில் க்கணரம்பம்

வளமைகிகழ்ச்சேலநகரவளா கவனேசுதி நமலாச நாவோறயி
யினமுறுவனாய்சரிலககண முழுடநிவிவிபுமேனை
யுளபலவுமிரணி குச்சுததுணாத்கிவநாமிநியவநடகுயிராய
தளவவணிநாயகாபேத மமிலகசனமுமபிரவுநககிதொலவாம

(அ - எ) சகல கால மமபெறறு பி ககினை ம சேலமநகரிட வீற
நிருசருள்ப சகலகாலம பிபாமாமலாபாம கிருவழிகளை
வனங்குயினமவாய சபுனனையனைபுறைய நாடகிளநிலகசனமும உ
டபிரிவுகளை நனாமம, மாறுமுள்ளை லவும லுவினை குச்சகனவளா
லும அறிவிசுதவநகரம், கூரிப நாயககால பரிடவாணகிட முலலமாலி
கலயத சரி நரையகாகுளின் பதமும இலகசனமும தேவனானவும கிர
மபபடி சொலலுவோம எ-று. (க)

நாயகாபேசமும பிவிசுனமும

அடபதினபேசமும

நாயகர்களபதியு மபபியுநலவைகிகுற மெனநவிலுமுவ, ராய
மைவரங்கவாகுளரியபகிவிழிறைவேட்டவனமுனனே, நேயவனு
கூலனெனறுநகட்டிணனெனறுநகட்டெனெறமேனைத, நாயசட
னெனறுமொருநகட்டிவதைபட மெனபாபிசான் றாலவலலோர.

(இ - எ) நாயகர்களபதியெனறும, உபடகியெனறும, (சல்ல) வைசிக
னெனறும சொல்லபட்ட முவாகநாய வறகுவாகன, அவாகளுள (அரு
மைககிப) பதபெனபவன விசுபபடி மசுந செயதுகொண்ட நாயகனை
யாம, அநாயகன் (பொருகிய) அனுகூலனெனறும சகிணனெனறுநகிரு
ட்டனெனறுநகிருசுதகதையுடைய சடனெனறும வகுக்கப்பட்ட நான்குபே
தககளை யடைவனெனறு புராதனகரந்தகாநகர்கள் சொல்லா எ-று. (உ)

பதிககிலகியம

கவிகசுறறு.

அகிவேலிவினுஞ்சொனாமபிகைமேனிகளருதுவபப
மதியேய முதககாவிசுனறுமணிபபததாற
புகிதாநிழினைவாகுகியேகுடைபோறபுரிவா
னதியேபுனறுனியென்னுஞ்சகவனநாயகனே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதன் தனது நாயகமேல்வைத்த பிரியத்தினால் தான் அணிந்துள்ளவைகளேநோக்கி ஓசந்திரனே யீடுசச்சொராமநிசையினது தூரு மேனி யதிகவேனிரசாலத்திறும் வருநதாமல் மதிமும் டி ரீ அபிசகரணக களைவீசு, ஓவாசுகிப யுனது மாணிக் சதையுடைய பட்சத் துறசுடைபொற புதிதாகிய நிழலை லீயுண்டாக்கு, ஓசந்திரனே நீததுளியை நீர் உதெனது கட டனையிட்டருளுவன எ-று. (ங)

அனுகூலதயை நாயகசின்

இலக்கணம்.

கலசமதர்விழிப்பரமங்கையர் கடமைச்சொப்பனத்துங் கருதா தென்றுங், குலமனைவியீதிலன்புகூர்ந்திருக்குங் காந்தனனுகூலனாகும், பலதருணநாயகிகள் பாலுமொன்றுபொருபிரியம் படைத்துநிற போ, னுகூபுசுத்தட்சிணனென்றுரைப்பாமற்குரியல்பும்மெடுத்து ணர்த்துவாமே.

(இ - ள்.) அனுகூலனென்பவன் (கலசங்களைவிடத்து மதர்த்தசன்களையுடைய) அன்னியமாதாசன்கள் கனவிலும் எண்ணாவனாகு யெப்போதுந் தனது குலநாயகியின்மீது அன்புமிதராதுசுதும் நாயகனையாம்; (பூமியிறபுசுமப் பட்ட) சக்ஷிணனென்பவன் இளமையையுடைய பலநாயகிகளினிடத்தினும் ஒரோதன்மையாசப் பிரியம்வைத்த நிறகுநாயகனையாமென்று சொல்லா முன் னோர், ஏனைநாயகர்களிலக்கணங்களையும் எடுத்தறிவிப்போம் எ-று (ச)

அனுகூலநாயகனார் இலக்கணம்.

சலைவன் சொல்லியது.

தனாயோமிருதுவடைபாணுவேகண்சரியினொளிர் வினாபாதையேகுன்றுதிதென்றலேபுடலவோவைதணி யுரைசோலையேயணித்தாவாயசுகவனனா முலைமால வனநாயகியெழுந்தாண்மலர்கொய்துவருவதற்கே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதர் தலத்தில் முலைகளாகிய பெரியமலைகளையுடைய விநாயகி மலர்கொய்துவருவதற்காக இதோபுறப்பட்டனள், ஆசலால் பூமியே நீ மிருதுத்தன்மையப்பொருந்தியிரு, குரிபனே நீ குளிராத சந்திரனைப் போற் பிரகாசிவினாந்த நடப்பதற்கு இடமாகியவழியே நீசுருங்கு, தென்ற லேயிவளஉடலில் உண்டாகும் வோர்வையை நீதணி, உயர்ந்தசோலையே நீ சமீ பித்துவிடு எ-று. (ரு)

தீநீர்நாநாயகனாகக்கிடையம்.

கவிக்ருதம்.

சுதந்திரநெடரித்தலைமாதா அபரிஸெவ்வா
 ரெத்தசமரசபாராவைவைப்பேனென்னெருநுபுருடா
 முத்தநகையெழமெயபுளகெய்கமுறைநெனப்பா
 உத்தநாகவலாவெய்ககணமுடிமமாநதனனே.

(இ - எ.) அத்தராகிய சுவனநாதவலாக்கண ஒருநாயகன நனக்கெதி
 ராமொபத்த பலநாயகிகையு கொக்கி மனமதனும் ஆசைகொண்டு தொடர்த
 தக்க இத்தனைநாயகிகளா கூட்டத்தில் எப்படி என்ன சமரசமான பாராவையை
 வைப்பேனென்று முத்துக்கே பொருக புளகரிப்புக்தோன்றவும், சீரம புள
 கிகவும், முறைப்படி மெய்கலாரி - உரும புத்தலமபாப பிடியங்கொண்
 டி தன்ன கணக்கி முடியிரு தன்ன எ-ம். (௬)

தருட்டசடநாயகாக்கலிலக்கணம்.

தவறியமறியிருநுதமதிமசங்கையினறியாயிமுனசாராபுபின்னு
 மவவெவறுகக்கணமுகலாநுரிமைபாராட்டியபுனபுனாவோ [பாற
 னுவகைகுகிறுட்டனடாபுதொவரு மிருகாபமுலையுடையோதம
 கவடவிறதைசாநிதருகலசமாததனசடனென்னலாகருதுகாரலே.

(இ - எ.) அனைக்குகால மெழச்சுமிசுத்த தருட்டனென்பவன தான்
 அபராசருசெய்தருதும் அத் சமீதக்கிடலாதவருதி நாயகியின் முன்னே
 போய்ப பின்னும் நாயகி பிகரிக்கக்கணமும் அவனைவிட்டு விலகாமற் சொ
 ந்தமபாராட்டி உத்கவிபிபத்தைக்காட்டும் நாயகனேயாம், சடனென்பவன
 ஒன்றோனென்று நெருங்குவளாந்த விரணவிகளபனுகளையணிந்த தனங்கையு
 டைய பெண்களினிடத்திற் கபடமாகிய விதைதையைசசாதிக்குக கனமான சம
 ராததயத்தைப்பெற்ற நாயகனேயாமென்று சொல்லலாம் எ-ம்.

தருட்டனெனும் பெயரை வடநூலா திரவுட்டனென்பா. (௭)

தருட்டநாயகனாகக்கிடையம்.

தலைவி சகியொடு சொல்லியது.

மணிவடத்தாலடித்தோட்டிவிட்டேனெசமாணையவன
 கணிசமுறறலென்பபாராத்திருந்தானபுறங்காபமினேநான
 மணிவறத்தேடிநின்றேனறனுநுதேடவநதான்சிடுத்தே
 னணியனை கருடபடுத்தானெனசுகவனாநாட்டணங்கே.

(இ - எ.) சுகவனநாதா நாட்டினகளை வசிக்கின்ற சுகபே. என்னுடைய நாயகனை நான் முகதாரசத்தினுடிகுது வெளியே தூரத்திலிட்டேன, அவன் அதிநுலதிக கனமடைந்தவனைப்போலத் தூரத்தையிருந்து பார்த்துக்கொண்டிருந்தான், பின்பு நாலிடைவிடாமல் என்னுடையகாபப்பைச் சாணோமென்று தேடிநின்றேன், அவனு மெனைப்போலவே தேடிவ சான், மறுபடிய மனை திட்டிக் கோயித்தேன், படுகன் ஸயி லென்கிட்டப் படு துக்கொண்டான் இது அவனை வாசசரியம் எ-று.

(அ)

சுடநாயக சுகபே. லக்கியம்.

கந்தபுறம்.

செழுமலர்நூல் சசாமி புடநானகதிலகமிட்டு
வழுவறநம்பியமாசுனைநாளைவளஞ்செயல்போன
புழுநிருவாணத்தொடுதுள்ளசசேலை மடியைமெல்ல
விழுமியகளைவனவிழு சான்சுகவனாவெப்பிடத்தே

(இ - எ.) சுகவனநாதா மலைசசாமிபுறம் ச ஒருநாயகன் தன்ன நாயகிக்கு அழகிய புடபாடாங்களைக் கூர்சலிற்றூட்டிச் சப்பணிகளை மாப்பிடி புட்டிக் கச்சுநிரப்பொடைபெய்திய புட்டிச் சனையெய்வது வருசத்தேசகமில்லாமல் நமிய ஆவநாயகன் ஆவநாளைத்தருத்தவதுபோல ஆவநாயகி முழு நிருவாணத்தொடு குத்தசம்படி யவனது சேலைமுடியை மென்றடிவிழ்ச்சான் எ-று.

(ஆ)

சுடநாயக சுகபே. லக்கியம்.

வருசடனிலடங்கினராயாமாலியெய் தூரத்தூரெனப் பவவறகாநின்றே, நிரவருளாவாசடமினமானிமனவுரோசமுள்ளோனென்னலாகும், சருவவுணாகரினேனுங்காட்டுகொழிலகரினேனுங்கடலுமுற்றாலத, தருமைமொழுவியங்கியமுள்ளவன சதூரனைவணாதது மாதிறாலே.

(இ எ.) மேலவாத் சுடனைப்பவனுக்குள் மானிபென வரு சதூரனை றும் வழங்குகின்ற நாயகர்களிருவருடைய ஆகாளில் மாலியென்பவன் மனத்திலதிக வுரோசமுள்ள நாயகனை நுகசாலலாம சதூரனைப்பவன் (கடலுமுற்ற பூமியினசண்ணை) கருவாதவய வாததைக்கொலாவது காட்டப்பட்ட செயகைகளிலாவது உருமையான வியங்கியமுள்ள நாயகனுமென்று புராதனவடநூலறிவிக்கும் எ-று.

வியங்கியமென்பது சாதாரணமாயிருக்கும் அருத்தத்தையல்லாமல் வேரோருத்தத்தையுங் காட்டிவது.

(க0)

மாணிக்கிலக்கியம்.

சுவிசுசுறு.

உனதுளமோவசசிரஞ்சொற்களோவமுதொக்குமெனச்
சொனவுடனோநின்றதாயல்போய்ப்பயின்னுந்துவ்விழுக
வனமலாகோட்டிச்சுவனாவெற்பவன்வைகலுந்தன்
கனவிசனந்தெரிவித்தெனப்பார்த்தனள்காரிகையே.

(இ - ள்.) நாயகி நாயகனைநோக்கி உன்னுடைய மனமோவசசிரஞ்சொற்
பார்க்குந் கடினமுடையது, வார்த்தைகளோ அமீராகுகை யொத்திருக்கின்ற
நனவென்று சொன்னவுடனே அவருக்குநீநாயக நிலலாதவனாக வெளியே
போய்ப் பினனும்வந்து தனதுமுகமாறிய அழகிய தாமஸாமலரை வளைத்துக்
கொண்டு சுகவனநாதா வராகக் கண்ட நாயகனிருந்த மாத்திரத்தில் அந்நாய
கியானவள் தனது கனத்தவிசனத்தை யறிவிக்கும்பாவனையாக அவனைப்பார்
த்தனள் எ-று. (கக)

வார்த்தையால்வியங்கியத்திற்கிலக்கியம்.

தலைவனறலைவியவினுவதல.

நமனுநடுங்குநடுங்கிசுட்டநந்திகசுரையிற்
கமழ்தருசோலைசெல்லின்றாயுனதுகருந்தெனசொல
லமலசுகவனாவெற்பிலுனகயலானலனார்
சமாவியியாயென்னினுந்துணையாரத்தலிவழிகே

(இ - ள்.) யுத்தத்தைச்செய்யுங் கணகையுடையவனே யமனுமபயநது
நடுங்கத்தக்க இருகநடுவிராவிலே யந்த ஆற்றநகரனாரிலிருந் தும் வாசனைவீசுகி
ன்ற சோலைக்குப்போகின்றாயே யுனதெண்ணெமென்ன காங்கரகிதரான சுக
வனநாதர் மலைச்சாரி லுனக்கு நானன்னியனலலென நீ தனியாகச்செல்லு
ம் அவ்வழிக்கு எனைப்பார்க்கிலுந் துணையாரிருக்கின்றார்கள் உன்மையைச்
சொல்லு எ-று. (கஉ)

தொழிலால்வியங்கியத்திற்கிலக்கியம்.

சுவிசுசுறு.

ஒயிலாகவேயெலுமிச்சம்பழத்தைகைக்குள்ளமைத்துப்
பயிலா லுயர்ந்தபதிவந்தகாட்டிடப்பார்த்துமணி
வெயிலார்மனைநிலைசசித்திரசூரியவழிப்பயிசை
மயிலோர்கத்தாரிப்பொட்டிட்டாள்சுகவனம்மாநிலத்தே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதா பெருமைதகங்ங் நாட்டின்னணை சைகைவல்லமைபாலுயர்ந்த வொருநாயகன் உல்லாசமாக வோனொலுமிச்சமபழத்தைத் தனது கையிலவைத்துக்கொண்டு நெருடல் கசக்கலமுதலிய சிலவேடிகளைக் களைக்காட்ட வதுகண்டு மயிலிபொன்ற நாயகியானவள ரத்தினங்களின் பரபைநிறைந்த தனது வீட்டுநிலை மேறகித்திரித்திருந்த சூரியவிம்பத்தி லொருக த்நூரிப்பொட்டை இட்டனள் எ-று. (கங்)

க - வது மலர் முற்றும்.

உபபதிவைசிக்நாயகாசனின

இலக்கணம்.

வரம்புகெடமறைந்தொழுகவல்லவனே யுபபதியாம்வகுத்துப்போந்த வுரங்கொளனுடலாநிபேதமிவனுக் குமதித்துள்ளவேனுங் தரம்பரவுசடத் துவமேழுககியமாம்பரத்தையாதஞ்சாசபோக நிரம்பவிழைகின்றமுகிதானோவைசிகனெனலாநினைக்குங்காலே.

(இ - ள்.) உபபதியென்பவன் ஆசாரமுதலியவரம்பு கெடும்படி வஞ்சனை யாசமறைந்து நடப்பதில் வல்லமையுடைய நாயகனேயாம். இவனுக்கு முன்னே சொல்லிவந்த (வறுத்தியைக்கொண்ட) அனுகூலாதி பேதங்கள் பொருந்தியுள்ளவாயினும் (வலிமைமிக்குந், சடத்துவமே முசுகியமாயிருக்கும், இனியோசிகுக்காலையில் வைசிகினைப்பவன் வேசியருடைய சாசகரீகடயின்பதத்தை யேநிரம்பவும் விருமபுகின்ற சுநிபாகிய நாயகனென்று சொல்லலாம் எ-று.)

உபபதி கிலகியம்.

தலைவிசொல்லியது.

அதிகபயத்தாலிமையாதுற்றுப்பார்க்கவொண்ணாதுவனையிதினொப்பாமென்பதாலேமுயங்கற்புடைய மிலலைத் ததியிகழ்ப்பற கறிபுட்ஞரலகாணத்தகாதெனியிப பதியுடற்றோய்வொருதோய்வோசுகவனர்பட்டினதே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதர் பட்டினத்தில் நாயிந்தநாயகனை யிமையாதுற்றுப் பார்க்கலாமெனில் அதிகபயத்தினால் அதற்குக்கூடாது, கைவனைகள் இச்செய்கையிற் சத்திக்குமென்பதால் ஆவிய்கனஞ்செயவதற்கு மிடமிலலை, கிரீடாசமயத்தில் இதழிற் பறகுதியுங் கண்டதிற புள்ளொலியும் காணத்தகாதல்லவா ஆதலாலிவனு சரீரத்திறசோவது ஒருசோகையோ எ-று. (கரு)

உ - வது மலர் முற்றும்.

வைசிகனுக் கிலக்கியம்.

தலைவனபாங்கனெடு சொல்லியது.

தண்டைபுலம்பவீனமும்பதனந்தநும்பக்
கொண்டைகுறுகககுயிலைசகாட்டிககுலாவுமிவ
எண்டைரிணபகுவதேயினபம்பொன்செலவாயினுமென
பண்டைநஞ்சுண்டசுகவனநாதர்பதிநண்பனே.

(இ - ள்.) முன்னுளி லாலகாலதையுண்டளிய கசவனநாதர் தலத்தி
லிருக்கும்பண்பனே பாததன்னைகள் புலம்பவும் கைவளைகள் சத்திக்கவும்
பூண்கும்பங்கனையொத்த தனங்கள் பூரித்துதகதம்பவங் கொண்டைசுவங்
சுவங் குயிலபோலு மினிபகைசத்தைக் காட்டிககொண்டு ப்ரகாசித்த மித்தநாய
கியினதுஇடத்திற் செர்வதேயின்பம் உசனற பலதிரவியுரு செலவானுலு மெ
னன என்று. (சக)

வைசிகநாயகபேதமும்

உத்தமவைசிகனிலக்கணமும்.

ஆத்தகுவைசிகனுத்தமாநிகுணத்தாலவகைமுலா முகத்தோன்
று, முத்தநகையாயுகிமற்றெத்தனைகோபங்கொரினு முகங்கோணமன்,
மெத்தவுபசாரமவடகொத்தபடியித்ததிதுவிருமப்சசெய்வோ, னு
த்தமவைசிகனுமென்றுணர்த்துவார் முன்னால்களினுலுயர்ந்துளோரோ.

(இ - ள்.) அந்தத்தகுதியையுடைய வைசிகன உத்தமாநிகுணங்களால்,
உத்தமவைசிகன, மத்திமவைசிகன, ஆத்தமவைசிகனென மூன்றுவிதபேதங்க
ளையுடையவனாகத் தோன்றுவன். உத்தமவைசிகனெனபவன முததை நிர்த
த பதனையுடைய நாயகியானவள் எவ்வளவு கோபங்கொண்டாலுந தான் மு
சங்கோணசவனாகி மிசவு முபசாரங்களை யவளுக்கேற்றபடியித்ததிதுப் பிரி
யமுற்றுச்செய்யு நாயகனையாமென்று சான்றோகள் முன்னுல்களினுலறிவி
ப்பார்கள். (சஎ)

உத்தமவைசிகனுக்கிலக்கியம்.

கவிகூற்று,

விரிகோபத்தாற்பொதுமான்கண்கிவந்தவிதந்தெரிந்துந்
தெரியானொத்தேபுறம்பாராதுமுன்சொற்சிரிப்பசற்றிப்
பரிவாமெத்தைக்குட்குனிந்துற்றிலைமடிப்பான்பதிபின்
சரியாசத்தாமந்தொடுப்பான்ககவனர்சார்பிடத்தே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதா நகரினிடத்தொரு நாயகனுனவன் வேசையிறு லடையகண்கள் விரிந்தகோபத்தினுற சிவப்பேறியவிதத்தைத் தெரிந்துநதெரி வாதவனைப்போன்று புறம்பாராதவனுகி தான் முகிப்பேசும் வராதசையுஞ் சிரிப்புமவிட்டும் பிரியமாக மெதவையிறு றலேகுணிநதருநறுசொணடு தாமபூல த்தைமடிப்பன் பினும புட்பஹாரங்களைக கிரமமாகத்தொடுப்பன் என்று. ( )

மததிமவைசிகனிலக்கணம்.

கருவபரிமளசளபகனதனநாயகிலெகுண்டகாலந்தன்னி லருகிலுளதன்னின முமன்புந்தோன்றாதகறியவடன்பண்பாற் பருவமனநிலையறியலாமெனசகம்மாவிருககும்பதியேயின்ப மருவுமதிவிதசரசமத்திமவைசிகனென்றுவருககலாமே.

(இ - ள்.) இளைபம்பொருநதீய ஆதிக சரசவிததையுடைய மததிமவைசிகனெனபவள மதாபகொண்பி லாசனையிருந்த சளபங்கனையணிந்து கனத்தமு லைகளையுடைய நாயகியானவள் கோபித்தகாலத்திற பக்கத்திலுள்ள தனது சோபததையும் பிரிபததையும் வெளியிறகாட்டாம லடக்கிக்கொண்டி அநத நாயகியினது குணகசளாலே பருவமானநிலையை யறியவேண்டிமென்று சும் மாவிருக்கும் நாயகனையாமென்று சொல்லலாம் என்று. (கக)

மததிமவைசிகனுககிலக்கியம்.

கவிக்கூற்று.

சரசமகநிபிழிசிவபேறறிததலைவிதனத் திரவெழுத்தகுங்கோலம்பலவுமிட்டோபுனைந்து வரவிடனமெச்சியறிவோமியடனமனதெனபபூ ணுரகசுகவனநாட்டவளவிட்டிண்முன்னுற்றனனே.

(இ - ள்.) நாயகியானவள் சரசவினோதங்கனையெல்லாம்விட்டுத் தனது கண்களிற சிவப்பையுண்டாககி முலைகளி லிராக்காலதெழுத்ததருநத பல வித கோலங்களையும் அப்போதேயெழுதி யழகாகவலங்கரித்துக்கொண்டிருக்க வதுகண்ட காமியாகிய நாயகன் அவளைமெச்சி யிவளமனத்தை யின்னமறி வோமென்று சர்ப்பாபரணத்தைத்தரித்த சுகவனநாதா நாட்டினகண அவள் வீட்டுமுன் வாசலிலே பொருநதினான் என்று. (உ0)

ஈ - வது குச்சம்.

அதமவைசிகணிலக்கணம்.

கருணைபயம்வெகுளிவெட்கமிவைமுழு துந்தர்ன்விதித்துக்கனிவுகூர
முருகுவிநிலவராகமுதிமுதுபுட்களபவிளமுலைநல்லானா
மருவுபொழுதிதுசெயலாமிதுபெயலாகாதெனுமமனவிசார
மொருசிறிதுமின்றியிருப்பவனநமவைகிகென் னுணாக்கலாமே.

(இ - ள்.) அதம வைகிகென்பவன், இருபை, பயம், கோபம், வெட்கம்
முதலியுணவகளை யெல்லாம் விட்டவனாகிய யாவரு மகிழ்ச்சிகூரும்படி வாச
னைவிடுத்த மலர்களைத் தரித்த கூந்தலையும் மூலையுரும்பை யொத்த பற்களை
யும் இளமைநகிய முலைகளையுமுடய பெண்களைக் கூடும் சமயத்தில் இன்னது
செய்யலாம் இன்னது செய்யலாகாதென்கிற அந்த மனவிசார மோரற்பமு
மில்லாமலிருக்கும் நாயகனும் என்றுசொல்லலாம் எ-று. (உக)

அதமவைசிகனுக்கிலக்கியம்.

தலைச்சொல்லுபது.

நீதிருணைவெட்கங்கோபநாமபிசுனைநிநிநிந
மேதினினவேசையாமென்மையுடமபைமிகவருததும்
வாதினனாமிவனென்னநதபாபுமனமுநசியேன்
போதினனேந்நுருசுகவனநாநிப்பொருப்பிடததே.

(இ - ள்.) தாமரைமலரில் மிக்கின்ற பிரமதேவன் துதிக்குஞ் சுகவ
னநாதர் மலைச்சார்பிலிந்த நாயகனானவன், நீதியுங் கருணையும், வெட்கமும்,
கோபமும், நம்பிக்கையுமில்லாதவனாகியிவ்வுலகிலுள்ள வேசையர்களின் பி
ருதுவான சரீரத்தை மிகவும் வருந்தச்செய்கின்ற வாதுடையவனாமிவன் எ
ன்ன கொடுத்தபோதிலுஞ் சேர்வதற்கு நான் மனஞ் சகியேன் எ-று. (உஉ)

ஈ - வது மலர் முற்றும்.

புரோடிதனாக விலக்கணம்.

வேறு.

தணந்துபோய்ததேயசஞ்சாரததுற்றுழி
யிணங்குநாயகிதனையெண்ணியெண்ணியங்
குணங்கியேமிகவுநெஞ்சுருகுகின்றவ
னணங்குகூர்புரோடிதநாகுமென்பவே.

(இ - ள்.) ஆசைமிகுந்த புரோடித னென்பவன் பிரிந்து சென்று அன்
னிய தேயசஞ்சாரத்திலிருக்கும்போது ஈனக்கிணங்கிய நாயகியை யங்கே நி
னைத்து நினைத்து வாடி மனது உருகும் நாயகனே யாமென்று சொல்ல ருயர்
ந்தோர்*எ - று. (உஈ)

சிங்கார ரச்மஞ்சரி.

புரோடிதனாகபேதங்கள்.

* புரோடிதபேதமூன்றும் புகன்றிடிற்
புரோடிதபதியெனப்புன்னெறிசெல்லும்
புரோடிதவுப்பதியெனப்பொலம்புனை
புரோடிதவைசிகனைனப்பொருந்துமே.

(இ - ள்.) மேற்கூறிய புரோடிதநாயகபேதங்கள் மூன்றாகும், அவைக
ளைச்சொல்லுமிடத்துப் புரோடிதபதியெனவும் (அற்பமார்க்கத்திற் செல்லு
கின்ற) புரோடிதவுப்பதியெனவும், அழகைத்தரித்த புரோடித வைசிகனை
னம் பொருந்தும் எ-று. (உச)

புரோடிதபதிக்கிலக்கியம்.

தலைவன்சொல்லியது.

கடித்தவாவிமுலையினோநீர்பொறகவான்கதவி
படிசூழன்மாலேமுகமதிசொற்சுதைபாரவைமலர்
வடிவிடைதோன்றவளாபூங்கொடியைமகிழ்நனையா
விடினகலாதுசுகவனநாட்டென்விரக வெப்பே.

(இ - ள்.) அல்குலென்னுந் தடாகமும், முலைகளென்னு மினீரீரும், அழ
கிய தொடைகளென்னும் வாழையும், பொருந்திய கூந்தலென்னும் இரவும்,
முகமென்னுஞ்சந்திரனும், சொற்களென்னுமமுதமும், கண்களென்னுந் தாம
ரைமலரும், தனது வடிவினிடத்தே பிரகாசிக்குமபடி வளாகின்ற பூங்கொடி
யாகிய அந்நாயகியை மனாநிழிந்து நானிப்போது சேராவிடிற் சுகவன நாதர்
நாட்டின்கண் எனது விரகாக்கியின் வெப்பந்தணிய மாட்டாது எ-று. (உரு)

புரோடிதவுப்பதிக்கிலக்கியம்.

தலைவன்சொல்லியது.

புனலாடச்செல்லும்பொழுநிறொடாந்துபின்போனவென்னை
முனரேயத்தோடுல்பூரிததுபார்த்துமுறுவலித்துத்
தனதாகத்தொண்டுகொண்டாண்டாஜாயிண்டுத்தழுவவிறா
மனதாவற்கென்னினிச்செய்வேன்சுகவனர்மாநிலத்தே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதர் பெருமைதங்கிய நாட்டின்கண் முன்னொருநாள்
நீராடுவதற்குச் செல்லும்போது தொடர்ந்து பின்னேபோகிய வென் முகத
தை பிரியத்துடனே மேனிபூரித்துப்பார்த்துச் சிரித்துச் சொந்தமாக வென்
னை பூடிமைகொண்டாண்ட அந்தநாயகியை மிவ்விடத்தே தழுவ வேண்டு
மென்று விராகின்ற எனது மனவாசைக்கினி யென்னசெய்வேன் எ-று.

புரோடிதவைசிரனுக்கிலக்கியம்.

தலைவன்சொல்லியது.

மெலநடைதோன்றவெண்மெட்டிகளோனமேனிமின்பப
பலநிதிமாங்குகடபா வைவலைககடபடத்தெருவு
டுலவுமவவேசைதனைநான்பிரிநிதிடவும்படைக்க
மலரயனுக்கென்னசெயதேன்சுகவனா மாடலத்தே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதர் பெருமைதங்கிய தலத்தின்கண் மெல்லிய நடை
தோன்றவும், வெள்ளிய மெட்டிகள் சலீரென்று சத்திக்கவும், மேனி மின்னற்
கொழிபாற் பிரகாசிக்கவும், பலநிதிமாங்களுந் தனதுகண்களின் பார்வை
யாகியவலைக்குட்படவுந், தெருவினுடே வுலாவிய அந்தவேசையை நான் பிரி
யும்படியாகவும் என்னைச் சிருட்டிக்கத் தாமசாமலரி லிருக்கும் பிரமதேவனு
க்கு முன்னே யெனனசப்பிதஞ் செய்தேன ள - று. (உஎ)

அபிஞன் நாயகாபாசன்என்னும்

இவாகளிலிலக்கணம்.

ஆசுறுமபிஞனுமன்றிநாயகா
பாசனுமெனவிருபதிகளாகற்றுணா
தேசினனபிஞ்ஞநதெளிவிலாதவ
னேசியநாயகாபாசனென்பவே.

(இ - ள்.) (குற்றமற்ற) அபிஞனென்றும் அல்லாமலும் நாயகாபாச
னென்றும் இருவித நாயகாளுண்டு; அவர்களில் அபிஞனென்பவன் பலவுங்
கறநிறந்த புத்திப்ரகாசத்தையுடைய நாயகனும்; (இகழ்ந்த) நாயகா பாச
னென்பவன் அங்ஙனமறிவிலாத நாயகனுமென்று சொல்வ ருயர்ந்தோர்
எ - று. (உஅ)

அபிஞனுக்கிலக்கியம்.

தலைவசகியொடுசொல்லியது,

எனதுளத்தூட்டருக்கின்றவனென்பதற்கேறகரினை
வனவனைததுந்தெரிந்தவ்வவ்வகைமன்மதறுமெச்சத்
தினநடத்துநதொழிலாற்சகியேயிசகிரேகபதி
தனதுபுத்திக்கிணையுண்டோசுகவனர்சார்பிடத்தே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதர் நகரினிடத் தெனது மனத்திற் குடிகொண்டிரு
ப்பவனென்பதற்கு இணங்க நானினைக்கின்றவைகளை யெல்லாம் உடனுட
னறிந்துகொண்டுஅந்தந்தப்படிக்கே மன்மதனும் பார்த்து மெச்ச ந்தமும் பல
வித கலவித்தொழில்களை நடத்துவதால் இந்தப் பிரியமுள்ள நாயகனது
புத்தி வல்லமைக்கு வேறே யொப்புண்டோ வில்லை ள - று. (உக)

சிங்கார ரசமஞ்சரி.

நாயகாபாசனுக்கிலக்கியம்.

தலைவிசகியொடுசொல்லியது.

ஆரும்புகாமலர்க்கான்றனிச்சென்றருகாயவற்றூக்
கோருங்குறிப்பைக்கண்ணாற்காட்டிப்பாகிலைகொள்வதுபோ
னேருந்தனந்தெரியத்துகின் துமென்னெஞ்சறியான்
றேரும்படிக்கென்னசெய்வேன்ககவனாசேலமின்னே

* (இ - ள்.) சுகவனநாதர் சேலமாநகரி லிருக்கின்ற சகியே, நான் ஒருவ
ரும் புகக்கூடாத பூஞ்சோலையிற் றனியே சென் றிந்த நாயகனுக்கருகே நி
ன்றுகொண்டெனது கோரிக்கைக் குறிப்பைக் கண்ணாற் காட்டியுந் தாம்
லங்கேட்பதுபோற் பொலிவுள்ள தனங்களை தெரியும்படி சேலையை நீக்கியும்
என்மனக்கருத்தை யிவன நிகிலான் இனி யிவன நின்று கொள்ளுவதற் கென்
னசெய்வேன் எ - று. (ந.0)

பரிகாசகநாயகனிலக்கணம்.

உளன்பரிகாசகனென்னவோபதி
களங்கறுவெவ்வினக்கணனன்னானெனி
லிளங்கொடியனைபவரிதயமவென்றா
வளங்கெழுபகடிசெய்வகையிலவலலனே.

(இ - ள்.) பரிகாசக னென்றோர் நாயகனுண்டு; அவன் குற்றமற்ற எவ்
வித விலக்கணத்தையுடையவனோ வென்னில் இளமையான பூங்கொடிபோ
ன்ற பெண்கள் மன நாணும்படி வளமை பொருந்திய கேலிகளைச் செய்யும்
வகையில் வல்லமைமிருந்தவனே யாம் எ-று. (ந.சு)

பரிகாசகனுக்கிலக்கியம்.

கவிக்கூற்று.

விழியிற்சகிதனையேவுகின்றாயன்றிமென்மதுர
மொழியுத்தரவிலையென்னசுகவனர்மூரலகொள
வழிபொற்கதிர்மதிமாழுகங்கோட்டினள்வாணகைதோ
யெழிலிற்பொலிகொவ்வவசசெவ்வாய்ச் சொர்ணம்பிகையென்னுளே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதர் தமது தேவியைநோக்கி ஒபெண்ணே நீ கண்க
ளாற் சகியை யேவுகின்றாயல்லது மெல்லிய மதுரமானவார்த்தையா லுத்தர
விலையென்றுசொல்லிப் புன்சிரிப்புகொள்ள வொளிபொருந்திய பற்குறி
தோய்ந்த அழகாற் பிரகாசிக்குங் கொவ்வைப்பழத்தையொத்த சிவந்த வாயி
னையுடைய சொர்ணம்பிகையென்னும் நாயகியானவள் பொலிந்து வழிகின்ற
கிரணங்கணிதைந்த சந்திரனைப்போற் பெருமைதங்கிய முகத்தை வளைத்துக்
கொண்டாள் எ - று. (ந.உ)

௩ - வது குச்சம்.

திவ்வியாதிராயகபேதம்.

திவ்வியவியன்முந்நிநிழ்முந்பேதமு

மவ்வின்நாயகிசடகடுத்ரபோ

லெவ்விதநாயகாடகுமேனகுமென்

ஞெவ்வியவடகலையுணா, " நுமென்பவே.

(இ-ள்.) திவ்வியத்தன்மைமுதலாக பிரசாசிக்கின்ற மூன்றபேதங்களும் அஞ்சேசொல்லிய நாயகிகள் கூபத்திற் கடுத்திருப்பதுபோலவே யிந்தவித நாயகர்களுக்கும் ஏற்குமென்று பொருந்திய வடநூலறிவிக்குமென்ப ருய நாதோர் எ - று.

எனவே திவ்வியை அதிவ்வியை திவ்வியாதிவ்வியையென்று நாயகிகளைச் சொன்னதுபோலவே நாயகர்களுையுந் திவ்வியன் அதிவ்வியன் திவ்வியாதிவ்வியன் என்று சொல்லத்தகுமென்றாயிற்று. (௩௩)

திவ்வியநாயகனுக்கிலக்கியம்.

தலைவியெல்லியது.

நிங்கள்புயங்கமிரண்டுமிணங்கசீரத்தமைத்து

வெங்கனலேந்திப்பூயிடுந்தாலமிடமுடக்கி

யங்கசீனைச் சொந்தோராகுகவனராமொருவர்

துங்கவிடைப்பொலிந்துற்றொன்னெஞ்சுந்தொடர்ந்ததுவே.

(இ - ள்.) மன்மதனைச் செய்ததவராஞ்சுகவனநாதராம் ஒருவர் தம்மிற் பகையின்றி யுறவாயினங்கும்படி சந்திரனையும் பாம்பையுந் தமது சிரசில மைத்து வெவ்வியநெருப்பைக் கையிலேந்தி புலித்தோலை யிடையிற்றறித்து விடத்தைக்கண்டத்திலடக்கிக்கொண்டு உயர்ந்த விடபவாகனருடராய் எழுந் தருளினார் அதுகண்டெனது மனமும் அவரைத்தொடர்ந்து போயினது எ-று.

அதிவ்வியநாயகனுக்கிலக்கியம்.

தலைவியெல்லியது.

வடங்களைச்சீறிமணிக்கசையெற்றிவனங்கலந்து

திடம்படைத்தோங்கியவென்றாலையானையசசுக்கிரத்திற்

கடம்பனைப்பெற்றசுகவனர்வெற்பிற்கண்காடடிநின்றோல்

றடம்புயத்துநெடுபூடடினல்லானமதந்தாழ்வரிதே.

(இ - ள்.) இயல்பாகிய யானை தன்னைக்கட்டியிருந்தவடத்தைக் கோ பித்ததுத்துகமுத்திபுனைந்த அழகிபகயிற்றை பெறிந்து காட்டிற்பிரவேசிப் பதுபோல் மேலேநகித்த முத்துவடங்களைச்சீறி அழகிய இரவிக்கையைக்கிழி யும்படி யெறி சந்தனக்கோலம் பொருந்தப்பெற்று வலிமைபடைத்துயர்ந்த எனது முலைகளென்றும் யானைகளை விரைவாக நான் கடப்பமாலிகையையு

டைய குமரக்கடவுளைப் பிள்ளையாகப்பெற்றருளிய சுகவனநாதர் மலைச்சார் பில் என்னை அழைப்பதுபோற் கண்ணையிமைத்துச் சைகைகாட்டிநிற்கும் இந்த நாயகனது பெரியபுயங்களாகிய தூண்களோடு பூட்டினாலல்லது அவைகளின் மதந்தணிவது அரிது எ - று.

(௩௫)

திவவியாதிவ்வியநாயகனுக்கிலக்கியம்.

தலைவிமனத்தொடுசொல்லியது.

வின்முனைராமனஞ்சு சுனஞ்ஞியாமேன்மையெலாம்
பன்முறைகேட்டிருக்கின்றேனென்றோடாபுரபல நயிவன்
முன்மருவிறபகன்மின்மினிப்பாலவா முகக்குறிபரி
னன்மனமேழிசுகவனாடுவெறபன்டுறொடுடெய்வமே.

(இ - ள்.) வில்லாற்சவுரியமிருந்த இராமன் அருச்சுனன் முதலானவர் களுடைய குணமேம்பாடுகளையெல்லாம் பலதடவை பெரியோர்களால் யான் கேட்டிருக்கின்றேன், அவ்வித நாயகர்கள் பலரும் இவனுக்கு முன்னேவிற்பகலின்முன் மினமினிபோல் ஒளிமழுங்குவாராகள் அன்றியும் முகக்குறிப்பினாலே பார்க்குமிடத்து நல்லமனமே சுகவனநாதர் மலைச்சார்பில் இந்த நாயகன் பூருவத்திற்மெய்வமே எ - று.

(௩௬)

சு - வது மலர் முற்றும்.

நருமச்சிவர்களின்பெயர்.

வேறு.

செப்பிவந்தபதிகளிடத்தினிரருமச்சிவொன்சசிலருண்டன்றே, ரொப்பிநின் றுவிரீடைகளுக் கு, நவியசெயவோராம் விவரித்துணர்த்துந் காலேத், தப்பிகந்தபிடமர்த்தகடும் விடனுஞ்சேடகனுந துணேநேரில் லாத், துப்பிசைந்தவிநாடகனுமென்றொரு நாலவகையினராயத்தோ ற்றுவாரால்.

(இ - ள்.) இங்கேசொல்லிவந்த நாயகர்விடத்தே நருமச்சிவொன்று சிலருண்டு; அவர்கள் யாரோவென்ற சம்மதித்தகின்று கிரீடைகளுக்கு வேண்டிய சகாயங்களைச் செய்வோரெனயாம்; இன்னம் விவரித்தறிவிக்குந் காலையில் அவர்கள் (குற்றநீறுகிய) பீடமாததகனென்றும் விடனென்றுஞ் சேடகனென்றுந் (துணக்கு நேரில்லாத மனப் பூரிப்பினையுடைய) விடாக னென்றும் வகுக்கப்பட்ட நாலவகையோர்களாய வழங்குவார்கள் எ-று(௩௭)

நருமச்சிவர்களினிலக்கணம்.

வருபீடமர்த்தகனின் மொழிபொருநாயகினததைமறுப்போனின் ப்
தருகாமதூவில்வலலோன்விடன்றலைவிதலைவர்களைச் சமயநோக்கி
யொருகுழல்சேர்ப்பவன்சேடகனங்குகவிகாசமன்னவுணாமற்றாலுந்
தெருளாயபரிகாசஞ்செய்கிறபோன்விநாடகனுதெரியுங்காலே.

(இ - ள்.) யோசிக்கும் காலையில் மேல்வந்த பீடமர்த்தகனென்பவன் நாயகியினது கோபத்தை யினிய வசனங்களினாலே மாற்றுக்கின்றவன், விடனென்பவன் இன்பத்தைக்கொடுக்கும் காமசாஸ்திரத்தில் வல்லமையுடையோன், சேடகனென்பவன் சமயம்பார்த்து தலைவி தலைவர்களை யோரிடத்திற் சேர்ப்பவன், விதாடகனென்பவன் அவயவ விகாரங்களினாலும் அப்படிப்பட்ட வார்த்தைகளினாலும் மந்தைவைகளாலுந் தெளிவாகிய பரிகாசஞ் செய்வோனாகும் எ - று.

(௩அ)

பீடமர்த்தகனுக்கிலக்கியம்.

தலைவியொடுசொல்லியது.

அடமனநாடிருந்தா ளுஞ்சரி யெல்லா னெவரினா
தொடர்நினைவு வடை விடா துடல் வாழி நுந் தோயினந் துன்
விடவிழிசேபப்பெற்றே னெவொரு நெயல் நெடுமவன்
நிடவிரகத்தைவந்திகேன் கருவனா சேலுபினனே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதர் சேலமாநகரிலிருக்கின்ற டெண்ணே! யுனது மனத்தினூடே அடமிருந்தா ளுஞ் சரிபிட, வார்த்தைகள் எளிமையை யடைகின்றன நீ செய்யத்தொடங்கி யிருக்கும் எண்ணமானது உனைவிட்டு நீங்காமல் உனது தேகத்தில் வாசனையை யடையின்றது, பொருந்திய கோபத்தினாலுனது விடம் போன்ற கண்கள் சிவக்கப்பெற்ற நாயகனெவனோ அவன் பெற்றதேபேறு மேலு மவனுடைய வலிய தபசுக்குநான் வந்தனஞ்செய்கிறேன் எ - று.

(௩க)

விடனுக்கிலக்கியம்.

தலைவிக்குச்சொல்லியது.

மதிமலைமாருகமவந் தவண்டோ டைமலிந்தவ்வை
பதிகுமுதேசசுரஞ்சா லேச்சுரமபிறபாரி ரவமென்
றெநிர றுமா துதிரையாமகபண்டி தனையதியுநின்
கொதிசினேநாயுளநா மோசுகவனாகுன்றனங்கே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதர் மலைச்சாரியிலுள்ள நாயகியேயிதோ சந்திரோதயமும் பொதியமலைத் தெனறலும் அல்லது மோதுகின்ற தென்றலும் ழந்தன, வண்டினுடைய கீதங்களெங்கும் நிறைந்தன, விவைகளையே பொருந்திய குழுதேச்சுரஞ் சர்வேச்சுரம் பின் பைரவமென்று சொல்லப்பட்ட வொப்பற்ற மாத்திரைகளாகக் கொண்டு மண்மதனாகிய வயித்தியன் இப்போது வந்தும் உனது கொதித்த கோபமாகிய வியாதி நிலைத்திருக்குமோ நிலையாது எ - று.

(௪௦)

சேடகனுக்கிலக்கியம்.

கவிக்கூற்று.

பருவமுதிலங்கதோவருகின்றதுபாந்துவக்குங்
கருவாமயிலுமிதோவந்திங்கினிககாரியமென்
மருவளர்காவினமக்கென்றுநீர்தெரிவான்மனைப்போ
லொருவன்மெல்லொரிசென்ருன்சுகவனருநிடமு.

(இ - ள்.) சுகவனநாதா தலத்தின்கண் ஒருவன் தன்னும் சமயந்தெரிந்
தழைக்கப்பட்ட நாயகனும் நாயகியும் ஓரிடத்திற்குயர வட்போது நாயக
னாகிய பருவகாலமேகம் அதோ அங்கே வருகின்றது அம்மேகதழைப் பாத
து மகிழும் நாயகிபாகிய கருவமிஞ்ந மயிலும் இதோ இங்கேவந்தது வாச
னைநிறைந்த விச்சோலையில் இனியென்ன நமக்கலுவலென்று சொல்லிக்கொ
ண்டு தாகத்திற்குத் தண்ணீர் தேடிப் பாப்பவனைப்போல் மெள்ளவெளியே
சென்றான் எ - று. (சுஉ)

வினாடகனுக்கிலக்கியம்.

கவிக்கூற்று.

நாயகமேன்முந்திநாயகன்பற்றியநதிமுத்துப்
பாயணைநண்ணிமுலைககச்சுவிழ்கமுமபுருவமடுந்
போயபல்வைகலறிசேவலசாதகம்போலொலித்தா
னேயனொருவன்சுகவனாறெபவனின்றஞ்சுவே.

(இ - ள்.) ஒரு நாயகனுவன் நனது நாயகியை மேற்சேலை முந்திப்
டித்துப் பிரியமாயிழுத்துக்கொண்டுபோய் விசாலித்த படுக்கையைச் சார்ந்து
அவளது தனத்திரவீக்கையை யவிழ்க்காநின்ற சமயத்திலே சுகவனநாதா
மலைச்சார்வி லந்நாயகன் சுமமாநினது பயப்படும்படிக்கோர் சிநேகன் அய
லிற போயிருந்து விடியற்காலத்தை யறிகின்ற சேவலைப்போலவுஞ் சாதகப்
புனைப்போலவுஞ் சத்தித்தான் எ - று. (சுஉ)

இ - வது மலர் முற்றும்.

சாத்துவிகோதயவிலக்கணம்.

அன்னியரின்பததையிச்சிப்பதமுற்றேகத்தினிலுண்டாகுந்தோ
ற்றந், தன்னிகருஞ்சாததுவிகோதயமதுதான்சிதுவேர்வைதம்பமேன்
மேன், மன்னியெழும்புளகஞ்சொற்றடுமாற்றநடுக்கமொளி மழுங்கல
பாட்பந், துன்னிவரும்பெருமயக்கமென்றிருநால்வகைத்துமுன்னுற்
துணிவிதாமே.

(இ - ள்.) தனக்குத் தானே நிகராகிய சாத்துவிகோதய் மென்பது அன்
வியருவைய வின்றித் தனது மனது லிச்சிப்பதினாலே சரீரத்தி லுண்டாகின்ற
நோற்றமேயாம், அது சிறுவோவையும், அசைவின்றி யிருத்தலும், அதிகமா
ய்ப் பொருந்தி யெழுகின்ற புளகாங்கிசமும், சொற்றமொற்றமும், நடுக்க
மும், காந்தி குறைதலும், அழகையும், நெருங்கி வருகின்ற பெருமயக்கமும்
என் றெட்டுவன கப்படும், இது புராதனகிரந்தத்தின் மணிவாம் எ-று. (ச௩)

சாத்துவிகோதய்த்தக் கிலககிடம்.

சகியெண்ணியது.

சொற்றார்வுங்கவுள்வெண்மைபுருகொங்கைத் துலையெயர் ஆ
புறநகண்ணிருமதநடுக்குபுரடற்பொடிபுபு
கறநகடைமது புறமனமுராயைபுருராறுவெயிபு
பொற்றொபுராதனன்போலுருகுவனாபொறபிரையே.

(இ - ள்.) இந்த நாயகிக்கு வார்த்தையிலே தழுதழுப்பும், கபோலங்க
ளிலே வெண்மையும், தனதுகளில் வோவையும், பொருந்திய கண் களிலே
நீரும், அதரத்திலே நடுக்கமும், சரீரத்திலே புளகமும், படித்துள்ள நடையி
லே மந்தமும், மனதிலே முரட்சையுங் காணுகின்றன ஆதலாற் பொன்னு
ற்செய்த வளைகலையுடைய விவள் சுகவன நாதரது திருவழைகைப் பார்த்
தூள் போலும் எ - று. (ச௪)

சிங்காரபேதமும்

சம்போகசிங்காரத்தினலக்கணமும்.

வேறு.

கலையுணர்ந்துகிங்காரஞ்சம்போகசிங்கார
மிலகுவிப்பிரலமபசிங்காரமென்றிரண்டாம்
பலவிதகலவியும்புரிபொழுதெழுமபண்பே
மலைகற்றஞ்சம்போகிங்காரமாயவழங்கும்.

(இ - ள்.) தூல்களாலறி விக் கப்பட்ட சிங்காரமானது சம்போக சிங்கார
மென்றும்(பிரகாசித்த) விப்பிரலமப சிங்காரமென்றும் இருவகைப்படும்; அவ
ற்றுட்பலவித கிரீடைகளையுஞ் செய்கின்ற சமயத்திலுண்டாகுந் தன்மையே
மயக்கத்தை நீக்குகின்ற சம்போக சிங்காரமென வழங்கும் எ - று. (ச௫)

சம்போகசிங்காரத்துக்கிலக்கியம்.

நாயகன்சொல்லியது.

கூர்மங்குலுங்கக்குலமணிநாகங்குழைந்தலுக்கப்
பார்விண்சலித்தகுதிக்கொண்டவெற்பம்பரஞ்சுழன்ற
கார்மஞ்சுலைந்தமதிபொங்கவெங்குங்கணமுதிர்நத
சீர்மன்சுகவனஞர்மாணைநான்கொஞ்சிச்சேர்பொழுதே.

(இ - ள்.) செல்வாழிலைபெற்ற சுகவனநாதா தலத்திலுந்து நாயகியை நான் கொஞ்சிச்சேர்ந்தவச்சமயத்திலே அடியிலிருக்கும் ஆமைகுலுங்க, மாணிக்கத்தையுடையகுலநாகம் வருந்தியலுக்க, பூமியும் உகாயமும் அசைந்தன மலைகள் குதிகொண்டன, சமுத்திரநுகள சமுன் றன, கரியமேகவுகளிலேந்துன சந்திரன்பிரகாசிக்க நகூத்திரநுகளெங்குமுதிர்ந்துன எ - று.

இளைகளை முறையே புறவடியும் உல்குலும் பின்புறமும் இடையும் முகை
களும் கண்களும் கூந்தலும் முகமும் பிரிப்படுமன்றித. (மகா

சுயிபரலம்பெருகாரத்தினிலக்தணம்.

பிரிவுபெற்றுழிக்கரு,குதியன்முருகு,பரிசைதயாரு
பரியுமப்பருவத்தினிறுமுண்டியபாண்மை
யுரியவிப்பிரலம்பசிகுதாரமென்றுரைப்ப
தரியபத்தெனுமவததையமு, 'ணி' லுண்டாமல்ல.

(இ - ள்.) தலைவி தலைவர்களிலொருவரை யொருவர் பிரிந்திருக்குமிடத் திம்மம்தெண்ணமுடிபெறாத குறாத் திஞ்சுல வரும் தமக்காலதழிற் றேன் றிய தன்மையே காமிகஞ்சூரிய விபரலம்ப சிங்காரமென்று சொல்வருயார். தோர் அருமையான தசாவததைகளு மதி லுண்டாகும் எ - று. (சஎ)

விப்பிர லம்பசிங்காரத் தூக்கிலக்கியம்.

கவிம்கூற்று.

படர்மழைக்காராவின்கண்டன்பன்வருமவழிபா||ககவுழிர்
மிடறடுத்தன்றவன்முறபறந்தாயினுமேவவனனா
ளடர்தனக்குன்றம்புயவிலைததோகையருகணிந்த
மடலுடைத்தாமசுகவனாராவஞ்சிமலவியப்பே.

(இ - ள்) எங்கும்பாந்து வியாபித்த மழைமேகங்களை யாகாயத்திற்
கண்டுடனே நாயகன் வருகின்ற வழியைப்பார்க்கும் பொருட்டு வினாந்து
பிராணனுனது கண்ட சமீபத்திலடுத்தது அன்றியும் அந்நாயகனுக்கெதிரோ
பறந்தாவது நாம்போய்ச் சேர்வோமென்று துணிந்தவைகளைப்போல நெருக்
கியவளது நனங்களாகிய மலைகள நாமமாயிலைகளாகிய இறகுகளைத் தமது
பங்கங்களிற்றரித்தன ஆதலாலிதழ்களைப்படைத்த பூமாவியினையுடைய சூ
வனநாதரது துலத்தின்கணந்த நாயகிகொண்டிருக்குமாசையானது வின்றை
பரகவிருந்தது எ - று. (சஅ)

தசாவதந்தகளின்பெயர்.

வேறு.

உரியவாசிராசைசிக்கைபிடுகுநுண்கொத்தலைபிர்ந்துவெகந்த, சரியிலிலபனநகணியாவுண்டததம்வியதிபொலலாசசடநையோடு, தெரியிலயமெறுமிவையேதிதமுததபாவுத்கைதசாநுசெளவையாச, வரிசைவடநூற்பாடியெயவற்றினிலகநணங்கொழும்வகுநுபசொல்வாம்.

(இ - ள்.) உரிததான அபிலாசையுஞ் சிந்தையும், மிருதியுங் குணகீர்த்தனையும் பின்பு உதவேகமும் (ஒப்பில்லாத) விலபனமும் (தணியாத) உன்மத்தமும் வியாதும் (பொல்லாத) சடநையம் (தெரிவன்ற) இலயமும் என்று சொல்லப்பட்ட விப்புந் தமே விளங்கிய தசாவதந்தகளாகும் இனிமுறையாகவரிசையினையுடைய லடநாலின்படியே யாவகவிலிலங்கணங்கனையும் வகைப்படுத்திச் சொல்லுவோம் எ - று. (சக)

மேற்கூறிய தசாவதந்தகளின்.

இலக்கணம்.

கலவநகையாலாசைவைநிலினை காப்பமெறுங்கருந்தேசிக்கை, குலவிமருவியசெயலைகருவிக்விதவாநிடுபுலபாருணவிசேடம், பலவுமுறைமுறையெதிருபபகாபலருணகீர்த்தனையுடபரிவுகந்ந்து, விலகரியபிறபொருளகையமுறைமுறாமவெறுபபதுநுருவேகமாமே.

(இ - ள்.) கலவியின்மேலுண்டாகும் விருப்பமே யபிலாசை, இவைசெய்வநாலிலகாணலாமென்றெண்ணுவதே சிந்தை, முன்னமே கொஞ்சிக்கலந்தசெய்ககளை ரூபகம் பண்ணுவகே மிருதி, பிரியர்களுடைய குணவிசேடங்கள் பலவற்றையும் அடிச்சடி யெடுத்தச்சொல்வதே குணகீர்த்தனை; காமத்தாலமனவருத்த மிருந்தலமயால் விசுருதநகரிய பிறபதார்த்தங்களுல்லாவற்றையும் வெறுப்பதே வுதவேகம் எ - று. (இ)

இதவுமத.

காதலனைகருவிந்துவருதற்பன்னசொல்லிலபனமுந் கண்டையென்றோர், பேருமதிமபிடுமது, உம்மவசாததாபயனிலவாப்பேசும்வார்த்தை, யேருமனநுயரிலுண்டாமாதைமறமுன்மததமதுவிரண்டாயத்தோன்றும, வாதையுடைக்காயகவுள மத்தமொடுவாசவுன்மத்தமென்றே.

(இ - ள்.) பிரியர்களைக்குறித்து வருகின்ற கம்பனையுடைய சொற்களே விலபனம் அதிலும்கணடையென்றோர் பேதந்தோனனும், அதுதமது ஆத்திரத்தாம் பிடியோசனமொன்று மிலலாதவைகளாகப் பேசப்பட்டவார்த்தை

யேயாம், சூத்ரமான மனவருத்தத்தாலுண்டாகிய ப்ரமையே உன்மத்தம், அவ்வுன்மத்தங் காயகவுன்மத்தமென்றும் வாசகவுன்மத்தமென்று மிரண்டு வகைப்படும் எ - று. (௫௧)

இதுவுமது.

மதனசரமட்ரவந்தசந்காபமெய்யினைப்பிவ்வகைவியாதி யதனமெனுமோகவிசாரத்தையன்றிமுற்றொன்றுமறியிலாத [லோ விதமுடையவுயிருளதோர் வெவ்வவத்தை சடதையென்பர்மேலேதா ரிதமதிலதிலயமதற்கிலக்கணமோடலக்கியஞ்சொற்றிடவேண்டாபோ.

(இ-ள்.) மன்மதபாணங்களடர்ந்து வந்திப்பதாலுண்டாகிய விரகசுரம் மேனியினைப்பு முதலானவைகளே வியாதி அதிகமென்று சொல்லப் பட்ட மோகவிசாரங்களை மாதிரிமறிந்து மற்றொன்றையு மறியா திருக்குந் தன்மையைப் பெற்றவுயிரையுள்ளதாகிய கொடிப அவத்தையே சடதை பென்று சொல்வருயர்ந்தோர இலயமென்பது இதுமுடையதன் குதலா லதற்கிலக்கண விலக்கியங்கள் சொல்லவேண்டிவன வல்ல எ - று. (௫௨)

அபிலாசைச்சிலக்கியம்.

நாயகனசொல்லியது.

தாவிச்சுகவனர்வெற்பின்மடந்தைபு ஷுந்நரிய வாவிக்குளேயென்மனம்பார்வைவிந்ந்தனமற்றவற்றிற் பாவித்தனிமனம்பாரத்தினுந்ந்நுபார்வைநொயதின் மேவிச்சுழன்றுமிதந்தவந்தோவென்செய்வேனிதற்கே.

(இ-ள்.) சுகவனநாதர் வரைக்கணந்து நாயகியினது சவுந்தரிய மாநிய தடாகத்தினுள்ளே யெனதுமனமும் பார்வைகளுங் குதித்துச் சென்று விழு ந்தன, அவைகளில் ஒப்பில்லாத பாவியாகிய மனம் பாரமானதால் அதிலே யமிழ்ந்திவிட்டது, பார்வைகள் இலேசானதால் அதின்மேலே பொருந்திச் சுழன்று மிதந்தன, நானிதறகென்ன செய்வேன் எ - று. (௫௩)

சின்தைக்கிலக்கியம்.

நாயகனசொல்லியது.

இந்தப்புதருற்றடிக்கடி.௯ வுநின்றேன்சூயில்போ லந்தக்குமரிவசந்தபருவமதிதததெனச சொந்தத்தொடுபின்விழித்தாமலாமலந்ததோரணநோ முந்தப்புரிவளசுகவனர்வெற்பின்முயன்றுநின்றே.

(இ-ள்.) நானிந்தப் புதர்வீட்டின் சமீபத்துத் தடிக்கடி சூயில்போற் கூவுகிறேன்; அந்தநாயகியானவள் வசந்தகாலம் வந்ததென்று சுகவனநாதர் வரைக்கண் முயற்சியாக நின்று சொந்தத்துடனே தனது கண்களாகிய தாம னைப்பூத்தோரணத்தை நேரேமுந்தி பிரகாசிக்கச் செய்வள் எ-று. (௫௪)

மிருதிக்கிலக்கியம்.

சுகிசொல்லியது.

அருமைப்பதியைப்பிரிந்துமென்னேகண்ணருளிகொள்ள
 னொருநெட்டுழிப்புமவிடாண்மெப்ப்புதுப்பொடிப்போடிருப்பள்
 வெருவச்சமனைமுன்வென்றகுகவனா நெறுமில்லன்னான்
 மருவிச்சுகித்தபண்பெண்ணினளபொலுமிவ்வாறுதலை.

(இ - ள்.) முன் பயப்படும்படி யமனை யுதைத்து வென்ற சுகவனநாத
 ர்வரைக்கண் ஒளிபொருந்திய நெற்றியினையுடைய இந்தநாயகி அருமையான
 தனது நாயகனைப் பிரியப்பெற்றுங் கண்களில் அருவிபோல நீரைக் காட்டமா
 ட்டாள் ஒரு பெருமூச்சேனும் விட்டிலாள், சீராத் திற பதிய புளகாங்கித மு
 ண்டாக விருக்கின்றாள், ஏதோ நெறியவில்லை, அந்நாயகன் கலந்து சுகித்த
 தன்மைகளை யெண்ணினாள் போலும் எ - று.

(௩௫)

குணகீததனைக்கிலக்கியம்.

நாயகனசொல்லியது.

மொய்யேரளகமடந்தைபொற்றும்புழைநெருடுங்
 கையேகைநன்னலங்காணுங்கண்ணைகண் கலந்தழுந்து
 மெய்யேமெய்சொல்வினவுஞ்செவியேசெவிவேறுளலோ
 மையேய்கிரிபசுகவனா வெற்பின்மருவலாககே.

(இ - ள்.) வண்டினங்கள் பொருந்திய கூந்தலையுடைய அந்தநாயகியி
 னது சொர்னகும்பததை பொத்த முலைகளை நெருடப்பெற்ற கைகளே கைக
 ள், அவளது நல்ல அழகைப்பார்க்கப்பெற்ற கண்களே கண்கள், அவளை யாவி
 ங்கனஞ்செய் தழுந்தபெற்ற தேகமே தேகம், அவளுடைய மிருது வசனங்
 களைக் கேட்கப்பெற்ற காதுகளே காதுகள், நீலமண்டத்தையுடைய சுகவன
 நாதர் வரைக்கட் புத்திமானகளுக கிவைகளைப் பார்க்கினும் வேறென்ன இரு
 க்கின்றன எ - று.

(௩௬)

உத்துவேகத்துக்கிலக்கியம்.

நாயகிசொல்லியது.

ஆதிச்சுகவனர் வெற்பிடைமானனயா னாநல்கி
 யேதுசசித்தோமதிபபா லையுந்தென்றலெனும்புலியும்
 வாதிக்குமாலவலைவேள்வேடுவனும்வரப்புரிந்தாய்
 நீதிக்கிதோமுறைநீவாழிவேதநிரந்தரமே.

(இ - ள்.) ஒபிரமாவே முதற்கடவுளாகிய சுகவனநாதர் வணக்கம் பெண்களென்னு மான்களை நீபடைத்தனையே அப்பாலெதை நினைத்து அம்மான் களுக்கிடையூறுண்டாகும்படி சந்திரோதயமாகிய பாலைனைத் தையுந் தென்ற லாகிய புனியையும் வருத்துகின்ற ஆகையாகிய வலையினையுடைய மன்மதனு கிய வேடனையும் வரச்செய்தாய், உனது நீதிக்கிதுவோ முறை, யெப்பொதும் நீவாழ்வாய் எ - று. (௫௪)

உற்கண்டைக்கிலக்கியம்.

நாயகன்சொல்லியது.

அடிக்கடிவிதிவாராடற்றன்விட்டி லடங்குவனோ படித்தெவவெர் னனசொன்னாரோவின் றேலந்தப்பா வைமனம் பிடித்திடலேதிதுகாறுமெவ்வாறினிப்பேயமதனோ வடிக்கணவேழைநகடபேய் சுகவனாமாலவெற்பினே.

(இ - ள்.) அந்தநாயகியானவள் அடிக்கடி வீதியிலே வாராம லிப்படி தன் வீட்டுக்குள்ளே யடங்கி யிருச்சமாட்டாளே. ஏனிப்போ தப்படி யிருக்கின்றாள், யார் என்ன மித்திரங்களைப் படித்துப்படித்துச் சொன்னாசீளா, இல்லா விட்டால் அவனிதுவனா மனது பிடித்திருப்பதுண்டோ சுகவனநாதர் பெரிய வனாயினிடத்துப் பைசாசீர்பான்ற மன்மதனது கூரிய பாணங்களா லுண்டாகின்ற வருத்தத்தை நானினி யெப்படிக்கடப்பேன எ-று. (௫௫)

நாயகவுன்மந்தத்துக்கிலக்கியம்.

கவித ந்து.

மிகமனைமேற்பளிங்மின்கவர் தோன் றும்விதுநிழலபெண் முகமெனவிந்தையநேகமனாள் மொழிந்தெதிரொசொற் புகல்கிலதாற்சினம்போலுமிவடகென்றுபொய்தனை சுகவனநாதர் தன்புளககைகட்டித் துழாவினனே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதர் நாளின்கொருநாயகனானவன் மேன்மாடத்திற் கட்டிய பளிங்குச்சுவரினா டே மிகுதிபாகப் பி டிவிற்பித்த சந்திரனது நிழ லை நாயகியினது முகமென்று நினைத்துப் பலவிதவேட்கை வார்த்தைகளைத் தான் சொல்லியும் அதற்கெதிர்மொழிபது சொல்லாமையா விவருக்குக் கோ பம்போலிருக்கின்றதென்று சமீபித்துத் தனது புளகாங்கிதந்தவகிய கைக ளைநீட்டி யதைத்தடவினான் எ - று. (௫௬)

வாசகவுன்மந்தத்துக்கிலக்கியம்.

நாயகன்சொல்லியது.

திரும்பவலகன்சுகவனநாதர்வஞ்சிசெவ்விரலம் விரும்பிநடந்துட்பதித்தனநெஞ்சைவிடுக்கவீர்தும் வரும்பரிசோர்கிலைசென்னுலவராவுயிர்மாத்திரமுண் டரும்பிரயோசனமென்னிதற்செய்வவதுநற்குமே.

(இ - எ.) சென்னை நகரத்திலுள்ள திருமதிவா வல்லமையுடைய வெண்கலக் கண்கள் சுகவனநாதா தலத்தின் கணந்த நாயகியின் சிறந்தவழங்க விரும்பிச் சென்றதினுள்ளே பதிந்துவிட்டன, அப்பால் மனத்தையனுப்பினேன் அதுவும் அவ்வாறே வருந்தனமையை பறியவில்லை, போனால் வருவதற்குச் சக்தியில்லாத வுயிர்மாதவி. பிப்போ தென்னிடத்திலுக்கின்றது, உய்யுயிர் இந்தக்காரியத்திலுருமையான வென்ன பிரயோசனத்தைச் செய்யக் கற்றுக்கொள்ளும் எ - று.

(௨௦)

வியாதிக்கிலக்கியம்.

தலைவனுக்கு சகிசொல்லியது.

பொருதுவமபுகொண்டுள்ளமபுகுனிப்புகுநகராபுரம்
வருமதனுஞ்சரியாவாரொனிமமமாமதனு
கருவமதுகமதைபுமிவளடையாதிருக்க
கருணைபுரிதிசுகவனார்வெற்பிளங்காதலனே.

(இ - எ.) சுகவனநாதா வனாக்கண் இளமைதங்கிய நாயகனை மன்மத னானவன் போங்குரிய கருப்புவில்லையும் புட்ப்பாணங்களையும் ஏந்தி மனத்தி ல் வாசஞ்செய்வான், அதுபோலவே யிந்தநாயகியும் புருவங்களாகிய வில்லை யும் உண்டாகிய பாணங்களையும் ஏந்திக்கொண்டு உனதுமனத்தில் வாசஞ் செய்வன், ஆதலால் இந்தநாயகியும் அந்தமன்மதனுஞ் சமானமாவார்கள், ஆயினும் அந்தப்பெருமைதங்கிய மன்மதனுக்குச் சரீரமில்லாமையொன் றதி கமாயிருக்கின்றது, அதையுமிந்த நாயகி பெற்றுக்கொள்ளாதிருக்கும்படி நீ தயவுசெய்வாய் எ - று.

(௨௧)

சடதைக்கிலக்கியம்.

தலைவனுக்குச் சகிசொல்லியது.

விழிகழலாதிமையாதசையா துவிருமபுகெவ்வாய்
மொழிப்பிலா துவனோதொடிதனைடைமுறையொலியா
தெழில்புனைபாவையொப்பாமேனாநின்பெயரோயுணர்க்கிற
கழிபுளகெய்துருசுகவனார்வெற்பிளங்காரிகையே.

(இ - எ.) சுகவனநாதர்வனாக்கண் நிலமைதங்கிய அந்தநாயகியானவள் விரகமிகுதியால் கண்கள் சுழலாமலு மிமையாமலுஞ் சரீரமசையாமலும் வி

ரும்பத்தக்க சிவந்த வாய் வார்த்தகளைச்சொல்லாமலும், வளை கங்கணந் தண்டை முதலியவைகள் ஒலிக்காமலுமிருக்கப்பெற்று அழகைத்தரித்த சித்திரைப்பாவைக்கே ஒப்பானாள், ஆயினும் உனதுபேரைச்சொன்னா லுடனேயிஞ்ஞந்தேடினாகாங்கிதத்தை யடைகின்றாள் எ - று. (௬௨)

தெரிசனபேசமும்

அவற்றினிலக்கணமும்.

காதலர்த்தத்திற்காணுங்காட்சி தெரிய னமதுதான்கருதுங்காலையோ தருமைசொற்பனமுஞ் சித்திரமு மெதார்த்தமுமென்றொரு முன்றருகு, நோதலறக்கனவினிடையோக்கலெழிற்சித்திரத்தினேககலுண்மை, யாதரவுற்றெதிரையோக்கலாமவைதாமுறையினென்பரறிந்துளோரோ.

(இ - ள்.) அன்பர்களி னொருவரைப்பொருவர் காணுங்காக்கியே தெரிசனமெனப்படும், அத்தெரிசனமானது நினைக்குங்காலையில் (சொல்லுதற்கரிய) சொப்பனதெரிசனமென்றும், சித்திரதெரிசனமென்றும், எதார்த்ததெரிசனமென்றும் மூன்றுவகையாம்; (வருத்தந்திரும்படி) கனவினிடத்துக்காண்பதே சொப்பனதெரிசனம், சித்திரத்திற் காண்பதே சித்திரதெரிசனம், உண்மையாக வெதிரிற்காண்பதே எதார்த்ததெரிசனமென்று சொல்லுவர், பலவுமறிந்துள பெரியோர்கள் எ - று. (௬௩)

சொப்பனதெரிசனத்துக்கிலக்கியம்.

தலைவிசகியொடுசொல்லியது.

நேற்றிரவுதிருடனொருவனென்னேரநின்று
மேற்றிகழ்பொற்பனையொன்றுந்தொடா நுவினாவின்னாப்பத்
தோற்றியதயத்தைக்கவர்ந்தேனினொன்னசொல்லுவனயான்
கூற்றினே வென்றசகவனாவெற்பொங்கோகிலமே.

(இ - ள்.) யமனை வெற்றிகொண்ட சகவனநாதர் வரைக்கண் இளமைதங்கிய குயில்போலு மொழியினையுடைய சகியே! நேற்றிராத்திரியினுடே யொருதிருடன் எனக்கு நேராகவந்து என்மேலே பிரகாசிக்கின்ற சொர்ணபரணங்க ளநேகயிருக்க அவைகளி லொன்றையுமெடாமல் உள்ளேயிருந்த மனத்தைத்திருடிக்கொண்டபோயினுன் நானென்னசெய்வேன் எ-று. (௬௪)

சித்திரத்தெரிசனதனக்கிலக்கியம்.

தலைச்செயொடுசொல்லியது.

உல்லாசமாகவென்றுள்ளுநகரகோழுவியியல்
பெல்லாமமைந்தெவளவும்பேருநினைந்தென
சொல்லாதுவாழ்ந்தையலைந்தாழ்வகெய்க்கொட்டிநாழ்ந்த
செல்லாதமமாசரிசுகவனாவென்பெழிந்திரமே.

(இ - ள்.) ஓசையே! சுகவனநாதர் வரைக்கண் மழையிடுச்சித்திரமான
து வேடிக்கையாக வெனதுமனத்தே குடிக்கொண்டிருக்கின்ற ஆந்நாயகனது
சொருபுகுணங்களெல்லாவற்றையும் பெற்றிருக்கின்றது; எவ்வளவுமதிப் பே
தமில்லதாயினு மெநிரவாரத்தையொன்றுஞ் சொல்லாத, நானவலிதற்கட்டி
யனைத்தாலும் என்முலைகளைத் தொடாதுதாடிகுக்குயிடத்தை விட்பெ புறத்
தினுஞ்செல்லாது இதுவென்னவிற்தை எ - லு. (சுரு)

எதார்த்தத்தெரிசன தனக்கிலக்கியம்.

தலைச்சொல்லியது.

மனமேவருந்தலவிழிகாஸிமையன்மின்மாரவினிர்
நினமேகொளோலகுளிர்நிங்காளுலாபயிதேறவெழுங்
கனமேயெனுமபாழான்தெறிசிக்ககருணைநென்
முனமேசுகவனாவந்தாரிதோவெண்ணமுற்றுமே.

(இ - ள்.) மனமே நீவருந்தாதே, கண்களோ நீங்கள் இமையாதேயுங்கள்,
மன்மதனே யினி ிகோபியாதே, சந்திரனே நீ குளிர்ந்திரு, காய்ந்தபயிர்கள்
தேறித்தழைக்க எழுந்த மெகத்தைப்போல நாவியபோதுகண்டு தெரிசிக்
கும்படி காருண்ணியத்தினால் எனக்கெதிராக இதோ சுகவானநாதர் எழுந்த
ருளினர் இனி யெனதுகோரிக்கை முழுதும் நிறைவேலும் எ - லு. (சுசு)

இத்தனைமலர்களாவிக்குச்சம்

முடிவுபெற்றதெனல்.

திரிவிதநாயகர்திறமுப்புவாகப்பிறியல்போசெழும்புவாகப்
பரிநருமச்சிவர்பண்போர்புவாகவேலையவோபைமபுவாகச
சரிமலர்களாநினைமுன்றாங்குச்சம்புனைந்தனங்குச்சங்கண்முன்றம்
பரிவுறுங்காரசமஞ்சரிமுறழிந்துலகம்புகழ்மாதோ.

(இ - ள்) மூன்றுவித நாயகர்களிலக்கணமும் மூன்று பூவாக மந்தை நாயகர்களிலக்கணமொரு செழியபூவாக அன்பையுடைய நருமச்சிவர்களினி லக்கணமொருபூவாகவேனையபலவு மோரமுகிய பூவாக சரியான விவ்வாறு மலர்களால் மூன்றாவது குச்சத்தை யலங்கரித்தனம், இப்படி மூன்று குச்சங் களாலே விருப்பமிருந்த சிங்காரரசமஞ்சரி யுலகம்புகழும்படி முடிவுபெற் றது எ - று. (௬௭)

கூ-வது மலர் முற்றும்.

மூன்றாவது குச்சம்

முற்றும்.

வாழி.

முகில்வாழிகடல்வாழி முனிவர்தவம்வாழிமறைமுதுதூல்வாழி
யகிலாதிபுவனமுழுவதும்வாழிதமிழ்வாழியறிஞர்வாழி
சிகிகூவுமலாச்சோலைச்சேலநகர்வாழிபெருஞ்செல்வம்வாழி
மகிழ்கூர்சொர்னம்பிகைத்தாய்வாழிகவனநாதர்வாழிமாதோ.

சிங்கார ரசமஞ்சரி

முற்றிற்று.

ஆடையெழுள் ௨௫௦.

புத்தூர், காவேரி
சுரு. இ. திருப்பரவாரி பன்னியம்
அனந்தன்

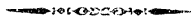
அன்பு

பூசுறகுருவநம:

வாசுதேவமனனம்

என்று வழங்குநிற

விவேகசாரம்.

இஃது,

வசனரூபமாய் சகலவேதாந்தநாஸ்திரபததங்களுமடங்கி
பிரகங்கிந்தமையால் முழுநீட்சக்களிற் கற்றவர்களன்றி
மற்றவர்களும் எளிதிலறிந்து மேலாட்சானந்தத்
தைப் பெறும்படியான உபகாரார்த்த
தத்தைத் கருதி.

கூஜீரம்

ம-ந-ந-புரீ, வா. சரவணமுத் துபிநகோபவர்கள்

சங்கையுத்தாங்குநாஸ்திரபததங்களுமடங்கி

சோதித்தது அச்சுடந்தசரவேண்டு

மெனறு கேட்குகொண்டபடி.

பாரிப்பாக்கம்

முனியப்ப முதலியாரால்

அச்சிட்ட பிரதிபிதினாடி,

ஞானசுந்தரபிரம்மம் அவர்களால்

சென்னை,

வித்தியாரத்தநாகர அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1914.

இதன் விலை ரூபா—க.

